

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1965.

26 NOVEMBRE 1964.

Commission des Affaires européennes ⁽¹⁾.

RAPPORT

fait à la Commission des Affaires européennes, sur l'activité du Parlement Européen au cours de la période du 1er mai 1963 au 30 avril 1964, présenté par M. Radoux, membre de la délégation.

(Rgt art. 83, n° 5.)

MESDAMES, MESSIEURS,

Ce deuxième rapport sur l'activité du Parlement Européen couvre la période comprise entre le 1er mai 1963 et le 30 avril 1964, dates d'ouverture et de clôture annuelles des travaux. Toutefois, compte tenu de l'intense activité parlementaire au niveau européen et surtout de son actualité, il est apparu nécessaire d'informer la Chambre de l'agenda du Parlement Européen. Ce supplément d'information permettra, pensons-nous, de placer nos débats dans l'éclairage qui convient.

Le présent rapport comprend :

I. — La composition de la délégation belge au Parlement Européen, où nos collègues ont pris une part importante et appréciée dans les travaux des Commissions et au cours des séances publiques.

II. — Une vue d'ensemble des différents rapports déposés et discutés au cours de chacune des sessions comprises entre le 1er mai 1963 et le 30 avril 1964.

III. — Un résumé des activités du Parlement Européen au cours de la même période.

IV. — Une note complémentaire sur l'état actuel des principales préoccupations du Parlement Européen.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. De Schryver.

A. — Membres : Mme De Riemaeker-Legot, MM. De Schryver, Dewulf, Harmel, Lebas, Lefère (F.), Otte, Robyns, Saint-Remy, Tindemans, Wigny. — Bary, Collard (L.), Dekeuleneir, Denis, De Sweemer, Gillis, Glinne, Huysmans, Lamers, Van Acker (F.). — Fassin, Van Offelen.

B. — Suppléants : MM. Cooreman, De Staercke, Devos (R.), Fimmers, Olislaeger, Saintraint. — De Groote, Gelders, Geldof, Mme Groesser-Schroyens, MM. Paque (S.). — Piron.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1964-1965.

26 NOVEMBER 1964.

Commissie voor de Europese Zaken ⁽¹⁾.

VERSLAG

aan de Commissie voor de Europese Zaken, over de werkzaamheden van het Europese Parlement tijdens de periode van 1 mei 1963 tot 30 april 1964, uitgebracht door de heer Radoux, lid van de delegatie.

(Rgt art. 83, n° 5.)

DAMES EN HEREN,

Dit tweede verslag over de werkzaamheden van het Europese Parlement behandelt de periode tussen 1 mei 1963 en 30 april 1964 (1 mei en 30 april zijn de jaarlijkse datums van opening, resp. sluiting van de werkzaamheden). Doch in verband met de drukke werkzaamheden van het Europese Parlement en vooral wegens het actuele karakter ervan vonden wij het nodig de Kamer op de hoogte te stellen van de agenda van het Europese Parlement. Deze aanvullende inlichtingen zullen, naar onze mening, dienstig zijn als passende belichting voor onze besprekingen.

Dit verslag omvat :

I. — De samenstelling van de Belgische delegatie in het Europese Parlement, waar onze collega's een belangrijke en zeer gewaardeerde rol hebben gespeeld bij de werkzaamheden van de Commissies alsmede tijdens de openbare vergaderingen.

II. — Een overzicht van de verschillende, gedurende elke zitting tussen 1 mei 1963 en 30 april 1964 ingediende en besproken verslagen.

III. — Een samenvatting van de werkzaamheden van het Europese Parlement tijdens dezelfde periode.

IV. — Een aanvullende nota over de huidige stand van de voornaamste problemen die door het Europese Parlement worden bestudeerd.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Schryver.

A. — Leden : Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren De Schryver, Dewulf, Harmel, Lebas, Lefère (F.), Otte, Robyns, Saint-Remy, Tindemans, Wigny. — Bary, Collard (L.), Dekeuleneir, Denis, De Sweemer, Gillis, Glinne, Huysmans, Lamers, Van Acker (F.). — Fassin, Van Offelen.

B. — Plaatsvervangers : de heren Cooreman, De Staercke, Devos (R.), Fimmers, Olislaeger, Saintraint. — De Groote, Gelders, Geldof, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Paque (S.). — Piron.

SOMMAIRE.

	Pages
I. — Composition de la délégation belge au Parlement Européen ...	3
II. — Vue d'ensemble des rapports déposés et discutés au cours des sessions ...	4
III. — Résumé des activités du Parlement Européen au cours de la période comprise entre mai 1963 et avril 1964 ⁽¹⁾ ...	12
A. — Les compétences et les pouvoirs du Parlement Européen ...	12
B. — L'élargissement des Communautés et leurs relations extérieures ...	14
Les relations avec Israël ...	15
Les relations avec l'Amérique latine ...	15
Les négociations tarifaires au G.A.T.T. ...	15
La Conférence des Nations Unies sur le commerce et le développement ...	17
Les relations extérieures de l'Euratom ...	17
C. — L'activité des Communautés en matière économique, sociale et culturelle ...	18
Coopération monétaire et financière ...	18
La politique régionale ...	18
La politique agricole ...	20
La politique de l'énergie classique ...	21
Les perspectives de l'énergie nucléaire ...	23
Le problème des transports ...	23
L'harmonisation progressive des législations ...	24
Règles de concurrence ...	26
Liberté d'établissement et libre prestation des services ...	26
L'activité dans le domaine social ...	28
L'égalisation des salaires masculins et féminins ...	28
Les aspects sociaux de la politique énergétique commune ...	29
La sécurité dans les mines de houille ...	30
Les jeunes dans la Communauté ...	30
La politique sociale dans l'agriculture ...	33
La coopération culturelle ...	34
IV. — Note complémentaire sur l'état actuel des principales préoccupations du Parlement Européen ...	35
A. — Fusion des exécutifs ...	35
B. — Le problème agricole ...	37
C. — Le projet de la Commission du Marché Commun : « Initiative 1964 » ...	37
Union douanière ...	37
Etablissement d'une législation douanière communautaire en ce qui concerne le commerce avec les pays tiers ...	38
Abolition des contrôles à la frontière en ce qui concerne le commerce entre les Pays-membres ...	38
Politique monétaire ...	38
Politique sociale ...	39
D. — L'Europe politique ...	39

(1) Pour chaque rubrique, prière de se référer au paragraphe II quand il s'agit de connaître le contenu des rapports et des résolutions se rapportant à la matière à laquelle on s'intéresse.

INHOUD.

	Bladz
I. — Samenstelling van de Belgische delegatie in het Europees Parlement ...	3
II. — Overzicht van de tijdens de zittingen ingediende en besproken verslagen ...	4
III. — Samenvatting van de werkzaamheden van het Europees Parlement in de periode tussen mei 1963 en april 1964 ⁽¹⁾ ...	12
A. — Taken en bevoegdheden van het Europees Parlement ...	12
B. — Uitbreiding van de Gemeenschappen en betrekkingen met derde landen ...	14
Betrekkingen met Israël ...	15
Betrekkingen met Latijns-Amerika ...	15
Tariefonderhandelingen in het kader van de G.A.T.T. ...	15
Conferentie van de Verenigde Naties inzake handel en ontwikkeling ...	17
Betrekkingen van Euratom met derde landen ...	17
C. — Werkzaamheden van de Gemeenschappen op economisch, sociaal en cultureel gebied ...	18
Samenwerking op monetair en financieel gebied ...	18
Regionaal beleid ...	18
Landbouwbeleid ...	20
Beleid op het stuk van klassieke energie ...	21
Vooruitzichten van de kernenergie ...	23
Vervoervraagstukken ...	23
Geleidelijke harmonisatie der wetgevingen ...	24
Mededingingsregels ...	26
Vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten ...	26
Werkzaamheden op sociaal gebied ...	28
Gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers ...	28
Sociale aspecten van het gemeenschappelijke energiebeleid ...	29
Veiligheid in de steenkolenmijnen ...	30
De jongeren in de Gemeenschap ...	30
Sociaal beleid in de landbouw ...	33
Culturele samenwerking ...	34
IV. — Aanvullende nota over de huidige stand van de voornaamste problemen die door het Europees Parlement worden bestudeerd ...	35
A. — Fusie der executieven ...	35
B. — Het landbouwvraagstuk ...	37
C. — Het ontwerp van de Euromarkt-Commissie : « Initiatief 1964 » ...	37
Douane-Unie ...	37
Totstandbrenging van een communautaire douanewetgeving met betrekking tot de handel met derde landen ...	38
Afschaffing van de controle aan de grens met betrekking tot de handel tussen de Lid-Staten ...	38
Monetair beleid ...	38
Sociaal beleid ...	39
D. — Het politieke Europa ...	39

(1) Wie de inhoud wil kennen van verslagen en resoluties in verband met onderwerpen waar hij belang in stelt, wordt voor elke rubriek naar paragraaf II verwezen.

1. — Composition
de la délégation belge au Parlement Européen.

1. Breyne, Gustave — Député (P.S.B.).
Membre du Groupe Socialiste.
Membre de la Commission de l'Agriculture et de la Commission du Marché Intérieur.
2. De Block, Auguste — Sénateur (P.S.B.).
Membre du Bureau du Groupe Socialiste.
Vice-Président de la Commission de l'Energie.
Membre de la Commission économique et financière et de la Commission de la Recherche et de la Culture.
3. De Gryse, Albert — Député (P.S.C.).
Membre du Groupe Démocrate-chrétien.
Membre de la Commission du Commerce Extérieur, de la Commission des Transports et de la Commission Politique.
4. Dehousse, Fernand — Sénateur (P.S.B.).
Vice-Président du Groupe Socialiste.
Membre de la Commission Politique, de la Commission pour la coopération avec des pays en voie de développement et de la Commission juridique.
5. De Smet, Pierre — Sénateur (P.S.C.).
Membre du Groupe Démocrate-chrétien.
Membre de la Commission du Marché Intérieur, de la Commission économique et financière et de la Commission de la Recherche et de la Culture.
6. Dupont, Jozef — Député (P.S.C.).
Membre du Groupe Démocrate-chrétien.
Membre de la Commission économique et financière et de la Commission de l'Agriculture.
7. Duvieusart, Jean — Sénateur (P.S.C.).
Président du Parlement Européen.
8. Hougardy, Norbert — Sénateur (P.L.P.).
(M. Hougardy a remplacé M. Motz, décédé.)

Membre du Groupe des Libéraux et apparentés.
Membre de la Commission Sociale et de la Commission des Transports.
9. Janssens, Charles — Député (P.L.P.).
Président de la Commission de la Recherche et de la Culture.
Vice-Président de la Commission Politique.

Vice-Président du Groupe des Libéraux et apparentés.
Membre de la Commission Juridique.
10. Leemans, Victor — Sénateur (P.S.C.).
Vice-Président du Groupe Démocrate-chrétien.

Membre de la Commission du Marché Intérieur, de la Commission de l'Energie et de la Commission des Budgets et de l'Administration.
11. Pêtre, René — Député (P.S.C.).
Membre du Groupe Démocrate-chrétien.
Membre de la Commission Sociale, de la Commission de la Protection sanitaire et de la Commission pour la coopération avec des pays en voie de développement.
12. Radoux, Lucien — Député (P.S.B.).
Membre du Groupe Socialiste.
Membre de la Commission du Commerce Extérieur, de la Commission du Marché Intérieur et de la Commission Juridique.

1. — Samenstelling
van de Belgische delegatie in het Europees Parlement.

1. Breyne, Gustaaf — Volksvertegenwoordiger (B.S.P.).
Lid van de Socialistische Fractie.
Lid van de Commissie voor de Landbouw en van de Commissie voor de Interne Markt.
2. De Block, August — Senator (B.S.P.).
Lid van het Bureau der Socialistische Fractie.
Ondervoorzitter van de Commissie voor de Energie.
Lid van de Economische en Financiële Commissie en van de Commissie voor Onderzoek en Cultuur.
3. De Gryse, Albert — Volksvertegenwoordiger (C.V.P.).
Lid van de Christen-democratische Fractie.
Lid van de Commissie voor Buitenlandse Handel, van de Commissie voor het Vervoer en van de Politieke Commissie.
4. Dehousse, Fernand — Senator (B.S.P.).
Ondervoorzitter van de Socialistische Fractie.
Lid van de Politieke Commissie, van de Commissie voor de Samenwerking met landen in ontwikkeling en van de Juridische Commissie.
5. De Smet, Pierre — Senator (C.V.P.).
Lid van de Christen-democratische Fractie.
Lid van de Commissie voor de Interne Markt, van de Economische en Financiële Commissie en van de Commissie voor Onderzoek en Cultuur.
6. Dupont, Jozef — Volksvertegenwoordiger (C.V.P.).
Lid van de Christen-democratische Fractie.
Lid van de Economische en Financiële Commissie en van de Commissie voor de Landbouw.
7. Duvieusart, Jean — Senator (C.V.P.).
Voorzitter van het Europees Parlement.
8. Hougardy, Norbert — Senator (P.V.V.).
(De heer Hougardy, vervanger van de heer Motz, overleden.)
Lid van de Fractie der Liberalen en geestverwanten.
Lid van de Sociale Commissie en van de Commissie voor het Vervoer.
9. Janssens, Charles — Volksvertegenwoordiger (P.V.V.).
Ondervoorzitter van de Fractie der Liberalen en geestverwanten.
Voorzitter van de Commissie voor Onderzoek en Cultuur.
Ondervoorzitter van de Politieke Commissie.
Lid van de Juridische Commissie.
10. Leemans, Victor — Senator (C.V.P.).
Ondervoorzitter van de Christen-democratische Fractie.
Lid van de Commissie voor de Interne Markt, van de Commissie voor de Energie en van de Commissie voor Begrotingen en Administratie.
11. Pêtre, René — Volksvertegenwoordiger (C.V.P.).
Lid van de Christen-democratische Fractie.
Lid van de Sociale Commissie, van de Commissie voor de Bescherming van de Gezondheid en van de Commissie voor de Samenwerking met landen in ontwikkeling.
12. Radoux, Lucien — Volksvertegenwoordiger (B.S.P.).
Lid van de Socialistische Fractie.
Lid van de Commissie voor Buitenlandse Handel, van de Commissie voor de Interne Markt en van de Juridische Commissie.

13. Toubeau, Roger — Député (P.S.B.).
Membre du Groupe Socialiste.
Membre de la Commission de l'Energie, de la Commission du Commerce Extérieur et de la Commission des Transports.
14. Troclet, Léon-Eli — Sénateur (P.S.B.).
Président de la Commission Sociale.
Membre de la Commission de la Protection sanitaire et de la Commission pour la coopération avec les pays en voie de développement.

II. — Vue d'ensemble des rapports déposés et discutés au cours des sessions.

DES SESSIONS.

1. Le Parlement Européen s'est réuni à huit reprises en session ordinaire. Il a consacré une session extraordinaire aux problèmes agricoles. Il a tenu avec l'Assemblée consultative du Conseil de l'Europe sa dixième réunion jointe les 17 et 18 septembre 1963. Le colloque entre les institutions des trois Communautés européennes s'est tenu les 26 et 28 novembre 1963. Les 20 et 21 juin 1963 a eu lieu la réunion parlementaire euro-africaine qui a élaboré l'organisation de la coopération parlementaire dans le code de la convention d'association.

2. Le Parlement a été consulté par le Conseil sur un grand nombre de projets dans les différents domaines de la réalisation du Traité de Rome et particulièrement sur les projets de règlements agricoles; le renouvellement de la convention d'association avec les Etats africains et malgache; la politique commune des transports; la politique économique et la politique monétaire; le rapprochement des législations en divers domaines; les problèmes tarifaires dans la perspective des négociations au sein G.A.T.T. (Kennedy Round); la politique régionale; la politique sociale et les relations extérieures de la Communauté.

3. Le nombre des avis et des résolutions adoptées (76) ainsi que celui des questions écrites (136), plus important que l'année dernière, sont un signe, encore qu'incomplet, de l'activité du Parlement. Le nombre des travaux accomplis au sein des Commissions parlementaires et, en conclusion de leurs travaux, des études et des contacts avec l'exécutif, est allé croissant.

4. Le désir plusieurs fois exprimé par le Parlement de voir ses pouvoirs accrus ne fait qu'exprimer la conscience qu'il a d'une participation de plus en plus large à la mise en œuvre du Traité de Rome. Une résolution a exprimé les souhaits du Parlement en ce domaine.

DES RAPPORTS.

Session du 25 au 29 mars 1963.

L'année parlementaire s'est ouverte par la réélection de M. Gaetano Martino à la présidence du Parlement Européen ⁽¹⁾.

(1) L'actuel Président du Parlement Européen est M. Jean Duvieusart.

13. Toubeau, Roger — Volksvertegenwoordiger (B.S.P.).
Lid van de Socialistische Fractie.
Lid van de Commissie voor de Energie, van de Commissie voor Buitenlandse Handel en van de Commissie voor het Vervoer.
14. Troclet, Léon-Eli — Senator (B.S.P.).
Voorzitter van de Sociale Commissie.
Lid van de Commissie voor de Bescherming van de Gezondheid en van de Commissie voor de Samenwerking met landen in ontwikkeling.

II. — Overzicht van de tijdens de zittingen ingediende en besproken verslagen.

DE ZITTINGEN.

1. Het Europese Parlement is achtmaal in gewone zitting bijeen geweest. Het heeft een buitengewone zitting gewijd aan de landbouwvraagstukken. Op 17 en 18 september 1963 heeft het de tiende gezamenlijke bijeenkomst met de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa gehouden. De gedachtenwisseling tussen de instellingen van de drie Europese Gemeenschappen vond plaats op 26 en 28 november 1963. Op 20 en 21 juni 1963 werd de Europees-Afrikaanse parlementaire bijeenkomst gehouden, die de organisatie van de parlementaire samenwerking in de voorschriften van de associatieovereenkomst heeft uitgewerkt.

2. Het Parlement werd door de Raad geraadpleegd over een groot aantal ontwerp-verordeningen, die op de verschillende gebieden van de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Rome liggen, inzonderheid over de ontwerpen van de landbouwverordeningen, de vernieuwing van de associatie-overeenkomst met de Afrikaanse staten en Madagascar, het gemeenschappelijk vervoerbeleid, het economische beleid en het monetaire beleid, de aanpassing der wetgevingen op verschillende gebieden, de tariefproblemen met het oog op de in het kader van de G.A.T.T. te voeren onderhandelingen (Kennedy-Ronde), het regionaal beleid, het sociale beleid en de buitenlandse betrekkingen van de Gemeenschap.

3. Het aantal uitgebrachte adviezen en goedgekeurde resoluties (76) en voorts het aantal schriftelijke vragen (136), dat groter was dan het voorgaande jaar, geven een — zij het dan ook onvolledig — beeld van de werkzaamheden van het Parlement. De hoeveelheid werk verzet in de Parlementaire Commissies en ter afsluiting van haar werkzaamheden en het aantal studies en met het uitvoerende orgaan opgenomen contacten zijn groter geworden.

4. Uit het verlangen naar uitbreiding van zijn bevoegdheden waaraan het Parlement herhaaldelijk uitdrukking heeft gegeven, blijkt wel dat het zich bewust is van de noodzaak meer en meer bij de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Rome te worden betrokken. De wensen van het Parlement op dit gebied zijn in een resolutie neergelegd.

DE VERSLAGEN.

Zitting van 25 tot en met 29 maart 1963.

Het parlementaire jaar werd geopend met de herverkiezing van de heer Gaetano Martino tot Voorzitter van het Europese Parlement ⁽¹⁾.

(1) De huidige Voorzitter van het Europese Parlement is de heer Jean Duvieusart.

Les débats et les résolutions adoptées ont principalement porté sur la situation économique de la Communauté en 1962 et les perspectives pour 1963; l'état des négociations avec le Royaume-Uni; la politique commerciale commune; l'association avec les États africains et malgache; l'évolution de la situation sociale dans la Communauté en 1961 et le budget supplémentaire de la Communauté Economique Européenne.

Session du 13 au 14 mai 1963.

Débats et vote de résolutions sur les questions suivantes :

- la charte sociale européenne (rapporteur M. Troclet);
- la proposition de directive sur les mesures transitoires dans le domaine des activités professionnelles non salariées du commerce de gros et des auxiliaires du commerce et de l'industrie;
- la proposition de directive pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives en matière de produits pharmaceutiques;
- les comptes du budget du Parlement Européen durant l'année précédente;
- le renouvellement de la convention d'association avec les pays africains et malgache.

Session du 24 au 28 juin 1963.

Le Parlement a entendu le Président en exercice des Conseils au sujet de l'activité des Conseils durant le semestre écoulé et le Président de la Commission, qui a fait un exposé introductif au sixième rapport général sur l'activité de la Communauté.

Deux débats ont eu lieu, l'un sur les compétences et les pouvoirs du Parlement Européen, et l'autre sur les problèmes de la coopération culturelle entre les pays de la Communauté.

A l'occasion du débat sur les pouvoirs du Parlement, le président de la Commission a déclaré que la Commission souhaitait un accroissement des pouvoirs du Parlement et qu'elle y voyait un moyen de renforcer la structure démocratique des institutions communautaires, l'élection du Parlement au suffrage universel en étant un élément important. En attendant qu'on puisse modifier à cette fin les traités, il conviendrait d'aménager dans la pratique les relations entre le Parlement et les autres institutions, de manière à renforcer le rôle et l'autorité de celui-ci. A cet égard, la Commission a marqué son accord d'ensemble sur les orientations retenues dans le rapport présenté par la commission politique. Les trois groupes politiques ont été unanimes à souhaiter que le droit actuel de consultation du Parlement devienne un droit d'approbation et ont insisté sur les perspectives de relance politique que pourrait offrir l'élection du Parlement au suffrage universel direct.

La résolution adoptée propose notamment que le Parlement participe de façon effective à la désignation des exécutifs; que le Conseil fasse part des raisons pour lesquelles il se serait écarté de l'avis du Parlement et que, quand le Parlement a adopté un avis à la majorité des deux tiers, le Conseil ne puisse s'en écarter qu'en statuant à l'unani-

De debatten en resoluties hadden voornamelijk betrekking op de economische toestand van de Gemeenschap in 1962 en de vooruitzichten voor 1963, de stand van de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk, de gemeenschappelijke handelspolitiek, de associatie met de Afrikaanse Staten en Madagascar, de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap in 1961 en de aanvullende begroting van de Europese Economische Gemeenschap.

Zitting van 13 en 14 mei 1963.

Debat en resoluties betreffende de volgende vraagstukken :

- Europees Sociaal Handvest (rapporteur de heer Troclet);
- voorstel voor een richtlijn betreffende de opzet van de overgangsmatregelen op het gebied van de zelfstandige beroepswerkzaamheden in de groothandel en van de tussenpersonen in handel en industrie;
- voorstel voor een richtlijn tot harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende farmaceutische produkten;
- rekeningen van de begroting van het Europese Parlement voor het voorgaande dienstjaar;
- vernieuwing van de associatie-overeenkomst met de Afrikaanse landen en Madagascar.

Zitting van 24 tot en met 28 juni 1963.

Het woord voerden de fungerende Voorzitter van de Raden, die sprak over de werkzaamheden van de Raden gedurende het afgelopen halfjaar, en de Voorzitter van de Commissie, die een uiteenzetting gaf ter inleiding van het zesde algemeen verslag over de werkzaamheden van de Gemeenschap.

Twee debatten hebben plaatsgehad, een over de taken en bevoegdheden van het Europese Parlement en het andere over de problemen verband houdende met de culturele samenwerking tussen de landen van de Gemeenschap.

Tijdens het debat over de bevoegdheden van het Parlement verklaarde de Voorzitter van de Commissie dat de Commissie een uitbreiding van de bevoegdheden van het Parlement wenste en dat zij hierin een middel zag om de democratische structuur van de communautaire instellingen te versterken, waarbij het kiezen van het Parlement door algemene verkiezingen een belangrijk element vormt. Zo lang de Verdragen nog niet in deze geest kunnen worden gewijzigd, zouden de betrekkingen tussen het Parlement en de andere instellingen zodanig dienen te worden aangepast dat de bevoegdheden en het gezag van het Parlement worden versterkt. In dit verband heeft de Commissie haar algemene instemming betuigd met de doeleinden zoals deze in het door de Politieke Commissie ingediende rapport zijn gesteld. De drie politieke fracties gaven unaniem uitdrukking aan de wens het huidige recht van het Parlement inzake de raadpleging te zien omgezet in een recht waarbij deze instelling de voorgestelde maatregelen moet goedkeuren, terwijl zij voorts wezen op de vooruitzichten voor een politieke opleving, welke het kiezen van het Parlement door rechtstreekse algemene verkiezingen zou kunnen bieden.

In de daarna aangenomen resolutie wordt met name voorgesteld dat het Parlement daadwerkelijk bij de aanwijzing van de leden der executieven betrokken wordt, dat de Raad vermeldt om welke redenen eventueel van het advies van het Parlement is afgeweken en dat, wanneer het Parlement met tweederde meerderheid een advies heeft uitgebracht, de

mité. Le Parlement demande d'autre part à être consulté sur les accords d'association après le paraphe du texte et souhaite que, dans l'avenir, tous les accords internationaux de la C.E.E. soient approuvés par lui. Le Parlement demande enfin qu'un exposé des motifs politiques détaillés soit joint au projet de budget et que le droit de décision sur le budget lui soit attribué sitôt que la Communauté disposera de ressources propres.

Le débat sur les problèmes de coopération culturelle (rapport de M. De Block au nom de la Commission de la Recherche et de la Culture) a permis de dresser un inventaire des questions qui se posent en matière d'enseignement et de culture. L'action envisagée tend à orienter l'enseignement vers des perspectives européennes et à mettre les problèmes de l'Europe au premier plan des préoccupations des enseignants. La résolution adoptée par le Parlement envisage un triple objectif : coopération entre les exécutifs; conduite des travaux sur le plan des Communautés; collaboration culturelle des pays membres.

Le Parlement s'attache à voir le projet d'université européenne (à l'ordre du jour de la Commission culturelle présidée par M. Charles Janssens) devenir une réalité, d'autant plus que la déclaration sur la politique culturelle, adoptée le 18 juillet 1961 à Bonn par la conférence des chefs d'État et de gouvernement met l'accent sur le rôle que le Parlement peut et doit jouer en ce domaine. Il a souhaité que des écoles européennes soient ouvertes dans toutes les grandes villes d'Europe et que soit créée une bibliothèque centrale européenne.

Au cours de cette session, le Parlement a, en outre, adopté les résolutions suivantes :

- une résolution relative à l'état prévisionnel des dépenses et des recettes du Parlement dans l'exercice financier 1964;
- une résolution sur la nécessité que revêt une installation rationnelle du Parlement et de son secrétariat général;
- une résolution sur l'état d'application à la date du 30 juin 1962, de l'article 19 (salaires de la main-d'œuvre féminine et masculine);
- une résolution portant avis du Parlement sur la proposition de directive relative au rapprochement des législations concernant les agents conservateurs employés dans les denrées alimentaires;
- une résolution sur les relations entre la C.E.E. et l'Amérique latine;
- une résolution sur les négociations tarifaires dans le cadre du G.A.T.T. (négociations Kennedy);
- une résolution portant avis du Parlement sur le projet de règlement modifiant l'article premier du règlement n° 24 du Conseil (date d'établissement du cadastre viticole)

Session du 16 septembre 1963.

Au cours de cette session, convoquée essentiellement pour examiner la convention d'association avec les États associés africains et malgache, deux résolutions ont été adoptées :

- une résolution sur la convention d'association et les documents annexés;
- une résolution sur les accords internes concernant cette convention.

Raad hiervan slechts met eenparigheid van stemmen mag afwijken. Voorts verzoekt het Parlement na parafering van de tekst te worden geraadpleegd over alle associatieovereenkomsten en wenst het dat in de toekomst alle internationale overeenkomsten van de Europese Economische Gemeenschap aan zijn goedkeuring worden onderworpen. Ten slotte vraagt het Parlement aan de ontwerp-begroting een uitvoerige memorie van toelichting betreffende de politieke beweegredenen toe te voegen en verzoekt het om beslissingsbevoegdheid inzake de begroting zodra de Gemeenschap over eigen middelen beschikt.

Naar aanleiding van het debat over de vraagstukken betreffende de culturele samenwerking (rapport van de heer De Block namens de Commissie voor Onderzoek en Cultuur), kon een lijst worden opgesteld van de vraagstukken die zich op het gebied van het onderwijs en de cultuur voordoen. Met de beoogde maatregelen wordt er naar gestreefd het onderwijs af te stemmen op de vooruitzichten voor een verenigd Europa en de Europese vraagstukken door het onderwijzend personeel te doen vooropstellen. In de door het Parlement aangenomen resolutie wordt een drievoudig doel gesteld : samenwerking tussen de executieven, uitvoering van de werkzaamheden op het niveau van de Gemeenschappen, culturele samenwerking tussen de Lid-Staten.

Het Parlement ijvert voor de verwezenlijking van het plan tot oprichting van een Europese universiteit (een agenda-punt van de Culturele Commissie, voorgezeten door de heer Charles Janssens), te meer daar in een op 18 juli 1961 te Bonn door de conferentie van staatshoofden en regeringsleiders goedgekeurde verklaring over het culturele beleid wordt gewezen op de rol die het Parlement op dit gebied kan en moet spelen. Het wenst dat in alle grote steden van Europa Europese scholen worden geopend en dat een centrale Europese bibliotheek wordt opgericht.

Tijdens deze zitting heeft het Parlement voorts de volgende resoluties aangenomen :

- een resolutie betreffende de raming van de uitgaven en ontvangsten van het Europese Parlement voor het begrotingsjaar 1964;
- een resolutie betreffende de noodzaak van een doeltreffende huisvesting van het Europese Parlement en zijn secretariaat-generaal;
- een resolutie inzake de stand van de toepassing per 30 juni 1962 van artikel 119 (beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers);
- een resolutie houdende advies van het Parlement betreffende een voorstel voor een richtlijn strekkende tot harmonisering van de wettelijke voorschriften inzake conserveermiddelen waarvan het gebruik in voedingsmiddelen is toegestaan;
- een resolutie betreffende de betrekkingen tussen de E.E.G. en Latijns-Amerika;
- een resolutie betreffende de tariefonderhandelingen in het kader van de GATT (Kennedy-onderhandelingen);
- een resolutie houdende advies betreffende de ontwerp-verordening tot wijziging van het eerste artikel van Verordening nr 24 van de Raad (datum van instelling van het wijnbouwkadaster).

Zitting van 16 september 1963.

Tijdens deze zitting, die hoofdzakelijk was belegd ter bespreking van de associatieovereenkomst met de geassocieerde Afrikaanse staten en Madagascar, werden twee resoluties aangenomen :

- een resolutie betreffende de associatieovereenkomst en bijbehorende documenten;
- een resolutie inzake de interne akkoorden bij deze overeenkomst.

Dans ces résolutions, le Parlement estime insuffisantes les modalités prévues en matière de régularisation des cours des produits tropicaux et insiste sur la nécessité d'une entrée en vigueur rapide de la convention.

Dixième réunion jointe du Parlement Européen
et de l'Assemblée consultative du Conseil de l'Europe.

La dixième réunion de ces deux Assemblées s'est tenue les 17 et 18 septembre 1963.

Elle a été consacrée essentiellement à la discussion des relations de la C.E.E. et des États-Unis, notamment dans le cadre des négociations tarifaires devant être engagées au G.A.T.T.

A cette occasion, le Parlement a entendu un exposé du Président de la Commission, définissant les différents éléments d'un « partnership » Europe-États-Unis et mettant en lumière les conditions d'une coopération entre les deux ensembles économiques. Le « Trade Expansion Act » exprime le souci des États-Unis de répondre à la situation nouvelle créée par l'existence de la Communauté. La réponse de l'Europe à l'offre américaine ne peut être qu'affirmative.

Il faut y voir l'incitation à renforcer la cohésion interne de la C.E.E. en tenant compte à la fois de l'interdépendance du monde libre et des intérêts économiques de l'Europe.

Le débat a évoqué, tour à tour, le danger d'une scission durable entre les deux blocs économiques européens, la possibilité de liens à établir entre la C.E.E. et l'A.E.L.E. et enfin, l'union politique de l'Europe. Si un accord général s'est dégagé sur le fait que la condition primordiale d'un partnership efficace est la construction de l'Europe, les parlementaires ont exprimé des avis divergents sur les moyens à employer pour y parvenir. Le débat s'est situé entre deux préoccupations : d'une part, l'exigence de poursuivre sur tous les plans et d'intensifier l'unification des Six afin de garder aux Communautés un pouvoir d'attraction et, d'autre part, le souci exprimé par certains que l'Europe des Six ne constitue une base trop étroite pour l'unification européenne.

Session du 14 au 18 octobre 1963.

Le Parlement, au cours de son débat annuel sur le sixième rapport général sur l'activité de la Communauté, a exprimé quelques-uns des motifs de satisfaction en même temps que de préoccupation du Parlement, déplorant notamment que le Conseil devienne de plus en plus une tribune des intérêts nationaux et ne risque de ce fait d'entraver la marche en avant de l'Europe.

Le Parlement a constaté avec satisfaction que l'interruption des négociations avec la Grande-Bretagne n'a pas empêché la Communauté de progresser tant sur le plan douanier et économique, que dans le domaine de la libre circulation des travailleurs, l'harmonisation des législations, les relations avec les pays associés. La lenteur apportée dans la discussion des projets de règlement agricoles et la tendance à la hausse des prix, menace d'inflation, constituent les sujets d'appréhension du Parlement. Les prises de position des trois groupes politiques ont traduit des soucis parallèles en ce qui concerne les réalités institutionnelles, la cohésion interne de la Communauté, son ouverture au reste du monde et la construction politique.

In deze resoluties verklaart het Parlement dat het de inzake de regularisatie van de prijzen voor tropische produkten vastgestelde maatregelen onvoldoende acht en wijst het op de noodzaak van een spoedige inwerkingtreding van de overeenkomst.

Tiende gezamenlijke bijeenkomst van het Europese Parlement
en de Raadgevende vergadering van de Raad van Europa.

De tiende bijeenkomst van deze twee instellingen vond plaats op 17 en 18 september 1963.

De bijeenkomst was hoofdzakelijk gewijd aan een bespreking van de betrekkingen tussen de E.E.G. en de Verenigde Staten, met name in het kader van de in de G.A.T.T. te voeren tariefonderhandelingen.

Bij deze gelegenheid heeft het Parlement een uiteenzetting aangehoord van de Voorzitter van de Commissie, waarin de verschillende aspecten van een « partnership » tussen Europa en de Verenigde Staten werden beschreven en de voorwaarden voor een samenwerking tussen de twee economische gebieden werden belicht. In de « Trade Expansion Act » geven de Verenigde Staten blijk van hun streven naar aanpassing aan de door het bestaan van de Gemeenschap geschapen nieuwe situatie. De reactie van Europa op het Amerikaanse aanbod kan niet anders dan positief zijn.

Men moet hierin een aansporing zien om de interne samenhang van de E.E.G. te versterken met inachtneming zowel van de onderlinge afhankelijkheid in de vrije wereld als van de economische belangen van Europa.

Tijdens het debat werd herhaaldelijk gewezen op het gevaar van een blijvende scheiding tussen de twee Europese economische blokken, op de mogelijkheid om betrekkingen tot stand te brengen tussen de E.E.G. en de E.V.A. en ten slotte op de politieke eenheid van Europa. Hoewel algemeen werd erkend dat de eerste voorwaarde voor een doeltreffend partnership de opbouw van Europa is, bleken de parlementsleden van inzicht te verschillen ten aanzien van de middelen om dit doel te bereiken. Het debat bewoog zich rond twee punten : de wens om op alle niveaus met verdubbelde energie te blijven streven naar de eenmaking van de Zes, ten einde de aantrekkingskracht van de Gemeenschappen te bewaren, en de bezorgdheid dat het Europa der Zes een te smalle basis vormt voor de Europese eenwording.

Zitting van 14 tot en met 18 oktober 1963.

Tijdens zijn jaarlijks debat over het zesde algemeen verslag over de werkzaamheden van de Gemeenschap gaf het Parlement ten aanzien van enkele punten uitdrukking aan zijn tevredenheid, doch tevens aan zijn bezorgdheid, waarbij vooral werd betreurd dat de Raad meer en meer een trefpunt wordt waar de nationale belangen worden verdedigd met het gevaar de verdere uitbouw van Europa te verhinderen.

Het Parlement stelde tot zijn voldoening vast dat het onderbreken van de onderhandelingen met Groot-Brittannië de Gemeenschap niet heeft verhinderd zowel op douane- en economisch gebied als op het gebied van het vrije verkeer van werknemers voortgang te maken met de harmonisatie van de wetgevingen en de versteviging van de betrekkingen met de geassocieerde landen. De trage gang van zaken bij de behandeling van de ontwerp-landbouwverordeningen, de neiging tot stijgen der prijzen en het inflatiegevaar vervullen het Parlement met bezorgdheid. Uit de standpunten van de drie politieke fracties blijkt een zelfde bezorgdheid ten aanzien van de positie van de instellingen, de interne samenhang van de Gemeenschap, haar openstelling voor de rest van de wereld en de politieke opbouw.

A l'issue de ces débats, le Parlement a adopté une importante résolution, insistant sur la nécessité des progrès dans la consolidation interne de la Communauté.

Les résolutions suivantes ont également été adoptées :

- débat et vote d'une résolution sur la politique énergétique (rapporteur : M. Leemans);
- une résolution sur une directive en matière d'harmonisation des législations sur les taxes sur le chiffre d'affaires;
- une résolution sur l'association avec la Grèce;
- une résolution portant avis sur la proposition de directive relative aux poids et dimensions des véhicules routiers utilitaires (rapporteur : M. De Gryse);
- trois résolutions dans le domaine de l'agriculture portant avis sur les conditions de concours du F.E.O.G.A. ⁽¹⁾, sur le règlement financier concernant le F.E.O.G.A. et sur le projet de règlement relatif à la création d'un réseau d'information comptable agricole sur les revenus des exploitations dans la C.E.E. (rapporteur : M. Dupont);
- trois résolutions relatives au budget du Parlement pour l'exercice 1964, à l'unification du statut des fonctionnaires des trois Communautés et à l'avis des Conseils relatif à la section « Parlement » des avant-projets de budget C.E.E. et C.E.E.A. pour l'exercice 1964.

Session du 25 au 28 novembre 1963.

Le Parlement a adopté au cours de cette session :

- une résolution sur les mesures en vue de l'établissement d'un niveau commun des prix des céréales;
- trois résolutions portant avis sur des propositions de directives en matière de droit d'établissement et de libre prestation des services;
- une résolution sur l'accord créant une association entre la C.E.E. et la Turquie (rapporteur : M. Dehousse);
- une résolution sur le projet du premier programme commun sur l'échange de jeunes travailleurs (rapporteur : M. Troclet);
- une résolution sur les aspects sociaux de la politique énergétique;
- une résolution sur le travail des étudiants durant la période des vacances;
- une résolution sur les budgets de fonctionnement de la C.E.E. et de la C.E.E.A.

Le Parlement a entendu au cours de cette session une déclaration du nouveau Président de la Haute Autorité de la C.E.C.A. et a mené un débat sur les problèmes du charbon et de l'acier et de la politique de l'énergie.

Le colloque annuel entre le Parlement Européen, le Conseil et les exécutifs des Communautés s'est tenu les 26 et 28 novembre 1963.

L'échange de vues a porté sur « la politique de la Communauté devant les grands problèmes du développement du commerce mondial ».

⁽¹⁾ Fonds Européen d'Orientation et de Garantie agricoles.

Tot besluit van dit debat heeft het Parlement een belangrijke resolutie aangenomen, waarin met nadruk gewezen werd op de noodzaak om voortgang te maken bij de interne consolidatie van de Gemeenschap.

De volgende resoluties werden eveneens aangenomen :

- debat en resolutie over het energiebeleid (rapporteur : de heer Leemans);
- een resolutie betreffende een richtlijn inzake harmonisatie van de wetgevingen der lid-staten met betrekking tot de omzetbelasting;
- een resolutie over de associatie met Griekenland;
- een resolutie houdende advies inzake een voorstel voor een richtlijn betreffende de afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen (rapporteur : de heer De Gryse);
- drie resoluties op het gebied van de landbouw, houdende advies inzake de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europees Oriëntatie- en garantiefonds voor de landbouw, het financiële reglement betreffende dit fonds en de ontwerp-verordening tot oprichting van een informatiedienst betreffende de inkomens en de bedrijfseconomische positie van de landbouwondernemingen in de E.E.G. (rapporteur : de heer Dupont);
- drie resoluties betreffende de begroting van het Parlement voor het jaar 1964, de eenmaking van de statuten van de ambtenaren der drie Gemeenschappen en de beoordeling door de Raden betreffende de afdeling Europees Parlement van de voorontwerpen van begroting van Euratom en van de E.E.G. voor 1964.

Zitting van 25 tot en met 28 november 1963.

Het Parlement heeft tijdens deze zitting aangenomen :

- een resolutie betreffende de maatregelen voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijk peil der graanprijzen;
- drie resoluties houdende advies betreffende voorstellen voor richtlijnen inzake het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten;
- een resolutie betreffende de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de E.E.G. en Turkije (rapporteur : de heer Dehousse);
- een resolutie betreffende het plan voor een eerste gemeenschappelijk programma ter bevordering van het uitwisselen van jeugdige arbeiders (rapporteur : de heer Troclet);
- een resolutie betreffende de sociale aspecten van het gemeenschappelijk energiebeleid;
- een resolutie betreffende de vakantie-arbeid van studenten;
- een resolutie betreffende de huishoudelijke begrotingen van de E.E.G. en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

Het Parlement heeft tijdens deze zitting een verklaring aangehoord van de nieuwe Voorzitter van de Hoge Autoriteit van de E.G.K.S. en een debat gehouden over de vraagstukken met betrekking tot de kolen- en staalsector en het energiebeleid.

De jaarlijkse gedachtenwisseling tussen het Europese Parlement, de Raad en de executieven der Gemeenschappen werd op 26 en 28 november 1963 gehouden.

De gedachtenwisseling had betrekking op het beleid van de Gemeenschap inzake de grote problemen van de ontwikkeling van de wereldhandel.

Les Conseils ont énoncé les problèmes et indiqué les lignes directrices que devra suivre la Communauté dans ce domaine. Il a été souligné que la contribution apportée par la Communauté au développement harmonieux du commerce mondial a été plus substantielle que la part des autres grands ensembles économiques dans le monde. A propos des négociations tarifaires de Genève, il a été déclaré que la Communauté ne négligera aucun effort pour aboutir aux résultats espérés. Abordant la question des produits agricoles, les Conseils ont affirmé que l'expansion du commerce mondial en matière agricole devait aller de pair avec le développement de la prospérité de la population agricole et avec l'établissement d'un meilleur équilibre social dans les différents pays. En ce qui concerne le commerce avec les pays en voie de développement, il a été rappelé que la C.E.E. participe à tout effort de coopération internationale en vue de parvenir à une stabilisation des prix des matières premières et à une diversification des productions, et que la réalisation du Marché Commun a accentué la pression des pays tiers pour une solution rapide des problèmes du commerce international.

Le débat qui s'est ensuite instauré a, d'une manière générale, mis l'accent sur l'interdépendance des économies dans le monde actuel et sur le dépassement de la notion de protection : aujourd'hui, on ne protège plus ses industries naissantes que par une coopération étroite entre les pays, par un multilatéralisme commercial.

Le Président de la Commission de la C.E.E., après avoir constaté combien la Communauté se trouve encore éloignée de la fusion des politiques commerciales nationales, a souligné la nécessité d'atténuer la disproportion existant entre l'importance politique et économique de la Communauté dans le monde et les faibles moyens d'action dont elle dispose vers l'extérieur. L'équilibre interne de la Communauté ne sera assuré que si la politique commerciale commune progresse au même rythme que l'union douanière et se réalise parallèlement dans les secteurs agricole et industriel. Il a ensuite analysé les obligations de la C.E.E. à l'égard du G.A.T.T., ses responsabilités à l'égard des pays en voie de développement et l'exigence d'un *partnership* atlantique.

Session des 7 et 8 janvier 1964 (session extraordinaire).

Cette session a traité des problèmes agricoles et notamment, de la proposition de la Commission concernant un niveau commun des prix des céréales, ainsi que des règlements adoptés le 21 décembre 1963. Après débat, le Parlement a adopté une résolution portant avis sur la proposition de règlement modifiant le règlement n° 19; la proposition de règlement sur la fixation du niveau des prix des céréales pour la campagne de commercialisation 1964-1965; la proposition concernant des mesures compensatoires et des plans communautaires d'amélioration du niveau de vie de la population agricole; enfin, une modification des règlements n°s 20, 21 et 22 en ce qui concerne les restitutions intracommunautaires. Ces avis du Parlement constituent une approbation du projet de la Commission en matière de rapprochement des prix des céréales, élément capital de la politique agricole commune à la veille des négociations tarifaires du G.A.T.T. Le Parlement a adopté en outre une résolution sur une proposition de règlement dérogeant aux dispositions de l'article 5 du règlement n° 25 (financement de la politique agricole commune).

De Raden hebben een opsomming gegeven van de vraagstukken en een aanduiding van de gedragslijnen die de Gemeenschap op dit gebied dient te volgen. Er werd op gewezen dat de Gemeenschap een grotere bijdrage tot een harmonische ontwikkeling van de wereldhandel heeft geleverd dan de andere grote economische gebieden in de wereld. Met betrekking tot de tariefonderhandelingen te Genève verklaarde men dat de Gemeenschap niets zou nalaten om te komen tot de resultaten die men ervan verwachtte. Over het vraagstuk van de landbouwprodukten zeiden de Raden dat de uitbreiding van de wereldhandel op landbouwgebied gelijke tred diende te houden met de toeneming van de welvaart van de in de landbouw werkende bevolking en met de totstandbrenging van een beter sociaal evenwicht in de verschillende landen. Wat de handel met de ontwikkelingslanden betreft, werd erop gewezen dat de E.E.G. haar medewerking verleent aan elke maatregel op het gebied van de internationale samenwerking gericht op stabilisatie van de grondstoffenprijzen en spreiding van de produktie en dat, als gevolg van de totstandkoming van de Gemeenschappelijke Markt, de derde landen steeds meer aandringen op een spoedige oplossing van de problemen van de wereldhandel.

Bij het debat dat op deze uiteenzetting volgde werd in het algemeen het accent gelegd op de onderlinge afhankelijkheid van de economieën in de huidige wereld en op de veroudering van het begrip « bescherming » : heden ten dage beschermt men zijn opkomende industrie slechts door nauwe samenwerking tussen de landen onderling, in de vorm van een multilaterale handelspolitiek.

Na te hebben vastgesteld hoever de Gemeenschap nog van de samensmelting van de handelspolitiek der onderscheiden landen verwijderd is, wees de Voorzitter van de E.E.G.-Commissie op de noodzaak tot vermindering van de wanverhouding tussen de politieke en economische betekenis van de Gemeenschap in de wereld en de geringe middelen waarover zij bij haar optreden naar buiten beschikt. Intern evenwicht in de Gemeenschap is slechts mogelijk indien de gemeenschappelijke handelspolitiek zich in hetzelfde tempo ontwikkelt als de douane-unie en tegelijkertijd in de agrarische en de industriële sector tot stand komt. Vervolgens analyseerde hij de verplichtingen van de E.E.G. jegens de G.A.T.T., haar verantwoordelijkheid tegenover de ontwikkelingslanden en de gebiedende noodzaak van een *Atlantisch partnership*.

Zitting van 7 en 8 januari 1964 (buitengewone zitting).

Tijdens deze zitting werden de landbouwvraagstukken behandeld, met name het voorstel van de Commissie betreffende een gemeenschappelijk peil voor de graanprijzen, alsmede de op 21 december 1963 goedgekeurde verordeningen. Na het debat heeft het Parlement een resolutie aangenomen, houdende advies inzake het voorstel voor een verordening tot wijziging van Verordening n° 19, het voorstel voor een verordening tot vaststelling van de graanprijzen voor het verkoopseizoen 1964-1965, het voorstel voor een verordening betreffende compenserende maatregelen en communautaire plannen ter verbetering van de levensstandaard van de landbouwbevolking, en ten slotte een wijziging van de Verordeningen n°s 20, 21 en 22 met betrekking tot de restitutie bij uitvoer tussen de lid-staten. Deze adviezen van het Parlement vormen de goedkeuring van het ontwerp van de Commissie tot onderlinge aanpassing van de graanprijzen hetwelk het hoofdelement is van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aan de vooravond van de tariefonderhandelingen van de G.A.T.T. Voorts heeft het Parlement een resolutie aangenomen betreffende een voorstel voor een verordening houdende afwijking van het bepaalde in artikel 5 van Verordening n° 25 (financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid).

Session du 20 au 24 janvier 1964.

Le Parlement a adopté les résolutions suivantes :

- résolution portant avis du Parlement Européen sur une recommandation de la Commission de la C.E.E. au Conseil relative à une politique économique à moyen terme de la communauté;
- résolution portant avis du Parlement Européen sur la communication de la Commission de la C.E.E. au Conseil sur la coopération monétaire et financière dans la C.E.E.;
- résolution sur la politique régionale dans la C.E.E.;
- résolution sur la politique énergétique proposée dans le mémorandum du 25 juin 1962 (rapporteur M. Leemans);
- résolution concernant le sixième exposé sur l'évolution de la situation sociale dans la Communauté en 1962;
- résolution sur les résultats des missions d'étude effectuées dans les pays de la Communauté en vue d'étudier les problèmes particuliers de la libre circulation des travailleurs;
- résolution portant avis du Parlement Européen sur la proposition de la Commission de la C.E.E. au Conseil relative à l'organisation d'une enquête sur les coûts des infrastructures servant aux transports par chemin de fer, par route et par voie navigable;
- résolution relative à une politique routière européenne;
- résolution portant avis du Parlement Européen sur le projet de décision du Conseil de la C.E.E. relative à l'association des pays et territoires d'outre-mer à la Communauté;
- résolution sur la mission d'étude et d'information effectuée dans les Antilles néerlandaises, le Surinam, la Guyane française, la Martinique et la Guadeloupe;
- résolution sur les relations entre la Communauté Economique Européenne et Israël.

Préparation de l'Assemblée parlementaire de l'association.

Les 21 et 22 février 1964, à Messine, a eu lieu une conférence préparatoire à l'Assemblée parlementaire de l'association des E.A.M.A. (1). Cette conférence a adopté les dispositions essentielles d'application de la convention de Yaoundé en ce qui concerne l'Assemblée parlementaire de l'association. Il a été décidé que la première session de cette assemblée aurait lieu à Dakar en novembre 1964 (reportée depuis, à décembre 1964).

Session du 20 au 25 mars 1964 (2).

M. J. Duvieusart a été élu président du Parlement Européen.

Aperçu des travaux au cours de cette session :

— Débat sur la situation économique de la C.E.E. en 1963 et les perspectives pour 1964. Le représentant de la Commission a souligné que la stabilité économique de la Communauté ne peut être rétablie que par une action communautaire, coordonnée et synchronisée, dont l'objectif à

(1) Etats africains et malgache associés.

(2) Suivant la procédure adoptée par notre Commission des Affaires européennes, les travaux des sessions ultérieures jusqu'à ce jour feront l'objet du Troisième Rapport.

Zitting van 20 tot en met 24 januari 1964.

Het Parlement heeft de volgende resoluties aangenomen :

- een resolutie houdende advies van het Europese Parlement inzake een aanbeveling van de E.E.G.-Commissie aan de Raad betreffende een economisch beleid van de Gemeenschap op halflange termijn;
- een resolutie houdende het advies van het Europese Parlement inzake de mededeling van de E.E.G.-Commissie aan de Raad over de samenwerking op monetair en financieel gebied binnen de E.E.G.;
- een resolutie betreffende het regionale beleid in de E.E.G.;
- een resolutie betreffende het in het memorandum van 25 juni 1962 voorgestelde energiebeleid (rapporteur de heer Leemans);
- een resolutie inzake het zesde verslag over de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap in 1962;
- een resolutie betreffende de resultaten van de studiereizen naar de landen van de Gemeenschap ter bestudering van de bijzondere vraagstukken in verband met het vrije verkeer van werknemers;
- een resolutie houdende het advies van het Europese Parlement inzake het voorstel van de E.E.G.-Commissie aan de Raad betreffende de organisatie van een onderzoek naar de infrastructuurkosten van het vervoer per spoor, langs de weg en over de binnenwateren;
- een resolutie betreffende een Europees wegenbeleid;
- een resolutie houdende het advies van het Europese Parlement inzake het ontwerp-besluit van de Raad van E.E.G. betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Gemeenschap;
- een resolutie betreffende de studie- en informatiereis naar de Nederlandse Antillen, Suriname, Frans-Guyana, Martinique en Guadeloupe;
- een resolutie inzake de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en Israël.

Voorbereiding van de parlementaire vergadering van de associatie.

Op 21 en 22 februari 1964 werd te Messina een conferentie gehouden ter voorbereiding van de parlementaire vergadering van de associatie van de geassocieerde Afrikaanse staten en Madagascar. Deze conferentie heeft de voornaamste uitvoeringsbepalingen van de overeenkomst van Jaounde met betrekking tot de parlementaire vergadering van de associatie goedgekeurd. Besloten werd de eerste zitting van deze vergadering in november 1964 te Dakar te houden (inmiddels uitgesteld tot december 1964).

Zitting van 20 tot en met 25 maart 1964 (1).

De heer J. Duvieusart werd tot voorzitter van het Europese Parlement gekozen.

Overzicht van de tijdens die zitting verrichte werkzaamheden :

— Debat over de economische toestand van de E.E.G. in 1963 en de vooruitzichten voor 1964. De vertegenwoordiger van de Commissie wees erop dat de economische stabiliteit van de Gemeenschap slechts hersteld kan worden door gecoördineerde maatregelen van de Gemeenschap die

(1) Op grond van de door onze Commissie voor de Europese Zaken aangenomen procedure zullen de werkzaamheden van de daarna en tot op heden gehouden zittingen worden behandeld in het Derde Verslag.

court terme doit viser la stabilisation des prix et des coûts de production, ainsi que le rétablissement de la balance des paiements pour les États qui connaissent un déséquilibre.

La résolution adoptée se rallie aux principes généraux du programme recommandé par la Commission de la C.E.E. et propose notamment que le Conseil de Ministres étudie la possibilité d'accorder à la Commission de la C.E.E. des pouvoirs plus étendus en matière de coordination des politiques conjoncturelles des États-membres, afin que puisse s'élaborer une politique commune de coordination de la politique économique et financière de la Communauté.

— Débat sur l'activité des Conseils : après l'exposé de M. Fayat, président en exercice du Conseil de Ministres, le Parlement a discuté de l'extension de ses compétences, de la fusion des exécutifs et de l'implantation des institutions des Communautés. Il a unanimement reconnu nécessaire d'instaurer une Commission unique, de conférer au Parlement Européen un pouvoir de contrôle sur les budgets des Communautés et de l'habiliter à ratifier les traités conclus par la Communauté en lieu et place des Parlements nationaux.

— Débat et résolution sur les moyens d'action de l'organe permanent pour la sécurité dans les mines de houille, dans laquelle le Parlement Européen propose que la compétence de l'organe permanent pour la sécurité dans les mines de houille soit étendue aux mines de fer.

— Résolution relative au projet de règlement des comptes du Parlement Européen pour l'exercice 1963.

— Discussion du projet de budget supplémentaire de la C.E.E. pour 1964 et vote d'une résolution, dans laquelle le Parlement approuve ce projet de budget.

— Débat sur le programme d'action de la Commission en matière de politique sociale dans l'agriculture et adoption d'une résolution soulignant l'importance que la politique de structure et la politique de développement régional peuvent avoir sur la politique sociale dans l'agriculture et en particulier pour la politique de l'emploi.

— Débat et résolution sur la proposition de la Commission au Conseil relative à un règlement portant modification des règlements n°s 19, 20, 21, 22 et 23 en vue de l'introduction d'une référence aux objectifs à atteindre.

— Débat au sujet de l'accord commercial conclu entre la C.E.E. et le gouvernement impérial d'Iran et adoption d'une résolution soulignant l'urgence d'élaborer une conception communautaire en ce qui concerne la politique commerciale à l'égard des pays tiers.

— Débat et résolution sur la conférence des Nations-Unies sur le commerce et le développement. Le Parlement souhaite la participation directe de la Commission de la C.E.E. aux travaux de la conférence de Genève au nom de la Communauté.

— Débat et résolution sur les perspectives de l'énergie nucléaire dans la Communauté.

gelijktijdig moeten worden genomen en de stabilisatie op korte termijn van de prijzen en produktiekosten alsmede het herstel van het evenwicht van de betalingsbalans in de staten met een tekort op de betalingsbalans dienen te beogen.

De aangenomen resolutie sluit aan bij de algemene beginselen van het door de E.E.G.-Commissie aanbevolen programma en stelt met name voor dat de Raad van Ministers de mogelijkheid zal bestuderen om de E.E.G.-Commissie voor de coördinatie van de conjunctuurpolitiek van de Lid-Staten uitgebreide bevoegdheden te verlenen, zodat een gemeenschappelijk beleid inzake de coördinatie van de economische en financiële politiek van de Gemeenschap kan worden uitgewerkt.

— Debat over de werkzaamheden van de Raden : na de uiteenzetting van de heer Fayat, fungerend voorzitter van de Raad van Ministers, heeft het Parlement een bespreking gewijd aan de uitbreiding van zijn bevoegdheden, de fusie van de executieven en de vestiging van de instellingen der Gemeenschappen. Algemeen werd het noodzakelijk geacht één enkele Commissie in te stellen, het Europese Parlement bevoegdheid tot het uitoefenen van controle op de begrotingen van de Gemeenschappen toe te kennen en dit Parlement te machtigen in plaats van de nationale volksvertegenwoordigingen de door de Gemeenschap gesloten verdragen te bekrachtigen.

— Debat en resolutie betreffende de actiemiddelen van het permanente orgaan voor de veiligheid in de steenkolenmijnen; hierin stelt het Europese Parlement voor de bevoegdheid van het permanente orgaan voor de veiligheid in de steenkolenmijnen uit te breiden tot de ijzermijnen.

— Resolutie betreffende het voorstel tot afsluiting van de rekening van het Europese Parlement voor het begrotingsjaar 1963.

— Bespreking van het ontwerp van aanvullende begroting van de E.E.G. voor het begrotingsjaar 1964 en aanvaarding van een resolutie waarin het Parlement deze ontwerp-begroting goedkeurt.

— Debat over het werkprogramma van de Commissie betreffende de sociale politiek in de landbouw en goedkeuring van een resolutie waarin gewezen wordt op het belang dat het structuurbeleid en het regionale ontwikkelingsbeleid voor de sociale politiek in de landbouw en vooral voor het werkgelegenheidsbeleid kunnen hebben.

— Debat en resolutie betreffende het voorstel van de Commissie aan de Raad inzake een verordening houdende opneming in de Verordeningen n°s 19, 20, 21, 22 en 23 van de Raad van een verwijzing naar de te bereiken doeleinden.

— Debat betreffende het tussen de E.E.G. en de Keizerlijke regering van Iran gesloten handelsakkoord en goedkeuring van een resolutie waarin gewezen wordt op de dringende noodzaak één gemeenschappelijk standpunt vast te stellen met betrekking tot de ten opzichte van derde landen toe te passen handelspolitiek.

— Debat en resolutie betreffende de conferentie van de Verenigde Naties inzake handel en ontwikkeling. Het Parlement spreekt de wens uit dat de E.E.G.-Commissie namens de Gemeenschap rechtstreeks aan de werkzaamheden van de conferentie van Genève zal deelnemen.

— Debat en resolutie betreffende de vooruitzichten voor de kernenergie in de Gemeenschap.

III. — Résumé des activités du Parlement Européen au cours de la période comprise entre mai 1963 et avril 1964 ⁽¹⁾.

A. — LES COMPETENCES ET LES POUVOIRS DU PARLEMENT EUROPEEN.

1. Dans le domaine politique, l'activité du Parlement s'est concentrée notamment sur le problème des compétences et des pouvoirs du Parlement.

La critique a surtout porté sur le fait que le transfert aux institutions européennes, des pouvoirs des institutions nationales ne respectait pas les règles de la séparation des pouvoirs. En effet, les pouvoirs des gouvernements sont généralement transférés aux exécutifs européens et aux Conseils de Ministres, tout comme les pouvoirs judiciaires passent à la Cour de justice des Communautés européennes. Mais les pouvoirs cédés par les parlements nationaux n'ont été transmis que très partiellement au Parlement Européen alors que l'essentiel en a été transféré aux Conseils et aux exécutifs. Aussi, l'équilibre entre le législatif et l'exécutif dans l'ensemble de la Communauté s'est-il nettement déplacé en faveur des gouvernements et au détriment des parlements.

2. Le pouvoir consultatif que lui accordent les traités de la C.E.E. et de l'Euratom est considéré par le Parlement comme une participation à l'œuvre législative de la Communauté. En effet, les cas dans lesquels le Conseil de Ministres doit, conformément aux traités, entendre le Parlement, ont en général un caractère législatif. Mais bien que ce pouvoir soit d'une grande importance sur le plan politique, il perd beaucoup en efficacité par suite des lacunes de la procédure de consultation.

3. Parmi les pouvoirs qui sont conférés au Parlement, celui qui pose un des problèmes les plus ardues est le pouvoir budgétaire. Il faut signaler à ce propos la différence qui existe entre le Traité de la C.E.C.A., d'une part, et les Traités de la C.E.E. et de l'Euratom, d'autre part. Le Parlement Européen demande que les projets de budget présentés par les exécutifs soient accompagnés d'un exposé des motifs détaillé, objectif et politique. Il demande, en outre, que les décisions en matière budgétaire s'inscrivent, à l'avenir, dans le cadre de la politique préalablement établie par les Conseils en coopération avec les exécutifs et le Parlement Européen. D'autre part, le Parlement estime indispensable une amélioration de la coopération entre les exécutifs, les Conseils et lui-même, lors de l'établissement des projets de budget, le cas échéant par une sorte de débat préalable sur les principes devant présider à l'élaboration des projets pour l'année suivante. Dans sa résolution, le Parlement demande que le droit de décision sur le budget lui soit attribué au moment où la Communauté disposera de ressources propres.

4. Le Parlement a délibéré sur ses pouvoirs budgétaires, notamment en donnant son avis sur le règlement financier du Fonds européen d'Orientation et de Garantie agricoles.

Les problèmes budgétaires soulevés par ce règlement financier ont été discutés sur la base d'un rapport de la Commission des budgets et de l'Administration, ce qui a donné lieu à une série d'amendements tendant à l'élargissement

III. — Samenvatting van de werkzaamheden van het Europese Parlement in de periode tussen mei 1963 en april 1964 ⁽¹⁾.

A. — TAKEN EN BEVOEGDHEDEN VAN HET EUROPESE PARLEMENT.

1. Het Europese Parlement heeft zich op politiek gebied bezig gehouden o.a. met het vraagstuk van de taken en bevoegdheden van het Parlement.

De kritiek had vooral betrekking op het feit dat bij de overdracht van bevoegdheden van nationale instellingen aan de Europese instellingen de regels van de scheiding der machten werden veronachtzaamd. Regeringsbevoegdheden worden immers in het algemeen overgedragen aan de Europese executieven en de Raden van Ministers, terwijl rechterlijke bevoegdheden overgaan op het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. De door de nationale parlementen afgestane bevoegdheden zijn echter voor een zeer gering deel aan het Europese Parlement en voor het belangrijkste deel aan de Raden en executieven verstrekt. In de verhouding tussen wetgevende en uitvoerende macht is het zwaartepunt binnen de Gemeenschap dan ook onmiskenbaar van de parlementen naar de regeringen verschoven.

2. Het Parlement beschouwt de bij het E.E.G.- en Euratom-Verdrag verleende raadgevende bevoegdheid als een deelneming aan de wetgevende arbeid van de Gemeenschap, aangezien de gevallen waarin de Raad van Ministers het Parlement krachtens de Verdragen dient te horen, in het algemeen een wetgevend karakter hebben. Hoewel deze bevoegdheid in politiek opzicht zeer belangrijk is, verliest zij echter veel van haar doeltreffendheid door de gebreken in de raadplegingsprocedure.

3. Van de aan het Parlement verleende bevoegdheden geeft het budgetrecht aanleiding tot de meeste moeilijkheden. Er dient in dit verband te worden gewezen op het verschil tussen het E.G.K.S.-Verdrag enerzijds en het E.E.G.- en Euratom-Verdrag anderzijds. Het Europese Parlement wenst dat de door de executieven ingediende ontwerp-begrotingen vergezeld gaan van een uitvoerige politieke toelichting. Voorts moeten budgettaire beslissingen in het vervolg in overeenstemming zijn met het te voren door de Raden, in samenwerking met de executieven en het Europese Parlement opgestelde beleid. Voorts wenst het Parlement een betere samenwerking tussen de executieven, de Raden en het Parlement bij de opstelling van de begrotingen, bij voorbeeld door een soort voorafgaand debat over de grondbeginselen die aan de ontwerpen voor het komende jaar ten grondslag dienen te liggen. In zijn resolutie wenst het Parlement volledige beslissingsbevoegdheid inzake de begroting te krijgen, wanneer de Gemeenschap over eigen inkomsten beschikt.

4. Het Parlement heeft over zijn budgettaire bevoegdheden beraadslaagd, met name naar aanleiding van zijn advies over het financieel reglement betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw.

De budgettaire vraagstukken in verband met dit reglement werden besproken aan de hand van een verslag van de Commissie voor begrotingen en Administratie, hetgeen aanleiding gaf tot een aantal amendementen om de budget-

⁽¹⁾ Votre rapporteur s'est largement inspiré de l'excellent document présenté par M. Fernand Dehousse à l'Assemblée consultative du Conseil de l'Europe sur l'activité du Parlement Européen.

⁽¹⁾ Uw verslaggever ontleende hiervoor heel veel aan het uitstekende document dat door de heer Fernand Dehousse aan de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa is voorgelegd over de werkzaamheden van het Europese Parlement.

des pouvoirs du Parlement en matière budgétaire. C'est ainsi, par exemple, que le Parlement demande que l'avant-projet de budget du Fonds agricole soit transmis le même jour au Parlement Européen et au Conseil de Ministres et qu'au cas où celui-ci envisagerait de s'écarter de l'avant-projet, il consulte l'exécutif et le Parlement. En outre, le Parlement devrait avoir, tout comme le Conseil, le droit de se prononcer le cas échéant sur un projet de budget supplémentaire. Il est demandé encore que l'exécutif soumette au Conseil et au Parlement, dans un délai de douze mois à partir de l'entrée en vigueur du règlement financier, des propositions relatives à l'élaboration du droit d'approbation parlementaire en ce qui concerne les crédits qui ne sont plus contrôlés sur le plan parlementaire national. L'exécutif est en outre invité à faire régulièrement rapport, au Conseil et au Parlement, sur l'exécution du règlement financier et sur les questions budgétaires y afférentes et à leur présenter chaque année un rapport écrit sur l'activité et la gestion du Fonds.

A propos de l'amendement selon lequel l'exécutif devrait soumettre le même jour, au Parlement et au Conseil, l'avant-projet de budget du Fonds, la Commission de la C.E.E. a objecté que cette procédure s'écarterait fortement de la procédure budgétaire établie par le Traité de la C.E.E. L'adoption de l'amendement aurait des suites politiques très importantes et pourrait éventuellement influencer l'adoption du règlement financier. Ce sont donc des points de vue politiques qui prévaudront en ce qui concerne la modification par la Commission de la C.E.E., de sa proposition au Conseil conformément à l'amendement en question.

5. Au cours de sa session de janvier, le Parlement a délibéré sur les problèmes de droit budgétaire, découlant du règlement financier pour le Fonds européen d'Orientation et de Garantie agricoles, sur la base d'une proposition modifiée de l'exécutif. Vu le rapport de sa Commission de l'Agriculture et les avis émis précédemment sur le règlement financier, le Parlement a regretté que ses pouvoirs de contrôle soient si restreints. Il avait à plusieurs reprises exprimé l'espoir que le Conseil, en examinant le règlement sur le Fonds, en arriverait à prendre une décision de principe sur la proposition du Parlement. Le Conseil s'est contenté de déclarer qu'il examinerait cette question à l'occasion du rapport des représentants permanents sur l'extension des pouvoirs du Parlement Européen.

Le Parlement s'est montré déçu de la décision du Conseil. Il a rappelé que par la création du Fonds européen d'Orientation et de Garantie agricoles, plusieurs centaines de millions d'unités de compte étaient soustraites à tout contrôle parlementaire. Bien mieux, une première et authentique taxe communautaire est introduite sans que l'opinion publique et le Parlement obtiennent les pouvoirs de contrôle habituels...

Le Parlement a exprimé le souhait que les gouvernements des Etats-membres s'engagent, à l'égard des parlements nationaux, à n'adopter le budget de la Communauté qu'en accord avec le Parlement Européen. Pour obtenir des résultats concrets, il suffirait que la majorité des gouvernements prenne cet engagement. De toute façon, lorsque l'on arrivera à la troisième phase du Marché Commun, cette procédure devrait être introduite dans tous les cas pour lesquels les décisions du Conseil ne seront plus prises à l'unanimité.

Dans sa résolution, le Parlement estime que les mesures d'exécution relatives au financement de la politique agricole

taire bevoegdheden van het Parlement uit te breiden. Zo verzocht het Parlement het voorontwerp van begroting van het Fonds op dezelfde dag toe te zenden aan het Europese Parlement en de Raad van Ministers; wanneer de Raad van Ministers voornemens is van het voorontwerp af te wijken, zou hij de executieve en het Parlement dienen te raadplegen. Voorts zou het Parlement evenals de Raad het recht moeten hebben zich uit te spreken over een eventuele aanvullende begroting. Verder zou de executieve binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van het financieel reglement bij de Raad en het Parlement voorstellen moeten indienen voor de uitwerking van een parlementair goedkeuringsrecht inzake de kredieten die niet meer aan nationale parlementaire controle zijn onderworpen. Ook wordt de executieve verzocht over de toepassing van het financieel reglement en de daarmee samenhangende budgettaire vraagstukken regelmatig mededeling te doen aan de Raad en het Parlement en hun jaarlijks een schriftelijk verslag voor te leggen over de werkzaamheden en het beheer van het Fonds.

Tegen het amendement, op grond waarvan de executieve het voorontwerp van begroting van het Fonds op dezelfde dag aan het Parlement en de Raad zou dienen voor te leggen, werd door de E.E.G.-Commissie ingebracht dat een dergelijke handelwijze sterk afweek van de in het E.E.G.-Verdrag vastgelegde begrotingsprocedure. Aanvaarding van het amendement zou zeer belangrijke politieke gevolgen hebben en wellicht de goedkeuring van het financiële reglement kunnen beïnvloeden. Derhalve zal de E.E.G.-Commissie zich met betrekking tot een wijziging van haar voorstel aan de Raad overeenkomstig bedoeld amendement vooral door politieke overwegingen laten leiden.

5. Tijdens de plenaire vergaderingen van januari heeft het Parlement aan de hand van een gewijzigd voorstel van de executieve beraadslaagd over de vraagstukken inzake het budgetrecht, die uit het financieel reglement betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw voortvloeien. Gezien het verslag van de Commissie voor de Landbouw en de vroeger uitgebrachte adviezen over het financieel reglement betreurde het Parlement dat zijn bevoegdheden zo beperkt zijn. Het had meermaals de hoop uitgesproken dat de Raad bij de bestudering van het reglement betreffende het Fonds een principiële beslissing zou nemen over de positie van het Parlement. De Raad heeft echter alleen laten weten dat het dit punt in studie zou nemen aan de hand van het rapport van de permanente vertegenwoordigers over de uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese Parlement.

Het Parlement heeft uiting gegeven aan zijn teleurstelling over het besluit van de Raad. Het heeft erop gewezen dat met de oprichting van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ettelijke honderden miljoenen rekenenheden aan elke parlementaire controle worden onttrokken. Sterker nog, een eerste en werkelijk communautaire heffing wordt ingevoerd zonder dat de openbare mening en het Parlement de gebruikelijke controlerende bevoegdheden verkrijgen...

Het Parlement sprak de wens uit dat de regeringen der deelnemende staten zich jegens de nationale parlementen verplichten de begroting van de Gemeenschap slechts in overleg met het Europese Parlement goed te keuren. Om een tastbaar resultaat te bereiken behoeft alleen de meerderheid der regeringen deze verplichtingen op zich te nemen. Deze procedure zou zeker bij de aanvang van de derde fase van de Gemeenschappelijke Markt moeten gelden voor die gevallen waarin de besluiten van de Raad niet meer met eenparigheid van stemmen worden genomen.

Het Parlement is in zijn resolutie van oordeel dat de uitvoeringsregelingen aangaande de financiering van het

commune ne pourront être appliquées qu'à la condition qu'il soit garanti que le Parlement Européen soit doté des pouvoirs budgétaires qui échappent au Parlement national.

6. Au cours de la session de mars, les Conseils ont présenté au Parlement un exposé d'ensemble sur les problèmes institutionnels des Communautés. Le président en exercice a déclaré, au sujet des pouvoirs et des compétences du Parlement Européen, que quatre gouvernements avaient déposé des propositions à ce sujet; le Comité des représentants permanents a examiné ces propositions et a rédigé un rapport. Ce rapport est à l'ordre du jour du Conseil.

7. Enfin, l'importance sur le plan politique de l'élection directe des membres du Parlement Européen a été une fois de plus mise en évidence. Par cette élection directe, on obtiendrait que le Parlement émane de la population. Le Parlement invite dès lors les Conseils et les gouvernements à assumer la responsabilité qui leur incombe pour accélérer la mise en application du projet de convention adopté par le Parlement Européen.

B. — L'ELARGISSEMENT DES COMMUNAUTÉS ET LEURS RELATIONS EXTERIEURES.

La situation d'ensemble des Communautés sur le plan des relations extérieures.

Le Parlement a pris position sur les problèmes suivants concernant l'élargissement des Communautés et leurs relations extérieures :

- l'association des Etats africains et malgache;
- l'association de la Turquie;
- les négociations tarifaires du G.A.T.T.;
- les objectifs de politique commerciale de la politique agricole commune;
- la Conférence mondiale sur le commerce;
- l'accord commercial C.E.E.-Iran;
- les relations entre la C.E.E. et Israël;
- les relations entre la C.E.E. et l'Amérique latine;
- les relations extérieures de la Communauté européenne de l'énergie atomique.

Lors de la session de mars, le Conseil de Ministres a dressé pour le Parlement un tableau d'ensemble des progrès réalisés dans l'élargissement des Communautés ainsi que de l'état de leurs relations extérieures. Il a rappelé le mandat de négocier que la Commission de la C.E.E. a reçu, en décembre 1963, pour les négociations tarifaires multilatérales au G.A.T.T.

Pour ce qui est de la position de la Communauté à la Conférence mondiale de l'O.N.U. sur le commerce, le Conseil a fait connaître sa décision d'adopter une attitude favorable à une stabilisation des prix des produits primaires à un niveau rémunérateur pour les pays producteurs.

Des accords commerciaux ont été l'un conclu et les autres discutés entre la Communauté et l'Iran, l'Inde, le Liban, l'Autriche, l'Algérie, le Maroc et la Tunisie.

Le 20 juillet 1963, les gouvernements des Etats-membres de la Communauté et les 18 Etats africains et malgache associés ont signé à Yaoundé (Cameroun) la nouvelle Convention d'association, qui remplace celle venue à expiration le 31 décembre 1962.

La première session constitutive de la Conférence doit avoir lieu du 7 au 11 décembre 1964, à Dakar.

gemeenschappelijke landbouwbeleid slechts tot stand kunnen komen, indien gewaarborgd is dat het Europese Parlement de budgettaire bevoegdheden verwerft, die aan de nationale parlementen ontvallen.

6. Tijdens de plenaire vergaderingen van maart hebben de Raden het Parlement een algemeen overzicht gegeven van de institutionele vraagstukken der Gemeenschappen. Ten aanzien van de taken en bevoegdheden van het Europese Parlement verklaarde de fungerende voorzitter dat vier regeringen voorstellen hadden ingediend; het comité van permanente vertegenwoordigers heeft deze voorstellen bestudeerd en een rapport opgesteld, dat op de agenda van de Raad staat.

7. Ten slotte werd de politieke betekenis van de rechtstreekse verkiezing van de leden van het Europese Parlement opnieuw in het licht gesteld. Door een dergelijke verkiezing zou het Parlement rechtstreeks voortkomen uit de volkeren. Het Parlement verzoekt de Raden en de regeringen derhalve de op hen rustende verantwoordelijkheid te aanvaarden voor een snelle toepassing van de door het Parlement aanvaarde ontwerp-Conventie.

B. — UITBREIDING VAN DE GEMEENSCHAPPEN EN BETREKKINGEN MET DERDE LANDEN.

De algemene stand van de betrekkingen met derde landen.

Het Parlement heeft zijn standpunt bepaald ten aanzien van de volgende vraagstukken betreffende de uitbreiding van de Gemeenschappen en hun betrekkingen met derde landen :

- associatie van de Afrikaanse Staten en Madagascar;
- associatie van Turkije;
- tariefonderhandelingen in het kader van de G.A.T.T.;
- handelspolitieke doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- Wereldhandelsconferentie;
- handelsovereenkomst E.E.G.-Iran;
- betrekkingen tussen de E.E.G. en Israël;
- betrekkingen tussen de E.E.G. en Latijns-Amerika;
- betrekkingen van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie met derde landen.

Tijdens de plenaire vergadering van maart heeft de vertegenwoordiger van de Raad van Ministers het Parlement een algemeen overzicht gegeven van de vorderingen wat betreft de verruiming van de Gemeenschappen en van de stand van de betrekkingen met derde landen. Hij herinnerde aan het onderhandelingsmandaat dat de E.E.G.-Commissie in december 1963 was verleend met het oog op de multilaterale tariefonderhandelingen in het kader van de G.A.T.T.

In verband met de Wereldhandelsconferentie van de V.N., heeft de Raad het voornemen te kennen gegeven te streven naar stabilisatie van de prijzen der grondstoffen op een peil dat voor de producerende landen lonend is.

Met Iran, India, Libanon, Oostenrijk, Algerië, Marokko en Tunesië zijn handelsovereenkomsten gesloten of in studie.

Op 20 juli 1963 hebben de regeringen van de deelnemende staten van de Gemeenschap en de achttien geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagascar te Jaende (Kameroen) de nieuwe Associatie-overeenkomst ondertekend die in de plaats treedt van de op 31 december 1962 vervallen Overeenkomst.

De eerste constitutieve zitting van de Conferentie zal van 7 tot 11 december 1964 te Dakar worden gehouden.

Les relations entre la C.E.E. et Israël.

Le Parlement a estimé nécessaire de se prononcer sur les aspects politiques fondamentaux des relations entre la Communauté et Israël avant que le Conseil de Ministres prenne une décision sur les propositions qui lui ont été soumises par la Commission de la C.E.E. Depuis 1958, Israël s'efforce de resserrer ses liens avec le Marché Commun. Après de longues conversations, Israël a renoncé à faire porter les négociations sur l'institution d'une zone de libre échange ou d'une union douanière.

La conclusion d'un accord commercial avec Israël est essentielle pour ce pays et présente un intérêt pour la C.E.E., principalement d'un point de vue politique.

D'accord avec la Commission politique, la Commission du Commerce extérieur a donc soumis la proposition suivante : Israël recherche un accès plus facile au Marché Commun non seulement pour les marchandises actuelles d'exportation, mais aussi pour une industrie en rapide expansion, qui entend constamment fabriquer et écouler de nouveaux produits. En raison de la situation politique et de l'état présent des négociations, on ferait preuve de réalisme en concluant d'abord un accord commercial ne prévoyant aucun traitement préférentiel. Pareil accord ne devrait constituer que le premier stade d'une convention à long terme qui aboutirait à une sorte de traité-cadre, permettant de passer par la suite de l'accord commercial non préférentiel à une zone de libre-échange.

(Comme on sait, un accord commercial a depuis été conclu entre Israël et la C.E.E.)

Les relations entre la C.E.E. et l'Amérique latine.

Sur rapport de sa Commission du Commerce extérieur, le Parlement s'est préoccupé des relations à établir entre la C.E.E. et l'Amérique latine.

Au cours des années à venir, les premiers fondements de la politique de la Communauté, à l'égard des pays en voie de développement devront être perfectionnés et insérés dans un ensemble ordonné de relations mondiales. Le développement des relations économiques entre la Communauté et l'Amérique latine constitue un élément d'une portée considérable dans l'accomplissement de cette tâche.

Cela pose un certain nombre de problèmes dont le plus délicat est celui de la structure des exportations des pays d'Amérique latine et, par conséquent, de leur productivité économique. Si la Communauté offre un débouché considérable à ces pays, en revanche les marchés de l'Amérique latine ont une importance plus limitée.

Les négociations tarifaires au G.A.T.T.

Le Parlement a consacré un débat à la préparation de la Conférence tarifaire multilatérale dans le cadre du G.A.T.T. Sur la base d'un premier rapport intérimaire, présenté par sa Commission du Commerce extérieur, le Parlement a fixé son attitude à l'égard de ces négociations.

Le rapport souligne l'importance de celles-ci et la nécessité de leur réussite, qui donnera une forte impulsion au commerce international. Toutefois, étant donné les nombreuses difficultés et les divergences d'intérêts apparues au cours des travaux préparatoires, la Communauté devra définir une attitude concertée avant l'ouverture des négociations, si elle veut contribuer pleinement à leur succès.

Betrekkingen tussen de E.E.G. en Israël.

Het Parlement heeft het nodig geacht zich uit te spreken over de fundamentele politieke aspecten van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Israël, alvorens de Raad een beslissing nam over de door de E.E.G.-Commissie aan hem voorgelegde voorstellen. Israël streeft er sedert 1958 naar zijn banden met de Euromarkt te verstevigen. Na lange onderhandelingen heeft Israël ervan afgezien bij de onderhandelingen aan te sturen op de instelling van een douane-unie of een vrijhandelszone.

Voor Israël is het sluiten van een handelsakkoord een levenskwestie; voor de E.E.G. is een dergelijk akkoord vooral vanuit een politiek oogpunt van belang.

In overleg met de Politieke Commissie heeft de Commissie voor Buitenlandse Handel het volgende voorstel gedaan : Israël wenst niet alleen voor zijn huidige export, maar ook voor zijn zich snel ontwikkelende industrie, die voortdurend nieuwe produkten voortbrengt en wil uitvoeren, grotere afzetmogelijkheden op de Gemeenschappelijke Markt. Gelet op de politieke situatie en de huidige stand van de onderhandelingen, zou het van werkelijkheidszin getuigen eerst een handelsovereenkomst te sluiten zonder enige preferentiële behandeling. Deze overeenkomst dient echter slechts de eerste stap te vormen naar een overeenkomst op lange termijn, die ten slotte zou uitlopen op een soort raamverdrag dat eerst het karakter heeft van een economische overeenkomst zonder preferenties en in een later stadium tot een vrijhandelszone leidt.

(Zoals bekend is sindsdien een handelsovereenkomst tussen Israël en de E.E.G. gesloten.)

Betrekkingen tussen de E.E.G. en Latijns-Amerika.

Het Parlement heeft zich naar aanleiding van het verslag van zijn Commissie voor buitenlandse handel beziggehouden met de tussen de E.E.G. en Latijns-Amerika tot stand te brengen betrekkingen.

In de komende jaren dient de eerste basis van het beleid van de Gemeenschap ten opzichte van de landen in ontwikkeling te worden verbreed en te worden ingepast in een samenhangend stelsel van mondiale handelsbetrekkingen. De verdere ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen de Gemeenschap en Latijns-Amerika neemt in dit kader een zeer belangrijke plaats in.

Een en ander stelt een aantal vraagstukken waarvan de moeilijkste verband houden met de structuur van de uitvoer en bijgevolg met de economische produktiviteit van de Latijnsamerikaanse landen. De Gemeenschap vormt voor Latijns-Amerika een belangrijk afzetgebied, maar de markten van deze landen zijn voor de E.E.G. van minder belang.

Tariefonderhandelingen in het kader van de G.A.T.T.

Het Parlement heeft beraadslaagd over de voorbereidingen van de Conferentie voor multilaterale tariefonderhandelingen in het kader van de G.A.T.T. Het Parlement heeft aan de hand van een door de Commissie voor buitenlandse handel ingediend eerste interimverslag zijn standpunt ten aanzien van deze onderhandelingen bepaald.

In het verslag wordt gewezen op het belang van deze onderhandelingen en op de noodzaak van het welslagen ervan; de internationale handel zal hierdoor een krachtige impuls ontvangen. Gezien de talrijke moeilijkheden en de belangentegenstellingen die zich tijdens de voorafgaande werkzaamheden hebben voorgedaan, dient de Gemeenschap vóór de aanvang der onderhandelingen tot een gezamenlijk

Il importera, avant tout, de délimiter les compétences de la Commission de la C.E.E. et du Conseil de Ministres, c'est-à-dire de trouver une solution qui garantisse une représentation de la Communauté comme telle et qui permette à l'exécutif de mener vigoureusement les négociations.

Au cours des débats, la Commission de la C.E.E. a insisté sur la nécessité de se voir confier les pouvoirs nécessaires pour négocier utilement. La Haute Autorité a précisé que la C.E.C.A. participerait aux négociations dans la mesure où celles-ci porteraient sur les produits relevant de la C.E.C.A.

Le Parlement s'est déclaré d'accord pour inclure les produits agricoles dans les négociations, mais a demandé en même temps que les principes de la politique agricole commune de la C.E.E. soient respectés.

En ce qui concerne les disparités, on ne peut que se féliciter de la souplesse prévue pour la conduite des pourparlers. La position adoptée par le Conseil sur ce point permettrait un rapprochement des tarifs douaniers. Le rapport rappelle toutefois qu'il convient de ne pas léser les intérêts des pays européens qui ne sont pas membres de la Communauté. La Commission devra veiller à ce que les négociations, loin d'aggraver la scission économique de l'Europe occidentale, servent plutôt à y remédier.

On peut considérer comme un progrès substantiel le fait que la Communauté soit en mesure de faire porter les négociations sur la politique agricole de la Communauté, y compris le montant du soutien accordé aux produits agricoles. Le Conseil devra arrêter les décisions nécessaires pour compléter la politique communautaire, notamment en ce qui concerne le prix des céréales. Le rapport évoque les dangers qui se présenteraient si la Communauté était obligée d'aborder les négociations sans que ces décisions soient intervenues.

La Commission attend de l'exécutif de la C.E.E. qu'il prenne l'initiative au sujet des entraves non tarifaires. Il devra également informer et consulter les milieux économiques communautaires afin de prévoir avec exactitude les répercussions des diverses réductions tarifaires envisagées.

Enfin, la libération devrait s'effectuer sur une base de stricte réciprocité dans la mesure où il s'agit de pays économiquement développés. Des avantages unilatéraux et des concessions particulières ne peuvent être accordés qu'en faveur des pays en voie de développement.

Au cours des débats, la Haute Autorité a rappelé les recommandations faites aux gouvernements de relever leurs droits de douane sur l'acier, en précisant que cette mesure, limitée dans le temps, ne pouvait servir de base aux négociations tarifaires. Le problème particulier de l'acier devra être à nouveau examiné avec les gouvernements avant l'ouverture des négociations. Ces dernières devraient aboutir à une harmonisation générale du niveau tarifaire des principaux pays producteurs d'acier et à une diminution des entraves aux échanges de produits sidérurgiques.

La Commission de la C.E.E. a exprimé sa satisfaction à la suite des décisions du Conseil des Ministres, décisions qui mettront la Communauté en mesure de se présenter avec une autorité beaucoup plus grande dans les négociations tarifaires.

standpunt te komen, wil zij ten volle tot het welslagen daarvan kunnen bijdragen. Het zal in de eerste plaats van belang zijn de bevoegdheden van de E.E.G.-Commissie en van de Raad van Ministers af te bakenen, met andere woorden een oplossing te zoeken die een vertegenwoordiging van de Gemeenschap naar buiten waarborgt en de E.E.G.-Commissie in staat stelt de onderhandelingen op krachtige wijze te voeren.

Tijdens de debatten heeft de E.E.G.-Commissie aangebonden op voldoende bevoegdheden ten einde met goed gevolg te kunnen onderhandelen. De Hoge Autoriteit verklaarde dat de E.G.K.S. aan de onderhandelingen zal deelnemen voor zover deze betrekking hebben op de onder haar bevoegdheid vallende produkten.

Het Parlement verklaart dat de onderhandelingen zich mede tot landbouwprodukten dienen uit te strekken, doch verlangt tevens dat de beginselen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de E.E.G. worden geëerbiedigd.

Ten aanzien van de dispariteiten kan met voldoening worden geconstateerd dat de onderhandelingen met grote soepelheid worden gevoerd. De door de Raad ingenomen standpunten maken een onderlinge aanpassing van de douanetarieven mogelijk. Het verslag herinnert er echter aan dat de belangen van de Europese landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap niet mogen worden geschaad. De E.E.G.-Commissie dient er zorg voor te dragen dat de economische verdeeldheid van West-Europa tijdens de onderhandelingen niet wordt geaccentueerd doch integendeel verminderd.

Het feit dat de Gemeenschap de onderhandelingen kan uitrekken tot het landbouwbeleid met inbegrip van het steunbedrag voor landbouwprodukten moet als een belangrijke stap vooruit worden beschouwd. De Raad dient de nodige beslissingen te nemen ter aanvulling van het communautaire beleid met name op het gebied van de graanprijzen. In het verslag wordt op de gevaarlijke situatie gewezen die zou ontstaan wanneer de Gemeenschap gedwongen zou zijn de onderhandelingen te beginnen voordat deze besluiten zijn genomen.

De Commissie verwacht dat de E.E.G.-Commissie het initiatief zal nemen ten aanzien van de niet-tarifaire handelsbelemmeringen. Zij dient eveneens de economische kringen in de Gemeenschap voor te lichten en te raadplegen ten einde de consequenties van de verschillende beoogde tariefverlagingen nauwkeurig te bepalen.

Ten slotte dient de liberalisatie te geschieden op basis van strikte wederkerigheid voor zover het economisch ontwikkelde landen betreft. Bijzondere concessies, zonder onmiddellijke tegenprestaties, kunnen slechts tegenover de landen in ontwikkeling worden gedaan.

Tijdens de beraadslagingen herinnerde de Hoge Autoriteit aan de door haar aan de regeringen gedane aanbevelingen tot verhoging van de douanerechten op staal; zij verklaarde dat deze tijdelijke maatregel niet als uitgangspunt voor tariefonderhandelingen kan dienen. Het bijzondere staalvraagstuk moet vóór de opening van de onderhandelingen opnieuw met de regeringen worden besproken. Er moet een algemene harmonisatie van het tariefpeil van de voornaamste staalproducerende landen worden bereikt alsmede een vermindering van de handelsbelemmeringen voor ijzer en staal.

De E.E.G.-Commissie heeft haar voldoening betuigd over de beslissingen van de Raad waardoor de Gemeenschap met veel meer gezag tijdens de tariefonderhandelingen zal kunnen optreden.

La Conférence des Nations Unies
sur le commerce et le développement.

La décision prise par le Conseil de coordonner la position des États-membres tout au long de la Conférence de Genève a été bien accueillie.

Le rapport établi par la Commission compétente du Parlement Européen rappelle la contribution apportée jusqu'ici par la Communauté au développement du commerce mondial. Pour ce qui est du régime de l'association avec les pays africains et Madagascar, et plus particulièrement du système préférentiel établi dans le cadre de cette association, le rapport constate qu'il n'a pas porté préjudice aux échanges communautaires, que ce soit avec les autres pays africains ou, d'une manière générale, avec d'autres États de régions géographiques différentes; ces échanges sont au contraire en augmentation.

Le rapport expose les problèmes du commerce mondial et du développement traités par la Conférence de Genève :

- a) expansion du commerce international et son importance pour le développement économique;
- b) commerce des produits de base;
- c) commerce des produits finis et demi-finis;
- d) amélioration de la balance des transactions invisibles des pays en voie de développement.

Les relations extérieures
de la Communauté européenne de l'énergie atomique (Euratom).

Le Parlement met notamment l'accent sur le fait que la politique extérieure de l'Euratom doit se fonder non pas uniquement sur les dispositions juridiques du Traité, mais aussi sur les impératifs politiques, économiques et techniques qui font apparaître l'utilité d'une telle politique.

Au point de vue purement juridique, les dispositions du Traité manquent de précision. C'est ainsi, par exemple, que selon l'article 106, les droits et obligations découlant des accords bilatéraux que les États-membres ont conclus avec des pays tiers avant l'entrée en vigueur du Traité, doivent être repris par la Communauté; toutefois, aucun délai n'a été fixé et jusqu'ici, il ne s'est trouvé aucun État-membre disposé à entrer dans cette voie.

Dans une perspective politique, économique et technique, il est utile que soit poursuivie dans ce secteur une politique communautaire.

Le Parlement a exprimé l'espoir de voir respecter, lors de la fusion des exécutifs, les particularités du secteur nucléaire afin d'y garantir un développement harmonieux. Il a estimé que les dispositions de l'article 103 du Traité de l'Euratom — aux termes duquel les États-membres sont tenus de communiquer à la Commission leurs projets et intentions touchant la conclusion d'accords ou de conventions, dans la mesure où ces accords ou conventions intéressent le domaine d'application du Traité — devaient être appliquées également dans les cas où des organismes de droit public concluent des conventions ou des accords avec des pays tiers ou avec des organismes de droit public, étant donné que ceux-ci ont le caractère d'accords.

La Commission de l'Euratom a déclaré au cours du débat que les dispositions du Traité suffisaient à permettre la réalisation d'une politique commune, dans la mesure où existe la volonté politique d'y parvenir.

Conferentie van de Verenigde Naties
inzake handel en ontwikkeling.

Het besluit van de Raad tot een gecoördineerd optreden van de deelnemende landen tijdens de Conferentie werd door de Commissie met voldoening begroet.

Het door de bevoegde Commissie van het Europees Parlement opgestelde verslag vestigt de aandacht op de bijdrage die tot dusver door de Gemeenschap tot de ontwikkeling van de wereldhandel is geleverd. Ten aanzien van de associatieregeling met de Afrikaanse Staten en Madagascar, en meer in het bijzonder ten aanzien van het in het kader van deze associatie toegepaste voorkeurstelsel, wordt in het verslag geconstateerd dat hiermede geen schade is toegebracht aan het communautaire handelsverkeer met andere Afrikaanse landen of in het algemeen met andere Staten in de verschillende gebieden; dit handelsverkeer is integendeel toegenomen.

Het verslag geeft een overzicht van de vraagstukken inzake wereldhandel en ontwikkeling die tijdens de Conferentie te Genève werden besproken :

- a) uitbreiding van de wereldhandel en het belang hiervan voor de economische ontwikkeling;
- b) handel in grondstoffen;
- c) handel in eindprodukten en halfabrikaten;
- d) verbetering van de balans der onzichtbare transacties van de landen in ontwikkeling.

De betrekkingen van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
(Euratom) met derden.

Het Parlement wijst met name op het feit dat de betrekkingen van Euratom met derden niet uitsluitend mogen steunen op de juridische bepalingen van het Verdrag, maar ook op de politieke, economische en technische behoeften waaraan een dergelijke politiek moet voldoen.

In louter juridisch opzicht zijn de verdragsbepalingen niet nauwkeurig gesteld. Krachtens artikel 106, bij voorbeeld, moeten de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de bilaterale akkoorden welke de deelnemende staten vóór de inwerkingtreding van het Verdrag met derde landen hebben gesloten, door de Gemeenschap worden overgenomen; er werd echter geen enkele termijn vastgesteld en tot dusver heeft geen enkele deelnemende Staat zich bereid verklaard hiermede een begin te maken.

Het is echter politiek, economisch en technisch van belang dat in deze sector een communautair beleid wordt voortgezet.

Het Parlement heeft de hoop uitgesproken dat bij de fusie van de executieven volledig rekening wordt gehouden met de bijzondere aspecten van de kernsector, zodat een harmonische ontwikkeling ervan gewaarborgd blijft. Het is van mening dat artikel 103 van het Euratom-Verdrag — krachtens hetwelk de deelnemende Staten gehouden zijn aan de Euratom-Commissie mededeling te doen van hun ontwerp-overeenkomsten, voor zover deze akkoorden of overeenkomsten verband houden met de werkingssfeer van dit Verdrag — eveneens moet worden toegepast wanneer publiekrechtelijke organen overeenkomsten sluiten met derde landen of met andere publiekrechtelijke organen, aangezien deze overeenkomsten het karakter van volkenrechtelijke akkoorden dragen.

Tijdens de beraadslaging heeft de Euratom-Commissie verklaard dat de bepalingen van het Verdrag voldoende zijn voor de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk beleid, voor zover de politieke bereidheid bestaat tot een dergelijk beleid te komen.

C. — L'ACTIVITE DES COMMUNAUTES EN MATIERE ECONOMIQUE, SOCIALE ET CULTURELLE.

Politique économique à moyen terme.

Le Conseil a consulté le Parlement Européen sur une recommandation de la Commission de la C.E.E. relative à une politique économique à moyen terme de la Communauté; le Parlement en a discuté lors de la session de janvier sur la base d'un rapport de sa Commission économique et financière.

Coopération monétaire et financière dans la C.E.E.

Au cours de la même session, le Parlement a procédé à la discussion du rapport de la Commission économique et financière relatif à la communication de la Commission de la C.E.E. sur la coopération monétaire et financière dans la C.E.E.

Il est rappelé que l'intégration économique est tributaire du développement de la politique monétaire commune et que le budget de l'Etat est un des facteurs essentiels de la stabilité monétaire. La recommandation proposée par la Commission de la C.E.E. est approuvée dans le rapport, car elle tend vers l'établissement progressif d'une organisation de type fédéral des banques centrales de la C.E.E. Une autre constatation était émise dans le rapport: les recommandations de la Commission de la C.E.E. permettraient d'améliorer les moyens d'action de la Communauté. Grâce au Comité des gouverneurs des banques centrales, au Comité monétaire, aux consultations préalables entre les Etats-membres avant toute modification de la parité des taux de change et au Comité de politique budgétaire, la coopération économique dans la C.E.E. sera placée sur une base plus solide et un pas important sera accompli dans la voie d'une politique économique commune. La présence de la Commission de la C.E.E. dans tous les organismes chargés de la coordination des politiques monétaires et financières et sa participation à leurs délibérations doivent être assurées. C'est la seule manière de parvenir à ce que le Parlement Européen, en tant qu'institution de contrôle des exécutifs européens, puisse influencer sur la poursuite de l'intégration monétaire et financière. Dans le rapport, on s'est réjoui de la proposition faite par la Commission de la C.E.E. d'organiser au début de chaque année une réunion des ministres des finances, des ministres des affaires économiques et des gouverneurs des banques centrales. Les résultats de cette réunion pourraient être discutés chaque année également par le Parlement Européen.

La politique régionale dans la C.E.E.

La Commission économique et financière a consulté cinq autres commissions et une série d'experts des six pays. Les conclusions auxquelles est parvenue la Conférence sur les questions d'économie régionale, réunie en 1961 constituent aussi un des points de départ du rapport du Parlement.

La première partie montre quelle est la responsabilité des trois Communautés dans le domaine de la politique régionale. On distingue quatre types de régions de développement dans la C.E.E., à savoir: des régions périphériques, des régions frontalières, des régions industrielles unilatéralement développées et des régions agricoles. La conception d'une politique régionale plus active s'appuie sur des arguments économiques:

- l'utilisation de facteurs de production oisifs dans les régions périphériques permet un taux de croissance plus élevé de l'ensemble de l'économie;

C. — WERKZAAMHEDEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN OP ECONOMISCH, SOCIAAL EN CULTUREEL GEBIED.

Economische politiek op halflange termijn.

De Raad heeft het Europese Parlement geraadpleegd over een aanbeveling van de E.E.G.-Commissie betreffende de economische politiek op halflange termijn. Het Parlement beraadslaagde aan de hand van een verslag van zijn Economische en Financiële Commissie hierover tijdens de plenaire vergaderingen van januari.

Samenwerking op monetair en financieel gebied binnen de E.E.G.

Het Parlement behandelde tijdens dezelfde plenaire vergaderingen het verslag van de Economische en Financiële Commissie nopens de mededeling van de E.E.G.-Commissie over de samenwerking op monetair en financieel gebied binnen de E.E.G.

Er wordt op gewezen dat de economische integratie afhankelijk is van de verdere ontwikkeling van het gemeenschappelijke monetair beleid en dat het staatsbudget een der belangrijkste factoren van de monetaire stabiliteit is. In het verslag wordt ingestemd met de aanbeveling van de E.E.G.-Commissie aangezien deze beoogt geleidelijk te komen tot een federale organisatie van de circulatiebanken in de E.E.G. In het verslag wordt bovendien geconstateerd dat de aanbevelingen van de E.E.G.-Commissie de mogelijkheden voor maatregelen van economisch beleid van de Gemeenschap kunnen vergroten. Door middel van het Comité van presidenten van circulatiebanken, het Monetair Comité, het voorafgaand overleg tussen de deelnemende Staten ingeval deze de pariteit van hun wisselkoersen wijzigen, en het Comité voor de begrotingspolitiek, wordt de economische samenwerking in de E.E.G. op een veel hechtere grondslag geplaatst en een belangrijke stap gedaan in de richting van een gemeenschappelijk economisch beleid. De zekerheid dient te bestaan dat de E.E.G.-Commissie in alle organen ter coördinatie van het monetaire en financiële beleid is vertegenwoordigd en aan de beraadslagingen deelneemt. Slechts dan kan worden gewaarborgd dat het Europese Parlement, als orgaan belast met het toezicht op de Europese executieven, invloed kan uitoefenen op de voortgang van de monetaire en financiële integratie. In het verslag wordt ingestemd met het voorstel van de E.E.G.-Commissie om telkens aan het begin van het jaar een bijeenkomst van de ministers van Financiën, de ministers van Economische zaken en de presidenten van de circulatiebanken te houden. Het resultaat van die bijeenkomst zou dan ieder jaar eveneens door het Parlement kunnen worden besproken.

Regionaal beleid in de E.E.G.

De Economische en Financiële Commissie heeft vijf andere commissies en een reeks deskundigen van de zes landen geraadpleegd. De conclusies van de in 1961 gehouden Conferentie over regionale economie dienden eveneens als aanknopingspunt voor het verslag van het Parlement.

Het eerste deel behandelt de verantwoordelijkheid van de drie Gemeenschappen voor het regionale beleid. Er wordt onderscheid gemaakt tussen vier soorten ontwikkelingsgebieden in de E.E.G., namelijk randgebieden, grensgebieden, eenzijdig georiënteerde industriegebieden en landbouwgebieden. Een actiever regionaal beleid moet uitgaan van de volgende economische overwegingen:

- het tot ontwikkeling brengen van braakliggende produktiefactoren in de achtergebleven streken maakt een hoger groeipercentage voor de gehele economie mogelijk;

— une répartition territoriale équilibrée de l'activité économique permet d'abaisser les coûts de l'économie.

La politique régionale a encore d'autres tâches à remplir qui sont la formation professionnelle et l'établissement de conditions de vie meilleures dans les régions en voie de développement. On s'est en outre attaché, dans le rapport, à étudier l'importance d'une infrastructure moderne des transports et de l'approvisionnement en énergie, ainsi que l'étroite relation unissant la politique commerciale libérale et le maintien des courants commerciaux entre les régions périphériques et les pays tiers limitrophes ainsi que les pays voisins, plus particulièrement par l'intermédiaire des ports de mer.

En ce qui regarde les instruments de la politique régionale, le rapport a relevé avec insistance qu'une conception d'ensemble de la C.E.E. est certes nécessaire, mais que les Etats-membres ne sont pas pour autant dégagés de leur responsabilité pour le développement des régions attardées. Il recommande une étroite coopération des Etats-membres entre eux, d'une part, des Etats-membres et des exécutifs européens, d'autre part.

L'activité de la Banque européenne d'investissement peut encore, de l'avis de la Commission, être amplifiée. Le taux d'intérêt qu'elle pratique étant trop élevé pour une série de projets de développement, le rapport a suggéré de mettre des fonds à la disposition de la Commission de la C.E.E. et d'accorder des réductions du taux d'intérêt.

Le rapport a estimé également que l'activité du Fonds social européen était trop limitée. Il propose donc d'étendre la compétence du Fonds à des projets de formation professionnelle, à la construction de logements pour les travailleurs étrangers et à certaines mesures de formation et de reconversion.

Un rôle particulier est réservé au Fonds d'amélioration des structures agricoles.

La Commission reconnaît l'importance des études de la Commission de la C.E.E. et des groupes de travail, formés auprès de celle-ci, qui élaborent les directives et les critères en matière de politique régionale. Elle espère que ces études donneront bientôt des résultats.

Dans sa dernière partie, le rapport contient un exposé sur les possibilités d'application des mesures envisagées aux quatre types de régions en voie de développement.

Le rapport conclut que pour définir la politique économique de la C.E.E., il faut tenir compte de ses répercussions dans les différentes régions. Pour ce motif, une politique régionale efficace de la Communauté ne peut être mise en œuvre que si la Communauté élabore pour ses actions une perspective d'ensemble à moyen terme et à long terme. Même si, à l'avenir, les différents Etats conservent la responsabilité en matière de politique régionale, la Communauté Economique Européenne doit disposer de plus de moyens propres pour pouvoir participer plus activement que jusqu'à présent au développement régional. Les Communautés devraient assumer la responsabilité de l'élaboration des lignes directrices de la politique régionale commune; mais pour la réalisation pratique, elles ne devraient intervenir que subsidiairement.

La Haute Autorité accorde également la plus grande importance à une politique qui suive un plan arrêté dans le secteur relevant de sa compétence. L'absence d'une telle politique est pour son activité un obstacle plus important que le problème des moyens financiers.

Au sujet de la responsabilité en matière de politique régionale, la Commission de la C.E.E. a déclaré que ce

— een gelijkmatige ruimtelijke verdeling van de economische bedrijvigheid leidt tot verlaging van de maatschappelijke kosten.

Het regionale beleid heeft nog andere taken te vervullen, met name op het gebied van de beroepsopleiding en ten aanzien van het scheppen van betere levensomstandigheden in de ontwikkelingsgebieden. Bovendien wordt er in het verslag op gewezen dat het van belang is de moderne infrastructuur van het vervoer en de energievoorziening te bestuderen. Tevens moet aandacht worden besteed aan het nauwe verband tussen de liberale handelspolitiek en de handhaving van de handelsstromen tussen de randgebieden en aangrenzende derde landen alsmede buurlanden, met name door bemiddeling van de zeehavens.

Wat betreft het instrumentarium van het regionale beleid wordt er in het verslag met nadruk op gewezen dat in de E.E.G. weliswaar een globale beleidslijn nodig is, doch dat dit de deelnemende landen niet ontslaat van hun verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van de achtergebleven gebieden. Derhalve wordt dan ook een nauwe samenwerking tussen de deelnemende staten onderling en met de Europese executieven aanbevolen.

De werkzaamheden van de Europese Investeringsbank kunnen naar het oordeel van de parlementaire commissie nog worden uitgebreid. Daar de rentevoet te hoog is voor een aantal ontwikkelingsprojecten, wordt in het verslag voorgesteld aan de E.E.G.-Commissie fondsen ter beschikking te stellen en haar te machtigen tot verlening van gunstiger rentevoorraaden.

Volgens het verslag is ook de werking van het Europees Sociaal Fonds nog te beperkt. Er wordt dan ook voorgesteld de bevoegdheden van het Fonds uit te breiden tot projecten voor beroepsopleiding, woningbouw voor buitenlandse arbeiders en bepaalde scholings- en herscholingsmaatregelen.

Een bijzondere rol is toegedacht aan het Europees Fonds voor structuurverbetering in de landbouw.

De Commissie erkent het belang van de studies van de E.E.G.-Commissie alsmede van de in het kader van deze executieve gevormde werkgroepen, die richtlijnen en criteria voor het regionale beleid opstellen. Zij verwacht dat deze studies spoedig resultaten zullen afwerpen.

In het laatste deel van het verslag worden de toepassingsmogelijkheden uiteengezet voor de vier categorieën ontwikkelingsgebieden.

In de conclusies van het verslag wordt erop gewezen, dat bij de verwezenlijking van het economisch beleid van de E.E.G. rekening moet worden gehouden met de gevolgen hiervan voor de verschillende gebieden. Daarom kan een regionaal beleid in de E.E.G. alleen dan doeltreffend zijn, wanneer de Gemeenschap haar werkzaamheden afstemt op algemene vooruitzichten op half lange en lange termijn. Hoewel de afzonderlijke staten ook in de toekomst verantwoordelijk blijven voor het regionale beleid, dient de E.E.G. meer dan tot nu toe over eigen middelen te beschikken om een actiever rol in de regionale ontwikkeling te kunnen spelen. De Europese Gemeenschappen moeten bij de opstelling van de grote lijnen van het gemeenschappelijk regionaal beleid een centrale verantwoordelijkheid op zich nemen; maar bij de praktische toepassing dienen zij slechts een subsidiaire rol te vervullen.

De Hoge Autoriteit hecht eveneens groot belang aan een beleid, dat volgens een vast plan in de sector van de E.E.G.S. wordt gevoerd. Het ontbreken van een dergelijk beleid is voor haar werkzaamheden een groter beletsel dan het vraagstuk van de financiële middelen.

Ten aanzien van de verantwoordelijkheid voor het regionale beleid waarschuwde de E.E.G.-Commissie voor de

serait une erreur de croire que la Communauté peut résoudre des problèmes de politique régionale dont les Etats-membres ne peuvent venir à bout. Elle a rejeté l'idée d'une programmation économique au niveau communal. Cette politique doit, à son avis, être mise en œuvre au niveau national.

Dans la résolution qu'il a votée, le Parlement a recommandé d'améliorer les moyens d'action, la coopération entre les organismes responsables et la coordination des efforts des exécutifs.

Il a recommandé en outre de créer un office central de documentation et d'information et de développer les contacts entre les institutions européennes et les représentants des communes des Etats-membres.

La politique agricole.

Le Conseil de Ministres a adopté, le 23 décembre 1963, une série de mesures dans le domaine agricole, qui concernent plus particulièrement la viande de bœuf, le lait et les produits laitiers, les graisses et le riz; la préférence communautaire pour les produits agricoles se trouve, par ces mesures, portée à 80 % de la production totale des Etats-membres. En même temps, la responsabilité commune des Six dans le domaine agricole a été une nouvelle fois confirmée par les décisions sur le Fonds européen d'Orientation et de Garantie et sur les restitutions à l'exportation.

Lors de sa session de janvier consacrée exclusivement à l'examen des questions agricoles, le Parlement Européen a félicité le Conseil et la Commission pour les résultats obtenus, mais il a déploré l'absence de décision sur le contrôle parlementaire du Fonds.

Au cours de sa session d'octobre 1963, le Parlement avait déjà discuté de l'avis qu'il donnerait sur la proposition de la Commission de la C.E.E. concernant :

- l'application du règlement n° 25 du Conseil sur le financement de la politique agricole commune;
- ses propres propositions au sujet d'un règlement relatif aux conditions du concours du Fonds européen d'Orientation et de Garantie agricoles;
- le règlement financier de ce Fonds.

Le règlement concernant le Fonds comprend deux sections : la section « garantie agricole » et la section « orientation agricole ». La section « garantie agricole » s'applique, selon une procédure communautaire, au financement des restitutions à l'exportation vers les pays tiers et aux interventions sur le marché intérieur. La section « orientation agricole » s'applique au financement de mesures structurelles visant à renforcer l'orientation dans le financement d'initiatives concernant l'adaptation et l'amélioration des conditions de production, ainsi que dans la commercialisation et le développement des débouchés des produits agricoles. Le règlement arrête, d'autre part, les critères auxquels doivent répondre les projets pour pouvoir bénéficier du concours du Fonds.

Ce concours consiste en subventions à fonds perdus, bonifications d'intérêt et prolongation de la durée de remboursement des prêts. Le concours du Fonds sera un complément aux autres moyens de financement. Pour un projet donné, les subventions accordées par le Fonds ne doivent pas dépasser 50 % de l'investissement réalisé et la participation financière du bénéficiaire de l'amélioration réalisée doit être d'au moins 30 % de l'investissement réalisé. Un comité assiste la Commission de la C.E.E. pour la gestion du Fonds.

illusie dat de Gemeenschap in staat zou zijn de regionale vraagstukken op te lossen, waarmede de deelnemende Staten zelf geen raad weten. Zij wees het denkbeeld van een economische programmering op het niveau van de gemeenten van de hand. Dit beleid dient nationaal te zijn wat betreft de uitvoering.

Het Parlement spreekt zich in de aangenomen resolutie uit voor verbeteringen van het instrumentarium, van de samenwerking tussen de verantwoordelijke instanties en van de coördinatie van het optreden der executieven.

Voorts bepleitte het de instelling van een centrale documentatie- en voorlichtingsdienst, alsmede uitbreiding van de contacten tussen de Europese instellingen en de vertegenwoordigers van de gemeenten van de deelnemende staten.

Het landbouwbeleid.

De Raad van Ministers stelde op 23 december 1963 een reeks maatregelen op het gebied van de landbouw vast, met name betreffende rundvlees, melk en zuivelprodukten, vetten en rijst; de communautaire preferentie voor landbouwprodukten wordt door deze maatregelen op 80 % van de totale produktie der deelnemende staten gebracht. Tegelijkertijd werd nogmaals de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de Zes op het gebied van de landbouw bevestigd door de besluiten betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds en betreffende de restituties bij uitvoer.

Het Europees Parlement wenste tijdens de uitsluitend aan de behandeling van landbouwvraagstukken gewijde periode van plenaire vergaderingen in januari de Raad en de E.E.G.-Commissie geluk met de bereikte resultaten. Het betreunde echter dat geen besluit was genomen over de parlementaire controle op dit Fonds.

Tijdens de plenaire vergaderingen van oktober 1963 beraadslaagde het Parlement reeds over het voorstel van de E.E.G.-Commissie betreffende :

- de toepassing van verordening n° 25 van de Raad inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- haar eigen voorstellen inzake een verordening betreffende de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw;
- het financieel reglement van dit Fonds.

Het financieel reglement betreffende het Fonds omvat twee afdelingen, namelijk een afdeling « garantie » en een afdeling « oriëntatie ». De afdeling « garantie » omvat de regels voor de gemeenschappelijke financiering van de uitgaven voor restituties bij uitvoer naar derde landen, alsmede de uitgaven voor interventies op de interne markt. De afdeling « oriëntatie » omvat de regels voor de financiering van structuurmaatregelen tot aanpassing, verbetering en oriëntatie van de produktie en de commercialisatie alsmede tot ontwikkeling van de afzet van landbouwprodukten. De verordening stelt bovendien de criteria vast waaraan de projecten moeten voldoen om bijstand van het Fonds te ontvangen.

Deze bijstand bestaat uit toelagen « à fonds perdus », rentetoelagen en verlenging van de aflossingstermijnen van leningen. Deze bijdragen worden echter slechts verleend in aanvulling op andere financiële middelen. Voor een bepaald project mag de bijstand van het Fonds niet hoger zijn dan 50 % van de investering en de financiële deelneming van de begunstigde in de tot stand gebrachte verbetering dient ten minste 30 % van de investering te bedragen. Een comité is de E.E.G.-Commissie behulpzaam bij het beheer van het Fonds.

Le règlement financier fixe les modalités de financement et les dispositions financières indispensables au fonctionnement du Fonds.

Le Parlement avait donné son avis sur une proposition de la Commission de la C.E.E. concernant un règlement relatif à certaines mesures qui doivent être appliquées par les Etats-membres dans le domaine des prix pour la campagne de commercialisation des céréales 1963-1964 et les campagnes suivantes.

Plus tard, la Commission a soumis au Conseil des propositions concernant la fixation d'un prix unique des céréales dès le 1er juillet 1964. Ces propositions ont fait l'objet de rapports de la Commission de l'Agriculture et de deux débats au Parlement Européen au cours des sessions de novembre 1963 et de janvier 1964.

Le débat de novembre a eu lieu alors que le Parlement n'avait pas encore été consulté officiellement sur les propositions de la Commission de la C.E.E. Se fondant sur un rapport intérimaire de la Commission de l'Agriculture, le Parlement a adopté une résolution dans laquelle il se félicite des propositions de fixation d'un prix unique des céréales dès le 1er juillet 1964. Il affirme cependant que la réalisation de ces mesures en vue de l'établissement d'un prix commun des céréales implique :

- la détermination d'un niveau de prix assurant, conjointement avec l'ensemble des mesures prises sur le plan agricole, aux exploitants et travailleurs agricoles un standing de vie comparable à celui des autres groupes professionnels;
- des mesures compensatoires pour les agriculteurs dont les productions étaient à un niveau de vie supérieur à celui qui sera fixé sur le plan européen;
- des dispositions appropriées pour les régions ou exploitations qui, par suite de circonstances particulières, ne sont pas ou pas encore compétitives;
- la prise en charge par la Communauté, et plus particulièrement par le Fonds, des dépenses en résultant.

Le Parlement retient, d'autre part, que toute négociation dans le cadre du G.A.T.T., notamment au regard du « Kennedy round », ne peut être menée qu'après accord des six pays sur leur politique agricole commune, et notamment sur le niveau des prix, et il souligne que la Communauté ne peut s'engager que dans la mesure où sont données des contreparties valables, plus particulièrement quant à l'organisation des marchés mondiaux et à son incidence sur l'instabilité des prix.

Les propositions de règlements concernant le niveau commun des prix des céréales ont été examinées en détail lors de la session de janvier.

Le débat continue au niveau du Conseil et l'on sait quelle est, en ce moment, l'importance exceptionnelle qu'il faut attacher à la solution de la fixation d'un prix commun des céréales.

Les problèmes de la politique de l'énergie.

Le Parlement a énoncé les principes à retenir pour une politique énergétique commune, compte tenu de tous les aspects sociaux qui y sont liés :

- approvisionnement à bon marché;
- sécurité de l'approvisionnement;
- progressivité harmonieuse des substitutions;

Het financieel reglement omvat alle financiële en budgettaire modaliteiten die voor de goede werking hiervan zijn vereist.

Het Parlement had zich uitgesproken over een voorstel van de E.E.G.-Commissie betreffende een verordening inzake bepaalde maatregelen die met betrekking tot de prijzen door de deelnemende staten moeten worden toegepast voor het verkoopseizoen 1963-1964 en volgende verkoopseizoenen van granen.

Enige tijd later deed de E.E.G.-Commissie de Raad voorstellen betreffende de vaststelling van een uniforme graanprijs met ingang van 1 juli 1964. Deze voorstellen werden behandeld door de Commissie voor de Landbouw; deze stelde twee verslagen op, waarover het Europese Parlement tijdens de plenaire vergaderingen van november 1963 en van januari 1964 beraadslaagde.

De beraadslaging in november vond plaats terwijl het Parlement nog niet officieel was geraadpleegd. Uitgaande van een interimverslag van de Commissie voor de Landbouw nam het Parlement een resolutie aan, waarin het zijn voldoening uitsprak over de voorstellen tot vaststelling van een uniforme graanprijs met ingang van 1 juli 1964. Het betoogde evenwel dat de verwezenlijking van deze maatregelen voor de totstandbrenging van een uniforme graanprijs het volgende impliceert :

- vaststelling van een prijspeil dat, te zamen met het geheel van maatregelen op landbouwgebied, de ondernemers en werknemers in de landbouw een levensstandaard waarborgt, die vergelijkbaar is met die van de andere beroepscategorieën;
- compenserende maatregelen ten behoeve van landbouwers die voor hun produkten een hogere prijs ontvangen dan die welke op Europees niveau zal worden vastgesteld;
- passende voorzieningen ten behoeve van gebieden of bedrijven die ten gevolge van bijzondere omstandigheden niet of nog niet concurrerend kunnen produceren;
- bestrijding van de hieruit voortvloeiende kosten door de Gemeenschap, in het bijzonder uit het Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw.

Het Parlement stelde voorts vast dat in het kader van de G.A.T.T., met name in de Kennedy-ronde, alleen dan kan worden onderhandeld wanneer de zes landen overeenstemming bereiken omtrent hun gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name ten aanzien van het prijspeil; het legde er de nadruk op dat de Gemeenschap zich slechts kan binden op voorwaarde van aannemelijke tegenprestaties, in het bijzonder wat betreft de organisatie der wereldmarkten en de invloed hiervan op de stabiliteit der prijzen.

De ontwerp-verordeningen betreffende het gemeenschappelijk peil der graanprijzen werden afzonderlijk behandeld tijdens plenaire vergaderingen in januari.

De gedachtenwisseling wordt in de Raad voortgezet en het is voldoende bekend welk uitzonderlijk belang het vraagstuk van de vaststelling van een gemeenschappelijke graanprijs thans vertoont.

Vraagstukken van het energiebeleid.

Het Parlement heeft de beginselen opgesomd die met inachtneming van de sociale aspecten ervan aan een gemeenschappelijk energiebeleid ten grondslag moeten liggen;

- goedkope voorziening;
- beveiliging van de voorziening;
- harmonisch verloopende vervanging;

- stabilité à long terme dans l'approvisionnement;
- libre choix du consommateur;
- unité du marché commun.

C'est en s'inspirant de ces objectifs et des résultats de son étude sur les perspectives à long terme du marché de l'énergie que le groupe de travail interexécutif « Energie » élaborera des propositions concrètes en vue d'une politique commune de l'énergie.

Le rapport de la Commission de l'Energie donnait en outre une analyse de la situation dans le secteur de l'énergie et des possibilités de l'influencer, en passant en revue les divers problèmes posés par chaque source d'énergie.

Cette analyse de la situation de l'industrie énergétique débouchait sur quatre questions essentielles dont la solution est nécessairement liée à l'établissement d'une politique commune de l'énergie :

1° Quels sont les éléments qui se dégagent de la concurrence des différentes sources d'énergie et de leurs sous-produits ?

2° Quelles conséquences doit-on tirer de la concurrence entre le charbon d'importation et le charbon communautaire ?

3° Comment évolueront les rapports des prix entre les différentes sources d'énergie ?

4° Quelles sont, dans ces conditions, les perspectives de l'approvisionnement ?

De l'avis de la Commission de l'Energie, la situation sur le marché énergétique sera caractérisée, au cours des prochaines années, par un accroissement de la demande et des importations, notamment de pétrole et, dans une certaine mesure, de houille américaine. Dans l'intérêt d'une croissance économique optimale, il convient de créer une base d'approvisionnement en énergie à des prix aussi bas que possible et avant tout stables. Cependant, du fait que, dans la situation actuelle, l'énergie importée peut être offerte dans de nombreuses régions de la Communauté à des prix plus bas que la seule énergie produite en grande quantité dans la Communauté, à savoir le charbon, il se pose de notables problèmes d'adaptation. Cette situation amène à se poser la question fondamentale suivante :

— Faut-il réduire la production communautaire de charbon à une quantité pouvant soutenir la concurrence avec d'autres sources d'énergie, ou

— faut-il maintenir une production plus élevée, grâce à des mesures d'aide et de protection ?

La solution de ce problème dépendra dans une large mesure de trois facteurs :

1° l'ampleur avec laquelle le fuel et, éventuellement, le gaz naturel restreignent les possibilités d'écoulement des différentes sortes de houille;

2° l'évolution des prix des charbons importés;

3° l'ampleur avec laquelle, à l'avenir, l'énergie nucléaire peut être utilisée dans certaines régions pour la production de courant électrique.

Le Parlement a demandé aux exécutifs de se dessaisir de la mission qui leur a été confiée par les ministres des Etats-membres si, au 5 avril 1964, les Conseils n'ont pas pris

- stabiliteit op lange termijn van de voorziening;
- vrije keuze voor de verbruikers;
- eenheid van de gemeenschappelijke markt.

Uitgaande van deze beginselen, en van de resultaten van zijn onderzoek naar de vooruitzichten op lange termijn voor de energiemarkt heeft de interexecutieve werkgroep « Energie » concrete voorstellen voor een gemeenschappelijk energiebeleid opgesteld.

Het verslag van de Commissie voor de Energie gaf bovendien een analyse van de toestand op het gebied van de energiehuishouding en van de mogelijkheden om hierop invloed uit te oefenen; het bracht tevens een overzicht van de verschillende vraagstukken die door elke energiebron worden gesteld.

Deze analyse van de toestand op het gebied van de energiehuishouding kristalliseerde tot vier belangrijke vraagstukken, waarvan de oplossing noodzakelijkerwijs samenhangt met de vaststelling van een gemeenschappelijk energiebeleid :

1° Welke zijn de aspecten van de concurrentie tussen de verschillende vormen van energie en hun bijprodukten ?

2° Wat zijn de consequenties van de concurrentie tussen ingevoerde kolen en kolen van de Gemeenschap ?

3° Hoe ontwikkelt zich de prijsverhouding tussen de verschillende energiebronnen ?

4° Welke zijn, onder deze omstandigheden, de vooruitzichten voor de voorziening ?

Volgens de Commissie voor de energie zal de situatie op de energiemarkt in de komende jaren worden gekenmerkt door stijgende vraag en toenemende invoer, met name van aardolie en, tot op zekere hoogte, van steenkool uit de Verenigde Staten. In het belang van een optimale economische ontwikkeling zal in de eerste plaats de basis moeten worden gelegd voor een energievoorziening tegen zo laag mogelijke en vooral stabiele prijzen. Aangezien ingevoerde energie onder de huidige omstandigheden in vele gebieden van de Gemeenschap echter goedkoper kan worden aangeboden dan de enige vorm van energie die in grote hoeveelheden in de Gemeenschap wordt geproduceerd, namelijk kolen, ontstaan er belangrijke aanpassingsvraagstukken. In verband met deze toestand dienen de volgende fundamentele vragen te worden gesteld :

— Moet de communautaire steenkoolproductie worden verminderd tot een hoeveelheid die met de andere energiebronnen kan concurreren, of

— dient met behulp van steun- of beschermingsmaatregelen een hogere productie te worden gehandhaafd ?

De oplossing van dit vraagstuk hangt in belangrijke mate af van drie factoren :

1° de mate waarin stookolie, en eventueel aardgas, de afzetmogelijkheden van de verschillende steenkoolsoorten beperken;

2° de ontwikkeling van de prijs van ingevoerde steenkool;

3° de mate waarin kernenergie in de toekomst in bepaalde gebieden voor de productie van elektrische stroom kan worden toegepast.

Het Europese Parlement verlangt opnieuw van de Europese executieven dat zij de hun door de ministers van de Lid-Staten verleende opdracht teruggeven, indien de Raden

de décision concrète. Le Parlement est heureux de constater que, le 21 avril, le Conseil s'est mis d'accord à l'unanimité sur un protocole prévoyant une politique commune de l'énergie.

Les perspectives de l'énergie nucléaire dans la Communauté.

Au cours de sa session de mars, le Parlement a été saisi d'un rapport de sa Commission de l'Energie sur les perspectives de l'énergie nucléaire dans la Communauté.

La conclusion à laquelle aboutit la Commission est que la situation actuelle du développement technique et économique laisse présager que, dans certains pays de la Communauté, l'énergie électro-nucléaire pourra être produite dès 1968 à des coûts compétitifs (par rapport à ceux du courant produit à partir de combustibles fossiles).

Les problèmes des transports.

Le Parlement a discuté trois rapports sur la politique des transports ayant trait à l'application de l'article 75, § 1, du Traité de la C.E.E. Le Conseil a consulté le Parlement sur la question des poids et dimensions des véhicules routiers utilitaires ainsi que sur l'organisation d'une enquête sur les coûts des infrastructures des transports. Enfin, le Parlement a examiné un rapport intérimaire sur la politique routière européenne.

Poids et dimensions des véhicules routiers utilitaires.

Le Parlement a discuté un rapport sur les poids et dimensions des véhicules routiers utilitaires et sur certaines conditions techniques qui leur sont applicables.

Le rapport relevait, en premier lieu, la nécessité d'unifier les différentes dispositions en vigueur dans les Etats-membres, et ce aussi bien dans l'intérêt de la Communauté que pour des considérations d'ordre technique et, en particulier, pour des raisons tenant à la sécurité des transports.

La thèse de la commission compétente était qu'il fallait élaborer une nouvelle réglementation complète et précise, qui soit valable pour une longue période et qu'il était en outre extrêmement important que cette réglementation soit uniformément applicable au trafic national et international.

D'autre part, le rapport suggérait de modifier et de compléter la directive sur certains points, notamment en ce qui concerne les poids et dimensions maxima proposés par l'exécutif; il préconisait aussi l'insertion d'une disposition en vertu de laquelle la Commission de la C.E.E. établirait un relevé des routes sur lesquelles, en raison de l'état de l'infrastructure, la circulation de ces véhicules utilitaires n'est temporairement pas admise, le relevé en question devant faire l'objet d'une révision tous les deux ans. De plus, les Etats-membres devraient, au plus tard le 31 décembre 1963, aligner leurs réglementations relatives aux transports nationaux sur la réglementation communautaire.

La Commission de la C.E.E. s'est déclarée d'accord avec les grandes lignes du rapport. Elle a toutefois formulé une réserve en ce qui regarde le champ d'application de la directive, du fait qu'il n'était pas certain que tous les gouvernements seraient disposés à accepter celle-ci.

Les coûts de l'infrastructure des transports.

Dans un rapport soumis au Parlement à sa seconde session de janvier 1964, la Commission des Transports a pris position sur une décision relative à l'organisation d'une enquête sur les coûts de l'infrastructure des transports.

op 5 april 1964 nog geen concrete beslissing hebben genomen. Het Parlement stelt met voldoening vast, dat de Raad op 21 april met eenparigheid overeenstemming heeft bereikt over een protocol betreffende de opstelling van een gemeenschappelijk energiebeleid.

Vooruitzichten van de kernenergie in de Gemeenschap.

Tijdens zijn plenaire vergaderingen van maart heeft het Parlement een verslag van zijn Commissie voor de Energie behandeld nopens de vooruitzichten van de kernenergie in de Gemeenschap.

De Commissie komt hierin tot de gevolgtrekking dat bij de huidige stand van de technische en economische ontwikkeling kan worden verwacht dat de kernenergie in bepaalde landen van de Gemeenschap vanaf 1968 tegen concurrerende prijzen (ten opzichte van de op basis van fossiele brandstoffen geproduceerde stroom) zal kunnen worden voortgebracht.

Vervoervraagstukken.

Het Parlement heeft drie verslagen behandeld betreffende het vervoerbeleid als bedoeld in artikel 75, 1, van het E.E.G.-Verdrag. De Raad heeft het Parlement geraadpleegd over het vraagstuk van de afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen en over de organisatie van een enquête inzake de infrastructuurkosten van het vervoer. Ten slotte heeft het Parlement beraadslaagd over een interimverslag nopens het Europese wegenbeleid.

Afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen.

Tijdens de plenaire vergaderingen van oktober heeft het Parlement een verslag behandeld nopens de afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen en sommige technische voorwaarden die op deze voertuigen van toepassing zijn.

In dit verslag wordt in de eerste plaats betoogd dat unificatie van de in de deelnemende staten vigerende bepalingen in het belang van de Gemeenschap is en om technische redenen, in het bijzonder in verband met de veiligheid op de weg, noodzakelijk moet worden geacht.

De bevoegde commissie is van oordeel dat een nieuwe, volledige en nauwkeurig geredigeerde reglementering moet worden uitgewerkt die lange tijd van kracht kan blijven en vooral ook zonder onderscheid op het nationale en het internationale verkeer van toepassing dient te zijn.

Voorts wordt in het verslag voorgesteld de richtlijn op bepaalde punten aan te vullen en te wijzigen, met name de door de E.E.G.-Commissie voorgestelde maximumafmetingen en -gewichten, en een bepaling op te nemen waarin de E.E.G.-Commissie wordt verplicht een lijst op te stellen van wegen waarop, uit hoofde van de toestand van de infrastructuur, het verkeer van bepaalde bedrijfsvoertuigen tijdelijk niet is toegelaten, met dien verstande dat deze lijst elke twee jaar zou worden herzien. De deelnemende staten zouden hun reglementeringen betreffende het nationale vervoer uiterlijk op 31 december 1963 in overeenstemming moeten brengen met de communautaire reglementering.

De E.E.G.-Commissie verklaarde in grote lijnen in te stemmen met de inhoud van het verslag, doch maakte een voorbehoud ten aanzien van het toepassingsgebied van de richtlijn, aangezien het niet vaststaat dat de regeringen haar zullen aanvaarden.

Infrastructuurkosten van het vervoer.

Tijdens de tweede reeks plenaire vergaderingen van januari 1964 heeft de Commissie voor het Vervoer het Parlement een verslag voorgelegd nopens een beschikking betreffende de organisatie van een enquête inzake de infra-

Dans ce rapport, la commission expose que les vues de l'exécutif de la C.E.E. sur le problème des coûts d'infrastructure manquent d'ampleur et qu'il faut également étudier les coûts sociaux des transports. En outre, l'enquête devrait porter sur les coûts d'infrastructure des transports par pipe-lines ainsi que sur ceux de la navigation aérienne et maritime. La notion de « coûts d'infrastructure » doit être interprétée dans un sens plus large et comprendre aussi, notamment, les coûts des installations de signalisation routière. Il faut également tenir compte des coûts d'entretien et de développement des voies de communications existantes.

Le rapport énumère ensuite les raisons pour lesquelles on ne peut suivre l'exécutif lorsque celui-ci envisage de tirer des conclusions valables des résultats qui ne concernent qu'une seule année. La Commission propose de faire porter l'enquête sur la période allant du 1er janvier 1951 au 31 décembre 1965.

Dans sa résolution, le Parlement souhaite que la Commission de la C.E.E. reprenne les amendements adoptés sous forme de nouvelles propositions à présenter au Conseil. Il invite d'autre part l'exécutif à présenter, avant le 1er septembre 1968, des propositions tendant à l'imputation effective des coûts aux utilisateurs des infrastructures.

La politique européenne des transports routiers.

Le Parlement insiste à nouveau sur la nécessité d'élaborer aussi rapidement que possible un code européen de la route, dans lequel devrait être intégré en temps utile son avis sur la réglementation à appliquer dans la Communauté en ce qui concerne le poids et les dimensions des véhicules routiers utilitaires. Le Parlement continuera à suivre attentivement le problème de l'unification des règles de circulation routière. C'est pourquoi, il invite la Commission de la C.E.E. à lui fournir des informations complètes sur les progrès accomplis dans ce domaine pendant les six premières années de l'existence de la C.E.E.

Les problèmes internes du marché.

En ce qui concerne l'établissement du marché intérieur dans la Communauté, le Parlement a examiné plusieurs propositions de directives qui lui ont été transmises par le Conseil pour consultation. Ces propositions ont trait aux règles de concurrence et à la mise en application des programmes généraux pour la liberté d'établissement et la libre prestation des services. Le Parlement a été consulté également sur deux projets visant à l'harmonisation progressive des législations des Etats-membres.

Harmonisation progressive des législations.

Le Conseil avait demandé l'avis du Parlement sur une proposition de directive en matière d'harmonisation des législations des Etats-membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires. Cette proposition répond au souci d'éliminer dans les échanges commerciaux entre les Etats-membres les entraves dont l'importance se fait sentir toujours davantage en raison de la réduction progressive des droits de douane. L'entrave la plus caractéristique est le remboursement forfaitaire à l'exportation de la taxe sur le chiffre d'affaires.

L'harmonisation serait réalisée en trois étapes. Au cours d'une première période de quatre années, les Etats-membres adopteraient un système de taxes indirectes, non cumulatif, convenant le mieux à leur structure actuelle et à leurs besoins budgétaires. Dans une deuxième étape, et

structuurkosten van het vervoer. In dit verslag betoogt de Commissie dat de zienswijze van de E.E.G.-Commissie ter zake van het vraagstuk van de infrastructuurkosten te beperkt is en dat ook de maatschappelijke kosten van het vervoer moeten worden bestudeerd. De enquête zal bovendien betrekking moeten hebben op de infrastructuurkosten van het vervoer via pijpleidingen en van de lucht- en zeevaart. Het begrip « infrastructuurkosten » dient ruimer te worden geïnterpreteerd en met name de kosten van de wegbebakening te omvatten. Voorts dient rekening te worden gehouden met de kosten uit hoofde van aanleg, onderhoud en verbetering van het wegennet.

De Commissie zet vervolgens uiteen waarom zij betwijfelt dat de executieve significante conclusies kan trekken uit de resultaten over één jaar. Zij stelt voor het onderzoek betrekking te doen hebben op de periode van 1 januari 1951 tot 31 december 1965.

In zijn resolutie spreekt het Parlement de wens uit dat de E.E.G.-Commissie de aangenomen wijzigingen zal overnemen in de vorm van nieuwe voorstellen aan de Raad. Het verzoekt de executieve voorts vóór 1 september 1968 voorstellen in te dienen inzake de daadwerkelijke toerekening van de kosten aan de gebruikers van de infrastructuur.

Europees wegenbeleid.

Hierin wijst het Parlement opnieuw op de noodzaak zo spoedig mogelijk een Europese wegcode uit te werken waarin te geleger tijd zijn versie van een communautaire reglementering betreffende afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen dient te worden opgenomen. Het Parlement zal de ontwikkeling van de unificatie der wegenverkeersregelingen nauwlettend volgen en verzoekt de E.E.G.-Commissie te dien einde om volledige gegevens inzake de resultaten die gedurende de eerste zes jaar van het bestaan van de E.E.G. op dit gebied zijn bereikt.

Vraagstukken op het gebied van de interne markt.

Het Parlement heeft verscheidene ontwerp-richtlijnen betreffende de verwezenlijking van de interne markt behandeld waarover het door de Raad was geraadpleegd. De voorstellen hebben betrekking op de mededingingsregels en de tenuitvoerlegging van de algemene programma's voor de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten. Het Parlement is voorts geraadpleegd over twee voorstellen inzake de geleidelijke harmonisatie van de wetgeving der deelnemende Staten.

Geleidelijke harmonisatie der wetgevingen.

De Raad had het Parlement geraadpleegd over een ontwerp-richtlijn inzake harmonisatie van de wetgevingen der deelnemende Staten met betrekking tot de omzetbelasting. Het voorstel komt tegemoet aan de wens het handelsverkeer tussen de deelnemende staten te ontdoen van de belemmeringen die steeds hinderlijker worden naarmate de douanerechten worden verlaagd. Typerend is in dit opzicht vooral de forfaitaire restitutie van de omzetbelasting bij uitvoer.

De harmonisatie zou in drie fasen moeten geschieden. Tijdens een eerste periode van vier jaar zouden de deelnemende staten een niet-cumulatief stelsel van indirecte belastingen toepassen dat het best met hun huidige structuur en budgettaire behoeften overeenkomt. In een tweede sta-

au plus tard à la fin de la période transitoire, il serait demandé aux Etats-membres de faire évoluer le système choisi vers le système, économiquement neutre, de la taxe à la valeur ajoutée, sans qu'il soit toutefois demandé d'unifier les taux et les exonérations. A ce moment, le système commun de taxes à la valeur ajoutée, appliqué à tous les stades de la production et du commerce de gros, laisserait aux Etats-membres la faculté soit d'appliquer au stade du commerce de détail une taxe complémentaire autonome, soit d'étendre la taxe à la valeur ajoutée jusques et y compris le stade du commerce de détail. Cette liberté de taxation au niveau du commerce de détail permettrait à chaque Etat de combler éventuellement les pertes de recettes fiscales. La troisième étape serait consacrée à la suppression des frontières fiscales selon un programme qui serait fixé dans une directive ultérieure, présentée avant la fin de la période transitoire.

Le Parlement a examiné le rapport établi par la Commission du Marché intérieur. Celle-ci a estimé souhaitable que l'harmonisation fiscale s'étende aux impôts directs et aux accises spéciales, tant en raison de l'incidence de ces impôts sur la structure des prix que de l'obligation stipulée par le traité de la C.E.E. La Commission du Marché intérieur n'a pu accepter la proposition consistant à prévoir, avant le passage au système commun de taxe à la valeur ajoutée, une phase intermédiaire obligatoire au cours de laquelle les Etats-membres sont libres de choisir entre le système de la valeur ajoutée et le système à taxe unique. A son avis, il ne doit y avoir en principe qu'une seule étape, pendant laquelle les Etats-membres introduisent le système de la valeur ajoutée. La charge fiscale perçue dans le système de la taxe en un seul stade est apparue trop lourde pour que la Commission tienne compte de l'argument suivant lequel, en politique économique, il est plus aisé de manipuler un impôt perçu en une seule fois. Ce sont aussi les inconvénients d'un double changement de système qui ont amené la Commission à proposer la suppression de l'étape intermédiaire, afin d'arriver aussitôt au système de la taxe à la valeur ajoutée et à l'interdiction des remboursements forfaitaires à l'exportation, même si l'introduction de ce système n'est pas suivie immédiatement de l'harmonisation des taux et des exonérations. D'autre part, la Commission a exprimé l'avis que le système commun de taxe à la valeur ajoutée doit être connu dans ses grandes lignes avant que les Etats-membres entreprennent les premières réformes en vue de l'objectif fixé par la directive. Le Conseil devrait déterminer, avant le 31 décembre 1964, la structure et les modalités d'application du système commun. La Commission a en outre proposé que le passage au système commun de taxe à la valeur ajoutée ait lieu au plus tard le 31 décembre 1967. A la même date, l'exécutif présenterait des propositions sur les modalités du rapprochement des taux et des exonérations, ainsi que sur les délais pour arriver à la suppression des frontières fiscales et à la neutralité absolue des taxes quant à l'origine des marchandises et des prestations de service.

Saisie pour avis, la Commission économique et financière a estimé que l'introduction du système commun de taxe à la valeur ajoutée doit en principe s'effectuer en une phase et, au plus tard, avant la fin de la période transitoire. Pour cette raison, elle a souhaité également que le Conseil, sur proposition de l'exécutif, prenne avant la fin de l'année 1964 une décision précisant la structure et les possibilités d'application du système de taxe à la valeur ajoutée. Mais

dium -- en uiterlijk aan het einde van de overgangperiode -- zouden de deelnemende Staten worden verzocht het gekozen stelsel geleidelijk te ontwikkelen tot het in economisch opzicht neutrale systeem van belasting op de toegevoegde waarde, zonder dat de heffingspercentages en de ontheffingen behoeven te worden gelijkgetrokken. Tijdens deze fase laat het in alle stadia van produktie en groothandel toegepaste gemeenschappelijke stelsel van belastingen op de toegevoegde waarde de deelnemende Staten de vrijheid om een afzonderlijke aanvullende belasting op de kleinhandel te heffen of de belastingen op de toegevoegde waarde tot de detailhandel uit te breiden. Dank zij deze vrijheid ten aanzien van de belastingheffing op het niveau van de kleinhandel kan elke Staat het verlies aan belastingontvangsten eventueel compenseren. Tijdens de derde etappe zouden de belastinggrenzen moeten worden opgeheven aan de hand van een programma dat in een voor het einde van de overgangperiode voor te stellen richtlijn moet worden vastgelegd.

Het Parlement heeft het desbetreffende verslag van de Commissie voor de Interne Markt behandeld. Deze acht het wenselijk de fiscale harmonisatie uit te breiden tot de directe belastingen en de bijzondere verbruiksbelastingen, zowel in verband met de invloed van deze belastingen op de prijsstructuur als met het oog op de in het E.E.G.-Verdrag vervatte verplichting. De Commissie voor de Interne Markt kan zich niet verenigen met het voorstel om de overgang naar het gemeenschappelijke stelsel van belasting op de toegevoegde waarde te doen voorafgaan door een verplicht tussenstadium gedurende hetwelk de deelnemende Staten kunnen kiezen tussen de belasting op de toegevoegde waarde en belasting volgens het éénfasestelsel. Haars inziens dient in beginsel te worden volstaan met één etappe gedurende welke de deelnemende Staten het stelsel van de toegevoegde waarde invoeren. De heffing volgens het éénfasestelsel drukt volgens de Commissie te zwaar op de betrokkene; dit motief weegt voor haar zwaarder dan het argument dat in het kader van het economische beleid gemakkelijker met een heffing ineens kan worden gemanipuleerd. Ook de bezwaren die aan een dubbele systeemwijziging zijn verbonden vormen voor de Commissie een overweging om voor te stellen het tussenstadium te laten vervallen, onmiddellijk het stelsel van de toegevoegde waarde in te voeren en forfaitaire restituties bij uitvoer te verbieden, zelfs indien de invoering van dit stelsel niet onmiddellijk wordt gevolgd door harmonisatie van de heffingspercentages en de ontheffingen. Bovendien is de Commissie van mening dat het gemeenschappelijke stelsel van belasting op de toegevoegde waarde in grote lijnen bekend dient te zijn voordat de deelnemende Staten een begin maken met de wijzigingen met het oog op het in de richtlijn gestelde doel. De Raad zou vóór 31 december 1964 de structuur en de toepassingsmodaliteiten van het gemeenschappelijke systeem moeten vaststellen. Volgens de Commissie zou de overgang naar het gemeenschappelijke stelsel van belasting op de toegevoegde waarde uiterlijk op 31 december 1967 moeten plaatsvinden. Terzelfder tijd zou de E.E.G.-Commissie dan voorstellen moeten indienen inzake de aanpassing van de heffingspercentages en de ontheffingen, alsmede de termijnen voor de opheffing van de belastinggrenzen en de verwezenlijking van een volstrekt neutrale belastingheffing ten aanzien van de oorsprong van goederen en diensten.

De mede-adviserende Economische en Financiële Commissie was van oordeel dat de invoering van het gemeenschappelijke stelsel van belasting op de toegevoegde waarde in beginsel in één fase dient te geschieden en uiterlijk aan het einde van de overgangperiode. Om deze reden heeft zij de wens uitgesproken dat de Raad op voorstel van de E.E.G.-Commissie vóór einde 1964 de structuur en de toepassingsmogelijkheden van het stelsel van belas-

elle n'a pas écarté la possibilité pour les Etats-membres de faire précéder l'introduction de la taxe à la valeur ajoutée par un autre système non cumulatif qui ne frappe en principe qu'une fois les prix des marchandises et des services.

La Commission économique et financière a été également d'avis que l'objectif final des décisions à prendre était la suppression des frontières fiscales, c'est-à-dire l'imposition dans le pays où la valeur est ajoutée.

Le rapprochement des législations a fait l'objet d'une autre proposition de directive élaborée par la Commission de la C.E.E. et concernant les produits pharmaceutiques. Cette proposition a pour but de supprimer, de manière progressive, les nombreuses entraves aux échanges de produits, tout en sauvegardant, dans la production et la distribution des spécialités pharmaceutiques, l'objectif essentiel de la santé publique. La proposition met au point un système d'autorisation fixant, pour les autorités compétentes des Etats-membres, les renseignements exigibles du fabricant ou du commerçant, la durée de la procédure d'examen et les conditions du retrait ou de la suspension de l'autorisation. Elle précise, en outre, les modalités de l'étiquetage des spécialités pharmaceutiques.

La Commission de la Protection sanitaire, également saisie pour avis, s'est félicitée de ce que la proposition de l'exécutif, sans perdre de vue les différents intérêts en présence, ait pu tenir compte surtout de la protection de la santé publique. Forte de cet avis, la Commission du Marché intérieur a soumis à l'examen du Parlement une proposition de résolution favorable au projet et ne contenant que quelques modifications relatives, notamment, au délai d'octroi de l'autorisation.

Règles de concurrence :

Le premier règlement d'application des dispositions relatives aux ententes et aux positions dominantes prévoit la notification, avant le 1er janvier 1964, des accords dans lesquels les entreprises intéressées ont supprimé les clauses interdites par le Traité ou les ont aménagées de telle sorte qu'elles puissent bénéficier de certaines exceptions. Comme ce délai de notification est apparu trop court pour que les entreprises participant à une entente puissent juger de leur situation en fonction d'une jurisprudence administrative, jurisprudence que la Commission de la C.E.E. n'a pu encore établir à cause du grand nombre des ententes notifiées, au 1er février 1963, le Conseil a soumis pour avis au Parlement une proposition visant à reporter au 1er janvier 1967 la date de notification pour ce cas particulier. Le Parlement a adopté la proposition du Conseil.

Liberté d'établissement et libre prestation de services.

Le Parlement s'est prononcé sur les modalités de réalisation de la liberté d'établissement et de la libre prestation des services pour les personnes auxiliaires du commerce et de l'industrie ainsi que pour les activités professionnelles relevant du commerce de gros. Le Conseil a toutefois soumis au Parlement un nouveau projet de directive, ayant pour objet de fixer certaines dispositions temporaires indispensables en l'absence de coordination des conditions d'accès à la profession et de reconnaissance mutuelle des titres et diplômes. La proposition détermine les conditions dans lesquelles l'immigrant doit fournir la preuve de ses connaissances professionnelles lorsque, dans l'Etat d'immigration, l'accès à la profession est, ou n'est pas, subordonné à la possession de connaissances générales, commerciales ou professionnelles.

ting op de toegevoegde waarde nader zal vastleggen. Zij acht het echter niet bij voorbaat onjuist dat de deelnemende Staten, alvorens de belasting op de toegevoegde waarde in te voeren, een ander niet-cumulatief stelsel toepassen waarbij de prijzen van goederen en diensten in beginsel slechts eenmaal worden belast.

De Economische en Financiële Commissie is van mening dat de te nemen beslissingen gericht moeten zijn op opheffing van de belastinggrenzen, dat wil zeggen heffing in het land waar de waarde wordt toegevoegd.

Van aanpassing der wetgevingen is ook sprake in de ontwerp-richtlijn van de E.E.G.-Commissie betreffende farmaceutische produkten. Het voorstel beoogt de talrijke belemmeringen van de handel in deze produkten geleidelijk op te heffen, met dien verstande dat de eisen van de volksgezondheid bij de produktie en de distributie van de « spécialités pharmaceutiques » steeds primair moeten blijven. Het voorstel behelst een vergunningstelsel waarin wordt bepaald welke inlichtingen de bevoegde nationale instanties van de fabrikant of de handelaar kunnen verlangen en dat voorts aanwijzingen bevat omtrent de duur van de procedure van onderzoek, intrekking en schorsing van de vergunning, alsmede etikettering van de « spécialités pharmaceutiques ».

De mede-adviserende Commissie voor de Bescherming van de Gezondheid acht het verheugend dat de E.E.G.-Commissie, zonder de betrokken belangen uit het oog te verliezen, er in haar voorstel vooral in geslaagd is rekening te houden met de eisen van de volksgezondheid. Mede op grond van dit advies heeft de Commissie voor de Interne Markt het Parlement een ontwerp-resolutie voorgelegd waarin het ontwerp wordt goedgekeurd onder voorbehoud van een enkele wijziging, met name betreffende de termijn binnen welke de vergunning moet worden verleend.

Mededingingsregels.

De eerste verordening ter toepassing van de bepalingen inzake afspraken en machtsposities bepaalt dat de betrokken ondernemingen de akkoorden waarbij in het Verdrag verboden bepalingen worden opgeheven of zodanig worden gewijzigd dat zij onder een uitzonderingsregeling kunnen vallen, vóór 1 januari 1964 ter kennis van de E.E.G.-Commissie brengen. Aangezien de aanmeldingstermijn te krap bemeten bleek, zodat de aan een afspraak deelnemende bedrijven geen gelegenheid hadden hun situatie te beoordelen op grond van een bestuursrechtelijke jurisprudentie die de E.E.G.-Commissie nog niet heeft kunnen ontwikkelen ten gevolge van het grote aantal vóór 1 februari 1963 binnengekomen aanmeldingen, heeft de Raad het Parlement geraadpleegd over een voorstel om de uiterste aanmeldingstermijn in dit bijzondere geval op 1 januari 1967 te stellen. Het Parlement heeft dit voorstel van de Raad aanvaard.

Vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten.

Het Parlement heeft zich uitgesproken over de wijze waarop de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten kunnen worden verwezenlijkt voor de tussenpersonen in handel en industrie, alsmede voor de beroepsverenigingen in de groothandel. De Raad heeft het Parlement echter een nieuwe ontwerp-richtlijn voorgelegd waarin een aantal bepalingen van tijdelijke aard worden voorgesteld die in een dringende behoefte voorzien, zolang de voorwaarden voor toegang tot het beroep en de onderlinge erkenning van diploma's en titels nog niet zijn gecoördineerd. Het voorstel bepaalt hoe de immigrant het bewijs moet leveren van zijn vakkennis wanneer uitoefening van het betreffende beroep in het ontvangende land slechts openstaat voor hen die blijk geven algemene handels- of vakkennis te bezitten of wan-

Le Parlement a examiné la proposition du Conseil et adopté le texte de la résolution par laquelle la Commission du Marché intérieur l'invitait à donner un avis favorable.

Il a toutefois introduit dans ce projet de directive, comme dans la plupart des autres textes relatifs à la libre prestation des services et à la liberté d'établissement, une disposition aux termes de laquelle les Etats-membres sont invités à informer plus rapidement la Commission de la C.E.E., de la mise en œuvre des mesures prises en application de cette directive.

En mai 1963, le Conseil a transmis au Parlement, pour consultation, trois projets de directives concernant la libre prestation des services et la liberté d'établissement pour les activités professionnelles non salariées de transformation et pour les activités professionnelles non salariées dans les industries extractives.

Le premier projet énumère les activités à libérer et les restrictions qui devront être supprimées au profit des personnes non salariées et des travailleurs salariés qui accompagnent temporairement celles-ci dans le pays d'immigration. Il apporte des précisions au droit d'inscription aux organismes professionnels. Il définit les modalités qui permettent d'établir la preuve de l'honorabilité et des capacités techniques. Il interdit l'octroi d'aides qui soient de nature à fausser les conditions de l'établissement. Dans le second projet, la Commission de la C.E.E. propose de passer provisoirement outre à la coordination des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats-membres concernant les conditions de l'accès aux activités non salariées de transformation. Cette coordination suppose, à son avis, une préparation minutieuse qui ne pourrait que retarder la mise en application des programmes généraux pour la liberté d'établissement et la libre prestation des services.

Le projet de directive détermine les conditions dans lesquelles l'immigrant doit fournir la preuve de ses connaissances lorsque, dans l'Etat d'immigration, l'accès à la profession est, ou n'est pas, subordonné à la possession de connaissances générales, commerciales ou professionnelles.

Le troisième projet traite de la liberté d'établissement et de la libre prestation des activités non salariées dans l'extraction des minéraux solides ou liquides. Il exclut cependant, pour le pétrole et le gaz naturel, l'activité technique de la prospection et du forage dans la mesure où cette activité n'est pas effectuée par le concessionnaire. Dans ce projet sont reprises les dispositions déjà mentionnées dans le premier projet, relatives aux aides, à la preuve de l'honorabilité et des capacités techniques, ainsi qu'aux bénéficiaires de la directive.

Consultée sur le troisième projet, la Commission de l'Energie a constaté que celui-ci ne s'appliquait pas au commerce en gros de charbon, dont la libération est fixée à une date ultérieure par les programmes généraux. Elle a regretté à ce sujet que les importations de charbon soient exclues de l'application de cette directive, créant ainsi une discrimination au bénéfice des produits en provenance des pays tiers. Elle a considéré, d'autre part, que l'exclusion des activités de prospection et de forage permettrait à des Etats-membres de pratiquer une discrimination de fait par le simple refus d'accorder, à des ressortissants d'autres Etats-membres, les permis de recherche et de forage et, par voie de conséquence, la possibilité d'exercer des activités extractives dans les domaines du pétrole et du gaz naturel.

Le Parlement a examiné les trois projets de directives et en a adopté le texte, quelque peu modifié par la Commission du Marché intérieur, qui a estimé devoir tenir compte des

neer dergelijke eisen niet worden gesteld. Het Parlement heeft deze ontwerp-richtlijn behandeld en een resolutie aanvaard, waarin een gunstig advies wordt uitgebracht.

Evenals in de meeste andere documenten betreffende de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten heeft het Parlement echter voorgesteld ook in deze ontwerp-richtlijn een bepaling op te nemen waarin de deelnemende Staten worden verzocht de E.E.G.-Commissie op korte termijn gegevens te verstrekken over de tenuitvoerlegging van de maatregelen ter toepassing van genoemde richtlijn.

In mei 1963 heeft de Raad het Parlement geraadpleegd over drie ontwerp-richtlijnen betreffende de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor niet in loondienst verrichte beroepswerkzaamheden in de be- en verwerkende nijverheid en voor niet in loondienst verrichte beroepswerkzaamheden in de bodemindustrie.

Het eerste ontwerp bevat een opsomming van de werkzaamheden en beperkingen die ten behoeve van zelfstandigen en hen in het ontvangende land vergezellende werknemers in loondienst moeten worden geliberaliseerd, respectievelijk opgeheven. Het ontwerp bevat voorts nadere gegevens omtrent het recht om zich bij een vakorganisatie aan te sluiten en omschrijft de modaliteiten volgens welke betrouwbaarheid en technische bekwaamheid kunnen worden aangetoond. Alle steun die de vestigingsvoorwaarden vervalst is, blijkt de richtlijn, verboden. In het tweede ontwerp stelt de E.E.G.-Commissie voor de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de deelnemende Staten betreffende de voorwaarden voor toegang tot niet in loondienst verrichte werkzaamheden in de be- en verwerkende nijverheid voorlopig achterwege te laten. Haars inziens veronderstelt deze coördinatie een nauwgezette voorbereiding die de tenuitvoerlegging van de algemene programma's voor de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten slechts zou kunnen vertragen.

Het voorstel bepaalt hoe de immigrant het bewijs moet leveren van zijn kennis wanneer uitoefening van het betreffende beroep in het ontvangende land slechts openstaat voor hen die blijf geven algemene handels- of vakkennis te bezitten of wanneer dergelijke eisen niet worden gesteld.

Het derde ontwerp handelt over de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor niet in loondienst verrichte werkzaamheden in verband met de winning van delfstoffen. Ten aanzien van aardolie en aardgas is het echter niet van toepassing op de technische werkzaamheden in verband met prospectie en boringen, voor zover deze werkzaamheden niet door de concessiehouder zelf worden uitgevoerd. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die reeds naar aanleiding van het eerste ontwerp zijn genoemd en betrekking hebben op steunmaatregelen, het bewijs van betrouwbaarheid en vakkennis, alsmede op de draagwijdte van de richtlijn.

De Commissie voor de Energie, die over het derde voorstel is geraadpleegd, heeft vastgesteld dat dit niet voor de groothandel in kolen geldt die, volgens de algemene programma's, eerst later zal worden geliberaliseerd. In dit verband betreurt zij dat de invoer van kolen niet onder de richtlijn valt waardoor een discriminatie ontstaat ten gunste van de produkten uit derde landen. Zij is voorts van oordeel dat de uitsluiting van de werkzaamheden in verband met prospectie en boringen de deelnemende Staten in feite de mogelijkheid biedt discriminerend te handelen door onderdanen van andere deelnemende Staten zonder meer een vergunning voor prospectie en boringen te weigeren en het hun op deze wijze onmogelijk te maken zich met de winning van aardolie en aardgas bezig te houden.

Na de drie ontwerp-richtlijnen aan een onderzoek te hebben onderworpen heeft het Parlement de documenten goedgekeurd onder voorbehoud van enkele wijzigingen die de

remarques faites par la Commission de l'Energie. Il a notamment voté un amendement visant à étendre le champ d'application du troisième projet aux entreprises chargées des travaux de prospection et de forage par les titulaires des permis et concessions y relatifs.

L'activité dans le domaine social.

Dans le domaine de la politique sociale, le Parlement s'est préoccupé de l'égalisation des salaires masculins et féminins, de la position sociale des mineurs et de leur sécurité, de la libre circulation des travailleurs, de l'évolution de la situation sociale dans la Communauté ainsi que des aspects sociaux de la politique agricole commune. Son activité s'est étendue, en outre, à deux domaines nouveaux, à savoir l'étude de la Charte sociale et celle de certains problèmes qui se posent à la jeunesse dans la Communauté économique européenne.

La Charte sociale européenne définit les principes d'une politique sociale de l'Europe. Arrêtée en juillet 1961 par le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe et signée à Turin le 18 octobre de la même année, par treize Etats, elle n'a jusqu'à présent été ratifiée que par trois, dont aucun n'est membre de la C.E.E., à savoir la Grande-Bretagne, la Norvège et la Suède. Toutefois, pour entrer en vigueur, elle doit être ratifiée par cinq Etats au moins. La ratification ne doit pas obligatoirement porter sur le texte dans son ensemble; il suffit qu'un nombre minimum de dispositions prévues dans la Charte soit accepté.

Les problèmes soulevés par la Charte et par sa ratification ont été examinés dans un rapport de la Commission sociale.

Le rapport expose les principes fondamentaux de la Charte. Il rappelle que les six Etats-membres de la Communauté l'ont approuvée au Comité des Ministres du Conseil de l'Europe et se sont de plus engagés à poursuivre une politique de coordination encore plus étroite que le Conseil de l'Europe. Ils auraient donc toutes les raisons d'accélérer la ratification de la Charte et d'adopter le plus grand nombre de dispositions communes proposées afin de consolider l'intégration sur le plan social. Un grand nombre de règles stipulées dans la Charte pourraient être ratifiées sans difficulté du fait que des dispositions analogues existent déjà dans les différents pays.

L'égalisation des salaires masculins et féminins.

La Commission sociale a examiné l'état d'application, au 30 juin 1962, de l'article 119 du Traité de la C.E.E. concernant l'égalité de rémunération entre les travailleurs masculins et les travailleurs féminins pour un même travail, sur la base du rapport que la Commission de la C.E.E. a présenté à ce sujet au Conseil de Ministres. Le résultat de cet examen a été consigné dans un rapport au Parlement et discuté par celui-ci au cours de la session de juin.

Le rapport rappelle que les Etats-membres s'étaient engagés à supprimer, à la date du 30 juin 1962, les écarts supérieurs à 15 % entre les rémunérations de la main-d'œuvre masculine et de la main-d'œuvre féminine. Il constate que le principe de l'égalité des rémunérations n'est pas encore

Commissie voor de interne markt met inachtneming van de opmerkingen van de Commissie voor de energie had voorgesteld. Het Parlement heeft met name een amendement aangenomen waarin wordt voorgesteld het toepassingsgebied van het derde ontwerp uit te breiden tot de ondernemingen die van houders van desbetreffende vergunningen en concessies opdrachten ontvangen tot het verrichten van prospectie en boringen.

Werksaamheden op sociaal gebied.

Het Parlement heeft zich op het gebied van het sociale beleid beziggehouden met de gelijktrekking van de beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers, de sociale positie en de sociale zekerheid van de mijnwerker, het vrije verkeer van werknemers, de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap en de sociale aspecten van het gemeenschappelijke landbouwbeleid. Zij heeft voorts activiteiten ontplooid op twee nieuwe gebieden, te weten de bestudering van het Sociale Handvest en van bepaalde vraagstukken van de jeugd in de Europese Economische Gemeenschap.

In het Europees Sociaal Handvest worden de beginselen van een sociaal beleid op Europees niveau omschreven. De tekst werd in juli 1961 definitief vastgesteld door het Comité van Ministers van de Raad van Europa en op 18 oktober van hetzelfde jaar door dertien landen ondertekend. Tot dusver hebben echter slechts drie landen, te weten het Verenigd Koninkrijk, Noorwegen en Zweden, — geen enkel E.E.G.-land dus — het Handvest geratificeerd dat eerst in werking kan treden nadat ten minste vijf landen de akten van bekrachtiging hebben gedeponneerd. De ratificatie behoeft niet het document in zijn geheel te betreffen, het is voldoende dat een minimum aantal bepalingen van het Handvest wordt aanvaard.

De vraagstukken in verband met dit Handvest en de ratificatie ervan zijn behandeld in een verslag van de Sociale Commissie.

In haar verslag geeft de parlementaire Commissie een overzicht van de grondbeginselen van het Handvest, en herinnert eraan dat de zes deelnemende landen van de E.E.G. het in het Comité van Ministers van de Raad van Europa hebben goedgekeurd en zich bovendien hebben verplicht ter zake van de coördinatie nog verder te gaan dan de Raad van Europa. Er bestaat derhalve voor hen gerede aanleiding de procedure van ratificatie van het Handvest te bespoedigen en zoveel mogelijk gemeenschappelijke bepalingen van het Handvest te aanvaarden, ten einde de integratie op sociaal gebied te bevorderen. Vele bepalingen van het Handvest kunnen trouwens zonder bezwaar worden geratificeerd, aangezien overeenkomstige voorschriften reeds in de verschillende landen van kracht zijn.

Gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers.

De Sociale Commissie heeft naar aanleiding van een desbetreffend Verslag van de E.E.G.-Commissie aan de Raad van Ministers de stand van toepassing van artikel 119 van het E.E.G.-Verdrag (gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers voor gelijke arbeid) per 30 juni 1962 bestudeerd. Het resultaat van dit onderzoek is neergelegd in een interimverslag dat tijdens de plenaire vergaderingen van juni door het Parlement is behandeld.

In dit verslag herinnert de Sociale Commissie eraan dat de deelnemende Staten zich hadden verplicht om de verschillen in beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers van meer dan 15 % vóór 30 juni 1962 op te heffen. Zij stelt vast dat het beginsel van gelijke beloning nog niet

interprété et appliqué de la même façon par tous les Etats-membres. Toute interprétation qui limiterait le domaine d'application de l'article 119 aux « postes mixtes de travail » doit être rejetée. En outre, le rapport considère que l'on fait obstacle à l'application du principe de l'égalité des rémunérations si l'on interdit l'introduction de toute modification des taux salariaux dans les conventions collectives avant que celles-ci arrivent à échéance. Les Etats-membres sont instamment priés de tenir les engagements qu'ils ont pris, et la Commission de poursuivre avec vigilance le contrôle de l'exécution de ces engagements.

La Commission de la C.E.E. a indiqué en conclusion du débat qu'elle avait convoqué un groupe ad hoc, réunissant les organisations syndicales des travailleurs et des employeurs, afin d'élaborer en commun un nouveau questionnaire relatif à l'application de l'article 119, questionnaire destiné aux gouvernements dans le but de connaître la situation exacte dans les six pays.

Les aspects sociaux de la politique énergétique commune.

Il y a lieu d'examiner les problèmes sociaux qui se posent dans le secteur énergétique — c'est-à-dire, en fait, le secteur minier — sans attendre que l'accord des Six se fasse sur la politique énergétique commune. En effet, bien que le mémorandum sur la politique énergétique européenne, élaboré par le groupe de travail inter-exécutif « Energie », renferme des propositions communes pour la définition d'une politique énergétique, il ne fait pas état de l'aspect social de ce problème.

L'un des problèmes fondamentaux est celui de la désaffectation pour le travail de la mine. Celui-ci est dangereux, désagréable, et présente des risques sérieux pour la vie et la santé. On ne pourrait que se réjouir si, un jour, ce travail n'était plus nécessaire parce que d'autres sources d'énergie sont lancées sur le marché ou qu'une rationalisation très poussée a transformé le travail au fond. A ceci s'ajoute l'insécurité de l'avenir, due aux fermetures de charbonnages; tant que la politique énergétique commune n'aura pas été définie, cette incertitude durera et l'exode des mineurs se poursuivra. En outre, depuis un certain nombre d'années, l'écart existant entre les salaires des mineurs et ceux des autres travailleurs s'est constamment accru. A ce sujet, le rapport déplore que, dans leur mémorandum sur la politique énergétique européenne, les trois exécutifs se soient contentés de déclarer que les salaires des mineurs ne seront pas défavorisés par rapport aux salaires des autres secteurs. Il réclame pour le mineur la première place au sommet de la pyramide des salaires.

Etant donné la réduction de la production charbonnière, il faut organiser sérieusement la réadaptation des mineurs. Outre le reclassement salarial, une série de mesures destinées à conserver la main-d'œuvre est énumérée : diminution des horaires de travail, attribution d'un mois de congé payé annuel, efforts dans le secteur du logement et, enfin, adoption d'un statut européen du mineur.

Du fait de l'accroissement des charges de sécurité sociale dans les charbonnages, il faudra décider si l'industrie houillère sera seule à supporter ces charges et envisager l'éventualité d'une révision fondamentale des systèmes d'assurance sociale existants. Cette révision pourrait conduire à un accroissement de la contribution des Etats; au cas où les régimes de sécurité sociale de l'industrie houillère seraient harmonisés en un régime unique mis en vigueur dans les six pays, on pourrait songer à faire intervenir la Communauté dans ce nouveau régime au moyen d'une contribution.

door alle deelnemende Staten op dezelfde wijze wordt geïnterpreteerd en toegepast. Elke interpretatie die het toepassingsgebied van artikel 119 beperkt tot de zogenaamde « gemengde functies » moet worden verworpen. De toepassing van het beginsel van gelijke beloning wordt bemoeilijkt indien elke wijziging van het loonniveau in het kader van de collectieve arbeidsovereenkomsten voor de geldigheidsduur van deze akkoorden wordt verboden. De deelnemende Staten dienen de aangegane verplichtingen na te komen, terwijl de E.E.G.-Commissie nauwlettend op een en ander moet toezien.

De executieve heeft aan het slot van de beraadslagingen verklaard dat zij een werkgroep ad hoc heeft bijeengeroepen, waarin vertegenwoordigers van de vakorganisaties van werkgevers en werknemers zitting hebben, ten einde gezamenlijk een nieuwe vragenlijst betreffende de toepassing van artikel 119 op te stellen. Deze lijst is aan de regeringen toegezonden met het doel de juiste situatie in de zes landen te kennen.

Sociale aspecten van het gemeenschappelijke energiebeleid.

De sociale problemen in de energiesector — dat wil zeggen in feite in de mijnindustrie — verdienen alle aandacht, ook al hebben de Zes nog geen overeenstemming bereikt over het gemeenschappelijke energiebeleid. Want hoewel het door de interexecutieve werkgroep « Energie » opgestelde memorandum betreffende het Europese energiebeleid gemeenschappelijke voorstellen bevat inzake de uitwerking van een energiebeleid, worden de sociale aspecten van het vraagstuk niet vermeld.

Een fundamenteel probleem vormt de tanende belangstelling voor het werk in de mijn, dat niet alleen gevaarlijk en onaangenaam is, maar soms ook zeer schadelijk voor de gezondheid. Op zichzelf ware het slechts toe te juichen wanneer andere energiebronnen en een ver doorgevoerde rationalisatie van het werk ondergronds deze arbeid overbodig zouden maken, te meer daar de toekomst als gevolg van de sluiting van mijnen onzeker is; zolang er geen gemeenschappelijk energiebeleid is opgesteld, zal deze onzekerheid blijven bestaan en zal de uittocht van mijnwerkers voortduren. Bovendien is het verschil tussen het loonniveau van de mijnwerkers en dat van werknemers in andere bedrijfstakken de laatste jaren steeds geringer geworden. In dit verband moet worden betreurd dat de drie executieven zich in hun memorandum betreffende het Europese energiebeleid hebben beperkt tot de verklaring dat de lonen in de mijnindustrie niet ten achter mogen worden gesteld bij de lonen in andere sectoren. De Sociale Commissie eist voor de mijnwerkers de plaats aan de top van de loonpiramide.

In verband met de inkrimping van de kolenproductie is een goede organisatie van de wederaanpassing van de mijnwerkers van groot belang. Afgezien van de herwaardering van de lonen wordt in het verslag nog een aantal andere maatregelen genoemd om de mijnwerkers aan hun beroep te binden : verkorting van de arbeidsweek, toekenning van een maand betaald verlof per jaar, betere huisvesting en invoering van het Europese mijnwerkersstatuut.

De toeneming van de sociale lasten in de kolenmijnindustrie maakt een beslissing noodzakelijk ten aanzien van de vraag of deze sector genoemde lasten alleen moet dragen; tevens dient de mogelijkheid te worden overwogen van een grondige herziening van de bestaande stelsels van sociale verzekering. Deze herziening zou kunnen leiden tot vergroting van de bijdrage van de overheid; wanneer de stelsels van sociale zekerheid in de kolenmijnindustrie worden geharmoniseerd en in alle landen van de Gemeenschap een zelfde systeem geldt, zou eventueel ook de Gemeenschap een bijdrage kunnen leveren.

Le Parlement a adopté une résolution dans laquelle il insiste auprès des exécutifs européens pour qu'ils convoquent le plus tôt possible une conférence — réunissant les représentants des employeurs, des travailleurs et des gouvernements — sur les problèmes sociaux de la politique énergétique commune, à l'exemple de celle qui a eu lieu au sujet des aspects sociaux de la politique agricole commune. Tout en regrettant que le mémorandum sur la politique énergétique n'accorde pas une attention suffisante aux problèmes sociaux, la résolution affirme cependant qu'il ne faudra pas surseoir à la solution de tous ces problèmes en attendant qu'un accord complet soit réalisé sur la politique énergétique commune. Après avoir souligné la nécessité de renseigner les intéressés au sujet de la production charbonnière qui doit être maintenue, le Parlement invite les gouvernements à tenir compte de la situation particulière de la sécurité sociale dans l'industrie charbonnière et à proposer, le cas échéant, une révision du système de financement de la sécurité sociale des mineurs.

La sécurité dans les mines de houille.

Sur la base de la résolution adoptée par le Parlement relative aux problèmes de sécurité dans les mines de houille, le bureau de la Commission de la Protection sanitaire a pris contact avec les ministres compétents des six Etats-membres et leur a demandé d'examiner avec lui l'extension des moyens d'action de l'« Organe permanent pour la Sécurité dans les mines de houille ».

Si le but recherché est l'élargissement des moyens d'action de l'Organe permanent, il ne peut en aucune façon être question d'empiéter sur les compétences des autorités nationales en ce qui concerne le contrôle de l'application des réglementations nationales, la détermination des responsabilités en cas d'accident et les sanctions éventuelles à appliquer. Par contre, il faudrait que les représentants de l'Organe permanent soient habilités à vérifier sur place comment sont mises en application, dans la pratique quotidienne, les recommandations formulées soit par l'Organe permanent, soit par la Conférence sur la Sécurité dans les mines de houille. En cas d'accident, d'autre part, les représentants de l'Organe permanent devraient pouvoir participer activement à la recherche des causes et des circonstances de l'accident en vue d'être mieux à même d'étudier les remèdes à appliquer. Afin de permettre à l'Organe permanent de faire face à ses responsabilités, il faudrait promouvoir la création, en son sein, d'une équipe de spécialistes qui apprendraient, dans l'exécution pratique de leur tâche, à connaître les conditions à remplir pour tendre à un maximum de sécurité.

Le Parlement a adopté une résolution dans laquelle il invite la Haute Autorité à prendre sans délai les mesures de caractère administratif et financier nécessaires pour donner à l'Organe permanent les moyens de s'acquitter de façon satisfaisante des nouvelles tâches qui lui ont été confiées et charge ce dernier de commencer dès que possible ses travaux dans le cadre des nouveaux moyens d'action dont il sera doté.

En outre, une seconde proposition recommande l'extension aux mines de fer de la compétence de l'Organe permanent pour la sécurité dans les mines de houille.

Les jeunes dans la Communauté.

Au cours de sa session de novembre 1963 le Parlement s'est penché sur les problèmes qui se posent aux jeunes dans la Communauté, s'intéressant plus particulièrement aux

Het Parlement heeft een resolutie aanvaard waarin het er bij de Europese executieven op aandringt zo spoedig mogelijk een conferentie over de sociale vraagstukken in verband met het gemeenschappelijke energiebeleid te beleggen naar het voorbeeld van de conferentie over de sociale aspecten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Aan de conferentie zouden vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en regeringen moeten deelnemen. Het Parlement betreurt dat in het memorandum betreffende het gemeenschappelijke energiebeleid onvoldoende aandacht wordt besteed aan de sociale vraagstukken en acht het niet gewenst dat met de oplossing van al deze problemen wordt gewacht tot volledige overeenstemming over het gemeenschappelijke energiebeleid is bereikt. De betrokkenen moeten worden voorgelicht over de voornemens ten aanzien van de te handhaven steenkolenproductie, terwijl de regeringen worden verzocht rekening te houden met de bijzondere situatie in de kolenmijnindustrie ter zake van de sociale zekerheid en zo nodig een herziening van de financiering der sociale lasten voor te stellen.

De veiligheid in de steenkolenmijnen.

Op grond van de resolutie van het Parlement betreffende de veiligheid in de steenkolenmijnen heeft het bureau van de Commissie voor de Bescherming van de Gezondheid de ter zake bevoegde ministers van de zes deelnemende Staten verzocht te zamen met haar de mogelijkheden te bestuderen van een uitbreiding van de actiemiddelen van het « Permanent Orgaan voor de Veiligheid in de Steenkolenmijnen ».

Bij het streven naar uitbreiding van de actiemogelijkheden van het Permanent Orgaan mag in geen geval inbreuk worden gemaakt op de bevoegdheden van de nationale instanties wat betreft het toezicht op de naleving van de nationale voorschriften, de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor eventuele ongevallen en de bepaling van mogelijke strafmaatregelen. De vertegenwoordigers van het Permanent Orgaan moeten echter wel het recht hebben ter plaatse na te gaan op welke wijze de aanbevelingen van het Permanent Orgaan en van de Conferentie inzake de Veiligheid in de Steenkolenmijnen in praktijk worden gebracht. In geval van een ongeluk moeten de vertegenwoordigers van het Permanent Orgaan bovendien in staat worden gesteld actief deel te nemen aan het onderzoek naar de oorzaken van dit ongeval en van de omstandigheden waaronder het heeft plaatsgehad om beter te kunnen beoordelen welke maatregelen op hun plaats zijn. Het Permanent Orgaan zou ten eerste gediend zijn met de vorming van een eigen team specialisten die dank zij de in de praktijk opgedane ervaring het nodige inzicht zouden verkrijgen in de eisen waaraan moet worden voldaan om een maximum aan veiligheid te bereiken.

In de resolutie die werd aangenomen, wordt de Hoge Autoriteit verzocht onverwijld alle nodige organisatorische en financiële maatregelen te nemen die het Permanent Orgaan in staat zullen stellen zijn nieuwe taken op bevredigende wijze te vervullen, en krijgt het Permanent Orgaan de opdracht in het kader van zijn nieuwe actiemogelijkheden zo spoedig mogelijk handelend op te treden.

In een tweede resolutie wordt de mening te kennen gegeven dat het dringend noodzakelijk is de bevoegdheid van het Permanent Orgaan voor de Veiligheid in de Steenkolenmijnen uit te breiden tot de ijzermijnen.

De jongeren in de Gemeenschap.

In de loop van de plenaire vergaderingen van november 1963 hield het Parlement zich bezig met de vraagstukken waarvoor de jongeren in de Gemeenschap zich gesteld zien.

échanges de jeunes travailleurs ainsi qu'au travail des étudiants.

Conformément à l'article 50 du Traité de la C.E.E., la Commission a soumis au Conseil le projet d'un premier programme commun pour favoriser l'échange de jeunes travailleurs. Ce rapport a été examiné par le Parlement sur la base d'un rapport de sa Commission sociale.

La situation dans ce domaine en Europe, constate le rapport, est caractérisée principalement par des accords bilatéraux. La Commission de la C.E.E. avait d'abord envisagé de proposer une réglementation communautaire, mais étant donné le caractère extrêmement vague de l'article 50 (« les Etats-membres favorisent, dans le cadre d'un programme commun, l'échange de jeunes travailleurs ») et le fait que certains gouvernements ne sont pas prêts, à l'heure actuelle, à renoncer à leurs compétences nationales, elle s'est contentée d'une formule intergouvernementale. Selon cette formule, le Conseil de Ministres adopterait une décision, sur la base de laquelle les gouvernements s'engageraient à conclure un accord multilatéral relatif aux échanges de jeunes travailleurs. Cet accord multilatéral devrait absorber progressivement les accords bilatéraux existants; il contiendrait notamment la définition des stagiaires et fixerait la durée des stages ainsi que l'âge des participants. Le volume des échanges serait fixé annuellement par la Commission de la C.E.E.

Les propositions de l'exécutif sont bonnes dans leur ensemble, conclut le rapport, qui propose cependant quelques modifications. Il demande, notamment, l'inclusion des travailleurs intellectuels dans le programme d'échanges, ainsi que la suppression de la fixation d'un âge minimum pour les stagiaires.

Une résolution a alors été adoptée par le Parlement qui reprend les conclusions du rapport.

Un second rapport consacré aux jeunes, et plus particulièrement au problème du travail des étudiants durant la période des vacances, a été présenté ensuite par la Commission sociale.

Le nombre des étudiants qui occupent un emploi rémunéré pendant les vacances s'accroît sans cesse, constate le rapport, cependant que l'organisation et la protection du travail des étudiants travailleurs et des stagiaires sont insuffisantes. Il faudrait veiller à ce que les étudiants qui travaillent pendant leurs vacances reçoivent une juste rémunération, soient garantis contre les risques sociaux, trouvent plus aisément une activité adaptée à leur formation et, surtout, prennent contact avec la vie professionnelle non seulement dans leur propre pays, mais aussi dans les autres pays de la Communauté, afin d'élaborer leur formation générale tout en stimulant l'esprit européen.

Faisant siennes les idées exprimées dans le rapport, le Parlement a voté une résolution communautaire pour l'organisation de stages et dans laquelle il réclame une réglementation d'échanges, comprenant, entre autres, des garanties pour la juste rémunération et la couverture des risques sociaux. Il invite la Commission de la C.E.E. à élaborer un programme spécial à cet effet.

La libre circulation des travailleurs.

C'est au cours de la session de janvier 1964 que la Commission sociale a soumis au Parlement un rapport sur les résultats des missions d'études effectuées par elle dans les six pays de la Communauté.

Le rapport constate qu'il y a une marge considérable entre les problèmes humains réels et les textes juridiques en vigueur. Le mouvement migratoire actuel consiste essen-

In het bijzonder werd aandacht besteed aan de uitwisseling van jeugdige werknemers.

Overeenkomstig artikel 50 van het E.E.G.-Verdrag heeft de E.E.G.-Commissie aan de Raad een ontwerp voorgelegd van een eerste gemeenschappelijk programma ter begunstiging van de uitwisseling van jeugdige werknemers. Het Parlement heeft dit ontwerp aan de hand van een verslag van zijn Sociale Commissie behandeld.

In dit verslag wordt geconstateerd dat er in Europa op dit gebied hoofdzakelijk bilaterale overeenkomsten bestaan. Het lag oorspronkelijk in de bedoeling van de E.E.G.-Commissie een communautaire regeling voor te stellen, doch gezien het bijzonder vage karakter van artikel 50 (« de Lid-Staten begunstigen de uitwisseling van jeugdige werknemers in het kader van een gemeenschappelijk programma ») en het feit dat enige regeringen op dit moment nog niet bereid zijn afstand te doen van hun nationale bevoegdheden, heeft zij niet verder willen gaan dan een intergouvernementele oplossing. Zij stelt voor dat de Raad van Ministers een beschikking geeft op grond waarvan de regeringen zich zullen verbinden een multilaterale overeenkomst te sluiten inzake de uitwisseling van jeugdige werknemers. De bestaande bilaterale akkoorden moeten geleidelijk in deze multilaterale overeenkomst opgaan; de overeenkomst moet met name een definitie geven van het begrip stagiair en moet bepalingen bevatten omtrent de tijdsduur van een stage en de leeftijd van de stagiairs. De omvang van de uitwisseling zou ieder jaar door de E.E.G.-Commissie moeten worden vastgesteld.

Het verslag stemt over het algemeen in met de voorstellen van de executieve, doch stelt niettemin enkele wijzigingen voor. Met name wordt gevraagd ook de hoofdarbeiders in het uitwisselingsprogramma op te nemen en voor de stagiairs geen minimumleeftijd vast te stellen.

Het Parlement nam een resolutie aan waarin de conclusies van het verslag zijn overgenomen.

De Sociale Commissie diende over dit onderwerp nog een tweede verslag in, ditmaal over de vakantiearbeid van studenten.

Het aantal studenten dat gedurende de vakanties betaalde arbeid verricht, neemt voortdurend toe, aldus het verslag, doch de arbeid van studenten en stagiairs wordt onvoldoende georganiseerd en beschermd. Studenten die tijdens hun vakanties werken, moeten een passende beloning ontvangen en bescherming genieten tegen sociale risico's; zij dienen voorts gemakkelijker werkzaamheden te kunnen vinden die bij hun opleiding passen. Van bijzonder belang is ook dat zij in contact kunnen treden met het beroepsleven, niet alleen in eigen land doch ook in de andere landen van de Gemeenschap; dit zal bijdragen tot hun algemene vorming en tegelijkertijd de Europese geest aanwakkeren.

Het Parlement nam de in het verslag vervatte denkbeelden over in een resolutie waarin wordt aangedrongen op een communautaire regeling tot organisatie van stages en uitwisselingen, die onder meer een billijke beloning en dekking van sociale risico's moet waarborgen. Het verzoekt de E.E.G.-Commissie hiertoe een speciaal programma op te stellen.

Vrij verkeer van werknemers.

Tijdens de plenaire vergaderingen van januari 1964 heeft de Sociale Commissie aan het Parlement een verslag voorgelegd over de resultaten van haar studiereizen in de zes landen van de Gemeenschap.

Het verslag stelt vast dat er een grote afstand ligt tussen de werkelijke menselijke problemen en de geldende juridische bepalingen. De huidige migratie komt vooral neer

tiellement en un déplacement des chômeurs des régions économiquement sous-développées vers les secteurs de la Communauté où se concentrent les industries hautement développées qui ont besoin de main-d'œuvre supplémentaire. Il est regrettable que le problème de la libre circulation ait trop souvent été pris en considération sous son seul angle économique et il importe de remettre au premier plan la dignité humaine du travailleur. Trop souvent, les travailleurs migrants manquent de formation professionnelle et n'obtiennent que des emplois de dernière catégorie. Certes, la situation s'est déjà sensiblement améliorée dans certains États-membres, mais de nombreux problèmes humains restent à résoudre. C'est ainsi, notamment, que les travailleurs migrants sont la plus part du temps mal logés et que cette pénurie de logements les empêche de faire venir leur famille auprès d'eux.

Le rapport ayant recueilli l'approbation du Parlement, celui-ci a adopté une résolution qui suggère certains remèdes aux insuffisances constatées. Le Parlement note tout d'abord que les causes actuelles des mouvements de main-d'œuvre ne répondent pas encore aux critères d'une libre circulation véritable. Afin que le libre choix soit réellement à l'origine de la décision des travailleurs de chercher un emploi dans un autre Pays-membre, il faut avant tout que les structures économiques et sociales des régions d'émigration soient développées. Le Parlement demande également que la formation professionnelle des travailleurs migrants soit améliorée et qu'il soit remédié aux insuffisances relevées en matière de recrutement et de placement, au moyen, notamment, d'une décentralisation des offices du travail. Un effort particulier devra en outre être entrepris afin d'ajuster, dans la mesure du possible, les programmes nationaux de construction de logements aux besoins des travailleurs migrants et de rendre plus efficaces l'information et l'assistance qui leur sont destinées.

Le Parlement souhaite aussi que soient examinées les possibilités juridiques d'affecter certaines ressources des fonds existants, notamment du Fonds social, à la solution des problèmes de la libre circulation. Enfin, il demande que le nouveau règlement destiné à organiser la deuxième phase de la libre circulation affirme sans ambiguïté le principe de la priorité du marché communautaire et qu'il prévienne l'éligibilité des travailleurs migrants dans les comités d'entreprises de leurs pays d'accueil.

L'exécutif a déclaré partager entièrement les observations formulées par le Parlement. Après avoir rappelé que les pouvoirs de la Commission de la C.E.E. sont limités par le texte lui-même du Traité, il a indiqué les différentes initiatives que l'exécutif a déjà prises ou a l'intention de prendre, notamment dans les domaines suivants : harmonisation des régimes de sécurité sociale, rédaction de monographies professionnelles, formation d'instructeurs, formation de la main-d'œuvre agricole et organisation de stages pour les fonctionnaires travaillant dans les bureaux d'emplois.

L'évolution de la situation sociale dans la Communauté.

Le Parlement ne partage pas l'optimisme de l'exécutif lorsque celui-ci affirme que la situation sociale se caractérise en 1962 par un accroissement du revenu brut des salariés. Le Parlement exprime son inquiétude en face de l'évolution des prix et il invite l'exécutif à procéder à une enquête sur la pyramide des revenus dans les six pays, seul moyen d'apprendre si, réellement, la position sociale des travailleurs qui ont les revenus les plus bas s'améliore par rapport

op een verplaatsing van werklozen uit economisch onderontwikkelde gebieden naar die delen van de Gemeenschap waar de sterk ontwikkelde industrieën in concentratiegebieden extra-arbeidskrachten nodig hebben. Helaas wordt het vraagstuk van het vrije verkeer maar al te vaak uitsluitend uit economisch oogpunt bezien, terwijl de menselijke waardigheid van de werknemer op de voorgrond zou moeten staan. Al te vaak hebben de migrerende werknemers geen beroepsopleiding genoten waardoor zij slechts werk van het laagste allooi krijgen. In een aantal Lid-Staten is de toestand weliswaar reeds aanmerkelijk verbeterd, maar er zijn nog talrijke menselijke vraagstukken die een oplossing vereisen. De buitenlandse werknemers zijn meestal slecht gehuisvest en deze gebrekkige huisvesting belet hen hun gezin te laten overkomen.

Het verslag verwierf de goedkeuring van het Parlement, dat een resolutie aannam waarin een aantal oplossingen wordt voorgesteld. In de eerste plaats concludeert het Parlement dat de motieven van de huidige migratie nog niet aan de criteria van een werkelijk vrij verkeer van werknemers beantwoorden. Indien men wil dat de beslissing van de werknemers om in een ander deelnemend land arbeid te zoeken inderdaad op hun vrije keuze berust, moet men voor alles streven naar verbetering van de economische en sociale structuur van de landen waaruit de werkkrachten thans wegtrekken. Het Parlement dringt voorts aan op verbetering van de beroepsopleiding van migrerende werknemers en verzoekt ernstige pogingen in het werk te stellen om bepaalde gebreken ter zake van aanwerving en arbeidsbemiddeling te verhelpen, met name door decentralisatie van de arbeidsbureaus. Er dient voorts zeer in het bijzonder zoveel mogelijk te worden gestreefd naar een harmonisatie van de nationale programma's voor de woningbouw voor migrerende arbeiders; ook de voorlichting en verzorging van deze werkkrachten dienen doeltreffender te worden gemaakt.

Het Parlement spreekt verder de wens uit dat zal worden nagegaan in hoeverre het juridisch mogelijk is voor de oplossing van de vraagstukken der vrije migratie gebruik te maken van middelen uit reeds bestaande fondsen, zoals bij voorbeeld het Europees Sociaal Fonds. Ten slotte verlangt het Parlement dat in de nieuwe verordening tot organisatie van de tweede etappe van de verwezenlijking van het vrije verkeer een duidelijke bevestiging van het beginsel van de voorrang van de communautaire arbeidsmarkt zal worden opgenomen en dat hierin zal worden bepaald dat buitenlandse werknemers in het ontvangende land in de bedrijfsraden van de ondernemingen kunnen worden gekozen.

De executieve verklaarde dat zij het met de opvattingen van het Parlement volledig eens is. Na eraan te hebben herinnerd dat de bevoegdheden der E.E.G.-Commissie door het Verdrag beperkt zijn, gaf de executieve een opsomming van de initiatieven die zij reeds heeft genomen of waartoe zij zal overgaan, met name op de volgende gebieden : harmonisatie van de stelsels van sociale zekerheid, publikatie van monografieën over beroepen, opleiding van instructeurs, scholing van landarbeiders en organisatie van stages voor ambtenaren van arbeidsbureaus.

Ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap.

Het Parlement deelt het optimisme van de executieve niet waar deze verklaart dat de sociale toestand in 1962 wordt gekenmerkt door het feit dat de bruto-inkomsten uit de arbeid zijn gestegen. Het Parlement spreekt in dit verband zijn verontrusting uit over de prijsontwikkeling en het verzoekt de Commissie een onderzoek in te stellen naar de inkomenspiramide in de zes landen, aangezien deze het enige middel vormen om te weten te komen of de sociale

aux autres catégories sociales; dans cette enquête, une attention particulière devra être accordée aux informations concernant les systèmes fiscaux en vigueur ainsi qu'à la part que prennent les salaires dans le revenu national.

Le Parlement regrette que, jusqu'à présent, la Commission de la C.E.E. n'ait que peu progressé sur la voie de la création au niveau européen, de commissions paritaires d'employeurs et de travailleurs par branche d'activité. Il insiste sur la nécessité d'une politique plus active en vue de hâter l'harmonisation sociale. Il déplore ensuite le retard mis par le Conseil de Ministres à adopter le nouveau règlement relatif à la libre circulation des travailleurs. Enfin, le Parlement, frappé par le retard qu'accuse la construction de logements sociaux par rapport au nombre total de logements et inquiet de l'accroissement continu du coût de la construction et du prix des terrains, fait appel aux gouvernements des six pays pour qu'ils mettent fin à cette évolution.

Répondant aux observations des parlementaires, l'exécutif a affirmé que, même si des retards existent dans certains secteurs, il est indéniable que le niveau de vie s'est amélioré dans toute la Communauté. Des problèmes de méthodologie sont à l'étude au sein de la Commission afin de lui permettre de parvenir à l'avenir à une meilleure évaluation des revenus réels dans les six pays. L'exécutif a rappelé ensuite qu'il ne pouvait intervenir que lorsque le texte du Traité l'y autorisait. Il n'est pas toujours possible ni opportun de prendre position sur des problèmes au sujet desquels il n'existe pas encore de doctrine communautaire. Par contre, là où le Traité fixe des objectifs, la Commission prend position.

La politique sociale dans l'agriculture.

Fin septembre 1963, la Commission de la C.E.E. transmettait pour avis au Parlement le texte de son programme d'action en matière de politique sociale dans l'agriculture. Au cours de sa session de mars, le Parlement prenait attitude à ce sujet, sur la base d'un rapport de sa Commission sociale.

Le programme d'action part de l'idée que les travailleurs agricoles ont droit à un niveau de vie équivalent à celui des travailleurs d'autres secteurs d'activité: par niveau de vie, il faut entendre la rémunération ainsi que les conditions de vie et de travail et la couverture des risques sociaux. Le rapport donne son entière approbation à cette conception, mais demande cependant que l'exécutif précise sa pensée sur plusieurs points, notamment en ce qui concerne les moyens à mettre en œuvre pour parvenir à la parité sociale.

Il est indispensable de définir à la fois la politique de structure, la politique de marché, la politique commerciale et la politique sociale, si l'on ne veut pas que cette dernière soit traitée en parent pauvre. L'exécutif devra exposer clairement ses vues sur la relation entre la politique sociale et les autres parties de la politique agricole commune. Le rapport regrette, entre autres, le manque de coordination entre la politique structurelle et la politique de l'emploi.

Afin de combler le retard des salaires dans l'agriculture, le programme d'action prévoit l'établissement éventuel de salaires minima régionaux, mais ne définit pas assez nettement les responsabilités que la Commission de la C.E.E. compte assumer en la matière. D'autre part, le contrôle de

situation de la situation van de werknemers met de laagste inkomens in vergelijking met die van andere sociale categorieën werkelijk is verbeterd; bij deze enquête dient bijzondere aandacht te worden besteed aan inlichtingen omtrent de van kracht zijnde belastingstelsels en aangaande het procentuele aandeel van de lonen in het nationaal inkomen.

Het Parlement betreurt het dat de Commissie tot nu toe weinig vooruitgang heeft gemaakt met het instellen van paritaire commissies per bedrijfstak op Europees niveau van werkgevers en werknemers. Het wijst op de noodzaak een actiever beleid te voeren ter bespoediging van de sociale harmonisatie. Het spreekt zijn teleurstelling uit over de vertraging die in de Raad van Ministers is ontstaan bij de aanvaarding van de nieuwe verordening inzake het vrije verkeer van werknemers. Ten slotte verklaart het Parlement getroffen te zijn door het feit dat de sociale woningbouw bij het totaal van de volkshuisvesting achter is gebleven en verontrust te zijn over de toenemende stijging van de bouwkosten en de grondprijzen; het doet een beroep op de regeringen van de zes landen aan deze ontwikkeling een einde te maken.

Bij de beantwoording van de sprekers verklaarde de executieve dat het levenspeil in de gehele Gemeenschap ongetwijfeld is verbeterd, ook al zijn sommige sectoren achtergebleven. De Commissie bestudeert thans hoe zij in de toekomst de werkelijke inkomens in de zes landen kan beoordelen. Zij herinnerde er voorts aan dat zij slechts kan optreden wanneer het Verdrag haar daartoe machtiging verleent. Het is niet altijd mogelijk noch gewenst een standpunt in te nemen inzake vraagstukken waarover nog geen duidelijk omliggende communautaire opvattingen bestaan. Op die punten echter waar de doelstellingen in het Verdrag zijn vastgelegd, bepaalt de Commissie haar standpunt.

Sociaal beleid in de landbouw.

Eind september 1963 deed de E.E.G.-Commissie het Parlement haar actieprogramma betreffende het sociale beleid in de landbouw toekomen, ten einde daarover het advies van het Parlement te vernemen. Dit bepaalde tijdens de plenaire vergaderingen van maart, aan de hand van een verslag van zijn Sociale Commissie, zijn standpunt ter zake.

Het actieprogramma gaat van de opvatting uit dat de werknemers in de landbouw recht hebben op een levensstandaard die gelijkwaardig is aan die van degenen die in andere bedrijfstakken werkzaam zijn; onder levensstandaard moet worden verstaan de bezoldiging, de omstandigheden waaronder de betrokkenen leven en werken en de bescherming tegen sociale risico's. Het verslag is het hiermede volledig eens, doch verzoekt de executieve duidelijk aan te geven hoe zij over een aantal punten denkt, met name over de wijze waarop de sociale gelijkstelling in de landbouw moet worden verwezenlijkt.

Indien men wil voorkomen dat het sociale beleid stiefmoederlijk wordt behandeld, is het beslist noodzakelijk dat het structuur-, het markt-, het handels- en het sociale beleid tegelijkertijd worden vastgesteld. De executieve zal duidelijk moeten zeggen hoe zij denkt over het verband tussen het sociale beleid en de andere onderdelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Het verslag betreurt onder andere, dat het structuur- en het werkgelegenheidsbeleid niet gecoördineerd zijn.

Ten einde de achterstand van de lonen in de landbouw in te halen, stelt het actieprogramma voor eventueel minimumlonen per gebied vast te stellen; er wordt echter niet duidelijk genoeg aangegeven welk verantwoordelijkheid de E.E.G.-Commissie ten deze op zich denkt te nemen.

l'application des législations sociales nationales dans l'agriculture est insuffisant et il faudrait examiner dans quelle mesure la Communauté pourrait promouvoir dans ce domaine, les améliorations indispensables.

Enfin, le rapport préconise le développement dans les campagnes d'un enseignement de base solide, de caractère très général, afin de faciliter le passage à d'autres activités et souhaite la coordination des systèmes de formation professionnelle ainsi que l'intensification de l'information technique agricole.

Dans la résolution qu'il a adoptée, le Parlement constate que le programme d'action élaboré par l'exécutif constitue une base acceptable pour la politique sociale à mener dans l'agriculture, politique qui doit tendre à assurer rapidement à tous ceux qui travaillent dans ce secteur une position sociale équivalente à celle des travailleurs des autres secteurs. Il demande que la Commission de la C.E.E. spécifie plus clairement de quelle manière cette parité doit être réalisée. Après avoir rappelé l'importance du problème des rémunérations, notamment la nécessité d'assurer un salaire minimum raisonnable, le Parlement précise qu'en cas de carence des partenaires sociaux, il appartient aux gouvernements et enfin à la Commission de la C.E.E. d'assurer ce salaire.

La coopération culturelle.

Le Parlement a rappelé que sa compétence s'étendait à toute l'activité des Communautés, et par conséquent aussi aux questions culturelles, ce qu'avaient reconnu les chefs d'Etat et de Gouvernement, réunis en conférence le 18 juillet 1961 à Bonn. L'accent a été mis en particulier sur la portée de la culture pour le développement d'une armature idéologique européenne, sans laquelle il est impossible d'obtenir une intégration politique et économique véritable. En vue d'une politique culturelle commune, il serait utile, de l'avis du Parlement :

- de donner une structure européenne à l'enseignement;
- d'entreprendre au niveau communautaire tous les travaux scientifiques que les pays ne sont plus en mesure de mener isolément.

A propos de l'enseignement, le Parlement s'est félicité avant tout du succès remporté par les écoles européennes, dont l'activité est fondée sur un programme minimal que les Six ont établi en collaboration.

Ces écoles, dont les diplômes de fin d'études sont reconnus dans toute la Communauté, n'existent jusqu'à présent que là où se trouvent des institutions européennes; de l'avis du Parlement, toutefois, il serait opportun de créer peu à peu des écoles de ce genre dans toutes les villes où la présence d'un nombre suffisant d'habitants originaires d'autres pays européens nécessite un enseignement qui dépasse le cadre des écoles nationales.

Le Parlement a proposé de s'inspirer, pour les universités, du système appliqué aux écoles européennes. Il conviendrait d'établir, pour chaque faculté, des programmes minima pour les diplômes dont la validité est admise dans tous les pays de la Communauté. Les universités devraient demeurer libres de se conformer plus ou moins à de tels programmes.

Les diplômes délivrés par les universités qui s'engagent à respecter le programme et à accepter le contrôle qu'il implique seraient valables dans tous les pays de la Communauté.

Voorts is het toezicht op de tenuitvoerlegging van de nationale sociale wetgeving voor de landbouw ontoereikend; men zou moeten nagaan in hoeverre de Gemeenschap kan bijdragen tot de noodzakelijke verbeteringen op dit gebied.

Ten slotte wijst het verslag op de noodzaak van een degelijk basisonderwijs ten plattelande, dat een zeer algemeen karakter moet dragen, waardoor omschakeling naar andere beroepswerkzaamheden gemakkelijker wordt; voorts is het ook gewenst de beroepsopleiding te coördineren en de landbouwkundige voorlichting uit te breiden.

In de door het Parlement aangenomen resolutie wordt vastgesteld dat het actieprogramma van de executieve een aanvaardbare basis vormt voor het te voeren sociale beleid in de landbouw. Dit beleid dient al degenen die in de landbouw werkzaam zijn spoedig een sociale positie te waarborgen die gelijkwaardig is aan die van de werknemers in andere sectoren. Het Parlement verzoekt de E.E.G.-Commissie duidelijker aan te geven hoe deze sociale gelijkstelling moet worden verwezenlijkt. Na te hebben gewezen op het belang van het vraagstuk van de beloning, en met name op de noodzaak een redelijk minimumloon te waarborgen, betoogt het Parlement dat het bij in gebreke blijven van de sociale partners de taak van de regeringen der Lid-Staten en ten slotte van de E.E.G.-Commissie is ervoor te zorgen dat een dergelijk loon wordt gegarandeerd.

Culturele samenwerking.

Het Parlement betoogde dat zijn bevoegdheid zich over het gehele leven van de Gemeenschap uitstrekt en dus ook de culturele vraagstukken omvat, zoals trouwens ook werd erkend tijdens de op 18 juli 1961 te Bonn bijeengekomen Conferentie van Staatshoofden en regeringsleiders. In het bijzonder werd gewezen op de betekenis die de cultuur heeft voor het ontstaan van een Europese denkwijze, die een onmisbare voorwaarde vormt voor een werkelijke politieke en economische integratie. Het Parlement meent dat het met het oog op een gemeenschappelijk cultureel beleid gewenst zou zijn :

- het onderwijs op Europese leest te schoeien;
- wetenschappelijke werkzaamheden, die de landen niet alleen kunnen verrichten, gezamenlijk ter hand te nemen.

Wat het onderwijs betreft sprak het Parlement in de eerste plaats zijn voldoening uit over het succes van de Europese scholen, die werken met een basisleerplan dat met medewerking van de zes landen is opgesteld.

Deze scholen, waarvan het einddiploma in de gehele Gemeenschap wordt erkend, treft men tot dusverre slechts aan in plaatsen waar instellingen van de Europese Gemeenschappen zijn gevestigd; het Parlement meent echter dat het wenselijk is geleidelijk soortgelijke scholen op te richten in alle steden waar, door een voldoende aantal uit andere Europese landen afkomstige bewoners, dringend behoefte bestaat aan onderwijs dat verder reikt dan het nationale kader.

Het Parlement stelt voor ook bij de universiteiten uit te gaan van het voor de Europese scholen gevolgde stelsel. Voor iedere faculteit zouden minimum programma's moeten worden opgesteld voor de verkrijging van in alle landen van de Gemeenschap erkende diploma's. De universiteiten zouden vrij moeten zijn zich min of meer naar deze programma's te richten.

De diploma's van de universiteiten die zich verbinden om zich aan bedoeld programma te houden en het daaruit voortvloeiende toezicht te aanvaarden, dienen in alle landen van de Gemeenschap geldig te zijn.

Le Parlement a exigé à nouveau la création de l'université européenne en rappelant l'interprétation exacte qu'il convient de donner à l'article 9, § 2 du traité de l'Euratom. Cette université doit être complète, c'est-à-dire englober toutes les facultés aussi bien de sciences exactes que de sciences humaines. Elle ne doit pas être une sorte de « super-université » ni faire une concurrence quelconque aux universités nationales, mais, tout au contraire, revêtir un caractère symbolique et expérimental. Symbolique, parce que les Pays-membres prouveront ainsi qu'ils veulent renforcer les liens qui les unissent; expérimental, parce qu'elle ne sera tenue par aucune tradition. Cela lui permettra de mettre à l'épreuve de nouvelles méthodes.

Le Parlement a demandé aux Etats-membres de prendre des mesures afin que l'enseignement (à tous les degrés) soit ouvert à tous. Il a insisté pour que soient accélérés les travaux en cours relatifs à l'introduction du principe de l'équivalence des diplômes de l'enseignement tant universitaire que secondaire.

Le Parlement a en outre souhaité qu'une collaboration s'instaure entre les instituts de recherche scientifique appliquée. Une coopération fructueuse dans le domaine de la recherche est d'autant plus utile que tout retard dans ce domaine se répercute immédiatement sur l'industrie.

IV. — Note complémentaire sur l'état actuel des principales préoccupations du Parlement Européen.

- A. — Fusion des exécutifs.
- B. — Problème agricole.
- C. — Les projets de la Commission du Marché Commun : « Initiative 64 ».
- D. — L'Europe politique.

A. — FUSION DES EXECUTIFS.

Le projet de fusion des exécutifs est déjà ancien. Dès 1959, l'idée de réunir en une institution unique la Haute Autorité de la C.E.C.A. et les deux Commissions des Communautés instituées par les Traités de Rome avait été avancée dans le plan de relance présenté par M. Pierre Wigny. L'année 1960 vit une déclaration des trois exécutifs à ce sujet devant le Parlement Européen et l'approbation par celui-ci d'un premier rapport présenté au nom de la Commission politique par M. Maurice Faure. En 1961, le Gouvernement néerlandais prit l'initiative de présenter un projet de convention, conformément aux dispositions du Traité relatives à la révision. En application des dispositions précitées, le Parlement Européen et les deux Commissions ont été consultés sur ce projet. L'avis du Parlement était contenu dans le deuxième rapport de M. Maurice Faure, adopté en octobre 1961. La réalisation de la fusion des exécutifs ne fut cependant pas poursuivie en raison des divergences entre les Etats-membres sur la portée de cette réforme.

Examinée à nouveau dans le cadre du « programme de travail synchronisé » dont les Conseils se sont saisis à partir d'avril 1963, l'idée de la fusion fit l'objet d'un accord de principe au sein du Conseil au cours de la session que celui-ci tint les 23 et 24 septembre 1963. Cet accord de principe

Wederom dringt het Parlement aan op de oprichting van de Europese universiteit en het herinnert daarbij aan de interpretatie die aan artikel 9, § 2, van het Euratom-Verdrag moet worden gegeven. De Europese universiteit dient een volledige universiteit te zijn, die dus alle faculteiten omvat zowel op het gebied van de natuurwetenschappen als op dat van de geesteswetenschappen. Zij is niet als een soort « superuniversiteit » bedoeld en zal op geen enkele wijze met de nationale universiteiten mogen concurreren, doch dient daarentegen een symbolisch en experimenteel karakter te dragen; symbolisch omdat de deelnemende Staten aldus bewijzen dat zij de tussen hen bestaande banden willen versterken, en experimenteel omdat zij aan geen enkele traditie zal zijn gebonden. Hierdoor zal zij nieuwe methoden kunnen beproeven.

Het Parlement vraagt de deelnemende Staten maatregelen te nemen waardoor het onderwijs (op alle niveaus) voor een ieder toegankelijk wordt. Het dringt aan op bespoediging van de reeds aangevangen werkzaamheden ter voorbereiding van de gelijkstelling van diploma's van instellingen van middelbaar en hoger onderwijs.

Voorts spreekt het Parlement de wens uit dat de instituten voor toegepast wetenschappelijk onderzoek zullen gaan samenwerken. Een vruchtbare samenwerking op het gebied van onderzoek is nog te meer gewenst omdat iedere achterstand zich onmiddellijk in de industriële sector doet gevoelen.

IV. — Aanvullende nota over de huidige stand van de voornaamste problemen die door het Europese Parlement worden bestudeerd.

- A. — De fusie der executieven.
- B. — Het landbouwvraagstuk.
- C. — De plannen van de Euromarkt-Commissie : « Initiatief 1964 ».
- D. — Het politieke Europa.

A. — DE FUSIE DER EXECUTIEVEN.

Het plan tot samensmelting van de executieven is reeds oud. Al in 1959, en wel in het door de heer Pierre Wigny ingediende activeringsplan was het denkbeeld geopperd om de Hoge Autoriteit van de E.G.K.S. en de twee Commissies van de Gemeenschappen, opgericht bij de Verdragen van Rome, in één lichaam samen te brengen. In 1960 legden de drie executieven voor het Europese Parlement een verklaring ter zake af en hechtte het Parlement zijn goedkeuring aan een eerste rapport, dat namens de Politieke Commissie door de heer Maurice Faure was opgesteld. In 1961 nam de Nederlandse Regering het initiatief tot de indiening van een ontwerp-overeenkomst, in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag betreffende een eventuele herziening. Ingevolge deze bepalingen werden het Europese Parlement en de twee Commissies over dit ontwerp geraadpleegd. Het advies van het Parlement is opgenomen in het tweede verslag van de heer Maurice Faure, dat in oktober 1961 werd goedgekeurd. Met de fusie van de executieven zijn echter nog geen vorderingen gemaakt wegens het verschil van inzicht tussen de Lid-Staten over de draagwijdte van een dergelijke hervorming.

Nadat het denkbeeld van een fusie opnieuw was bestudeerd in het kader van het van april 1963 af door de Raden behandelde « gesynchroniseerde werkprogramma », werd hierover tijdens de zitting van de Raad van 23 en 24 september 1963 in beginsel overeenstemming bereikt. Dit

fut obtenu grâce à un rapprochement des points de vue des Etats-membres, selon l'orientation qui avait toujours été préconisée par la Commission, à savoir que la fusion des exécutifs, regroupement institutionnel, devrait intervenir comme premier pas dans la voie de la fusion des Communautés ou des Traités, qui représente la suppression des divergences non justifiées entre les dispositions des trois Traités.

L'accord de principe adopté par le Conseil prit la forme d'une décision rédigée en ces termes :

« Les Conseils sont convenus d'inviter les Etats-membres à se prononcer dans les meilleurs délais sur la fusion des Commissions de la C.E.E. et de la C.E.E.A. et de la Haute Autorité de la C.E.C.A. d'une part, des Conseils de la C.E.E. et de la C.E.E.A. et du Conseil spécial de Ministres de la C.E.C.A. d'autre part. Cette fusion devrait se faire dans la perspective de celle des trois Communautés.

» En conséquence, ils se prononceront en même temps sur la fusion des institutions susmentionnées et sur les délais à envisager pour une fusion des trois Communautés.

» Afin de prendre, selon les procédures prévues par les trois Traités, leurs décisions en connaissance de cause, ils chargent les représentants permanents de leur faire avant la fin de l'année 1963 des propositions fondées sur des études portant sur tous les aspects et problèmes de la fusion des institutions susmentionnées. Elles prendront en considération notamment le projet du Gouvernement néerlandais du 27 juin 1961. Elles porteront également sur les problèmes de l'implantation des institutions et organes communautaires.

» En même temps, les études préliminaires sur la fusion des Communautés seront entreprises. »

Il était entendu que les représentants des Commissions et de la Haute Autorité seraient pleinement associés à ces travaux des représentants permanents.

Conformément au mandat contenu dans cette décision, les représentants permanents ont élaboré des propositions qu'ils ont soumises au Conseil à la fin de l'année 1963. Ces propositions portaient sur tous les problèmes de la fusion des exécutifs, y compris une communication sur celui de l'implantation des institutions; elles étaient accompagnées de propositions préliminaires sur le renforcement du rôle et des pouvoirs du Parlement Européen. Le Conseil a procédé à un premier examen des propositions des représentants permanents au cours de sa session des 24 et 25 février 1964.

Depuis lors, le « problème de la fusion des exécutifs » est à l'ordre du jour. Prévue pour le 1er janvier 1965, sa réalisation à cette date paraît actuellement peu probable.

Le nombre des membres que comporterait le nouvel exécutif fusionné; la question de l'extension des pouvoirs du Parlement Européen; le problème de l'implantation du siège des institutions européennes furent l'objet de débats animés du Parlement, au cours de la session d'octobre dernier.

Ces trois problèmes particuliers et le problème d'ensemble de la fusion des exécutifs européens n'ont pas reçu de solution à la fin du mois de novembre 1964.

geschiedde doordat de standpunten van de Lid-Staten dicht bij elkaar waren gekomen in de zin die steeds door de Commissie was aangegeven, namelijk dat de fusie van de executieven een hergroepering van instellingen, een eerste stap dient te zijn op de weg naar een fusie van de Gemeenschappen of van de verdragen waardoor de door niets gerechtvaardigde verschillen in de bepalingen der drie Verdragen worden opgeheven.

De door de Raad goedgekeurde beginselovereenkomst werd neergelegd in een besluit, dat luidt als volgt :

« De Raden zijn overeengekomen de Lid-Staten uit te nodigen zich zo spoedig mogelijk uit te spreken over de fusie van de Commissies van de E.E.G. en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en van de Hoge Autoriteit der E.G.K.S. enerzijds en van de Raden van de E.E.G. en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en van de Bijzondere Raad van Ministers van de E.G.K.S. anderzijds. Deze fusie zou dienen te geschieden als eerste stap op de weg naar een fusie van de drie Gemeenschappen.

» Derhalve zullen de Lid-Staten zich terzelfder tijd uitspreken over de fusie van de vorengenoemde instellingen en over het voor een fusie van de drie Gemeenschappen vast te stellen tijdschema.

» Ten einde hun besluit met kennis van zaken volgens de in de drie Verdragen voorgeschreven procedures te kunnen nemen, dragen de Lid-Staten de permanente vertegenwoordigers op om vóór het einde van 1963 voorstellen in te dienen op basis van een studie van alle aspecten van en vraagstukken betreffende de fusie der vorengenoemde instellingen. Hierbij zal met name het ontwerp van de Nederlandse Regering van 27 juni 1961 in aanmerking dienen te worden genomen. De voorstellen moeten eveneens betrekking hebben op de vraagstukken verband houdende met de vestiging van de instellingen en de organen van de Gemeenschappen.

» Tevens zal een aanvang worden gemaakt met de inleidende bestudering van de fusie van de Gemeenschappen. »

Uiteraard zouden de vertegenwoordigers van de Commissies en van de Hoge Autoriteit volledig bij deze werkzaamheden van de permanente vertegenwoordigers worden betrokken.

Overeenkomstig het in dit besluit vervatte mandaat hebben de permanente vertegenwoordigers voorstellen uitgewerkt, die zij einde 1963 aan de Raad hebben voorgelegd. Deze voorstellen hadden betrekking op alle problemen die verband houden met de fusie der executieven, met inbegrip van een verklaring over het probleem van de vestiging der instellingen. Ook werden inleidende voorstellen gedaan over de versterking van de positie en de bevoegdheden van het Europese Parlement. De Raad heeft tijdens zijn zitting van 24 en 25 februari 1964 de voorstellen van de permanente vertegenwoordigers aan een eerste onderzoek onderworpen.

Sindsdien is het vraagstuk van de « fusie der executieven » aan de orde. Zij was voorzien voor 1 januari 1965, doch het is thans weinig waarschijnlijk dat zij op die datum zal verwezenlijkt zijn.

Tijdens de zitting van het Parlement in oktober jongstleden hadden geanimeerde besprekingen plaats over de volgende punten : het aantal leden van de nieuwe, uit de fusie ontstane, executieve; de uitbreiding van de bevoegdheid van het Europese Parlement; de plaats waar de Europese instellingen moeten worden gevestigd.

Einde november 1964 is nog geen oplossing gevonden voor die drie bijzondere vraagstukken evenmin als voor de fusie der Europese executieven.

B. -- LE PROBLEME AGRICOLE.

Trois ordres de préoccupation retiennent en ce moment l'attention du Parlement Européen :

1° La fixation d'un prix commun des céréales est indispensable au parachèvement de la politique commune en matière d'agriculture. Cette politique est elle-même nécessaire au développement normal du Marché Commun par une application correcte des termes du Traité de Rome. Il n'est pas possible de dissocier dans le temps la réalisation du programme prévu pour les produits industriels d'une politique agricole commune.

2° La création du Fonds européen d'Orientation et de Garantie agricoles pose le problème du contrôle effectif du Parlement Européen sur l'ensemble des fonds dont dispose la Communauté. Dans le cadre des discussions actuellement en cours sur la démocratisation des institutions européennes et notamment de l'extension des pouvoirs du Parlement, le contrôle du budget du Fonds est au centre des préoccupations du Parlement.

3° La négociation au sein du G.A.T.T., dite Kennedy Round, ne peut du côté européen être menée avec le maximum de sécurité et de chances que si notre politique en matière agricole est fixée. Cette politique affecte l'un des termes de la négociation, compte tenu de la protection dont jouit l'agriculture dans les pays intéressés au Kennedy Round.

C. — LE PROJET
DE LA COMMISSION DU MARCHÉ COMMUN :
« INITIATIVE 1964 ».

Voyant plutôt dans la situation difficile que nous connaissons actuellement un stimulant en faveur de nouveaux progrès dans la construction européenne, la Commission de la Communauté Economique Européenne vient de présenter un ensemble de suggestions, sans entendre établir aucun lien, aucun rapport de dépendance entre elles, chacune pouvant être examinée pour sa valeur propre. La Commission insiste bien entendu sur le fait que ses propositions ne doivent pas nécessairement avoir la priorité sur celles que la Commission a déjà faites et auxquelles aucune suite n'a été donnée.

1. Union douanière.

Voici en cette matière les propositions de la Commission :

1° Au 1er janvier 1965, les Etats-membres réduiront à nouveau de 15 % la perception douanière totale conformément à l'article 14, § 4 du Traité; à cette date, les droits de douane seront réduits pour chaque produit d'au moins 10 % par rapport au droit de base. Pour les produits de la Communauté qui ont fait l'objet avant le 1er octobre 1964, d'une demande de recours à une clause de sauvegarde, la réduction peut être limitée à 5 %.

2° Au 1er janvier 1966, les Etats-membres réduiront à nouveau de 15 % la perception douanière totale; à cette occasion, les droits de douane seront encore réduits pour chaque produit d'au moins 10 % par rapport au droit de base.

3° Avant que les Etats-membres mettent en vigueur leurs tarifs adaptés, il sera procédé entre eux et la Commission à un examen, cas par cas, des problèmes que soulèverait pour certains secteurs l'application des mesures mentionnées ci-dessus.

B. --- HET LANDBOUWVRAAGSTUK.

De aandacht van het Europese Parlement gaat op dit ogenblik naar drie grote vraagstukken :

1° Om het gemeenschappelijke landbouwbeleid af te ronden, moet een gemeenschappelijke graanprijs worden vastgesteld. En dit gemeenschappelijke landbouwbeleid is op zijn beurt vereist voor de normale ontwikkeling van de Gemeenschappelijke Markt door een juiste toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Rome. De verwezenlijking van het voor de industriële produkten bepaalde programma kan onmogelijk in de tijd gescheiden worden van een gemeenschappelijk landbouwbeleid.

2° Door de oprichting van het Europese Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw wordt het probleem gesteld van de werkelijke controle door het Europese Parlement op alle fondsen waarover de Gemeenschap beschikt. Het toezicht op de begroting van het Fonds houdt ten eerste de aandacht van het Parlement gaande in het raam van de huidige bespreking over de democratisering van de Europese instellingen, met name in verband met de uitbreiding van de bevoegdheden van dit Parlement.

3° Van Europese zijde kunnen de G.A.T.T.-onderhandelingen, de z.g. Kennedy-Ronde, alleen dan met de grootste zekerheid en met de meeste kansen op slagen worden gevoerd, wanneer wij een gemeenschappelijk landbouwbeleid hebben vastgelegd. Dit beleid raakt een der factoren bij de bedoelde onderhandelingen, daar de landbouw in de bij de Kennedy-Ronde betrokken landen wordt beschermd.

C. — HET ONTWERP
VAN DE E.E.G.-COMMISSIE :
« INITIATIEF 1964 ».

De Commissie van de Europese Economische Gemeenschap, die de moeilijke toestand die wij thans doormaken, eerder als een stimulans voor nieuwe vorderingen op de weg naar de eenwording van Europa ziet, deelde zo pas een aantal suggesties mede. Zij wil tussen die voorstellen generlei verband leggen, noch het ene van het andere afhankelijk maken; elke suggestie kan op haar eigen waarde worden getoetst. De Commissie vestigt er natuurlijk de aandacht op dat die voorstellen niet noodzakelijk voorrang dienen te hebben op de voorstellen die de Commissie reeds heeft gedaan en waaraan geen gevolg is gegeven.

1. Douane-Unie.

De Commissie stelt in dezen het volgende voor :

1° Op 1 januari 1965 zullen de Lid-Staten weer overgaan tot een verlaging met 15 % van de totale opbrengst der rechten overeenkomstig artikel 14, § 4, van het Verdrag; op deze datum zullen de douanerechten voor elk produkt met minstens 10 % verlaagd worden ten opzichte van het basisrecht. Voor de produkten van de Gemeenschap ten aanzien waarvan vóór 1 oktober 1964 een verzoek om toepassing van een vrijwaringsclausule is ingediend kan de verlaging tot 5 % worden beperkt.

2° Op 1 januari 1966 zullen de Lid-Staten de totale opbrengst der rechten opnieuw met 15 % verlagen; bij deze gelegenheid zullen de douanerechten voor elk produkt wederom met minstens 10 % ten opzichte van het basisrecht worden verlaagd.

3° Voordat de Lid-Staten hun aangepaste tarieven invoeren, zullen de vraagstukken welke de toepassing van de voornoemde maatregelen voor bepaalde sectoren zou oproepen door hen en de Commissie aan een gedetailleerd onderzoek worden onderworpen.

4° Au 1er janvier 1967, les droits de douane qui subsisteront seront supprimés.

5° Au 1er janvier 1966, le troisième et dernier rapprochement vers le tarif douanier commun aura lieu.

6° En ce qui concerne les produits figurant à l'annexe II du Traité, il sera procédé à une abolition accélérée des droits de douane, y compris ceux en vigueur pour les produits sous organisation commune de marché, ainsi qu'à une abolition accélérée des « éléments fixes » prévus dans les règlements pris sur la base de l'article 43.

Les droits de douane et les « éléments fixes » seront réduits à 0 à partir du 1er janvier 1968.

À cette date, le tarif douanier commun ainsi que l'« élément fixe » prévu par les règlements pour la phase finale seront également appliqués.

2. Etablissement d'une législation douanière communautaire en ce qui concerne le commerce avec les pays tiers.

La Commission présentera aussitôt que possible, sans préjudice de toutes autres initiatives qu'elle estimera appropriées, des dispositions visant la définition de l'origine des marchandises, l'application de droits anti-dumping et compensateurs, les principes concernant la définition de la valeur en douane, l'élaboration de dispositions communes en matière de trafic de perfectionnement, unification des dispositions nationales relatives aux franchises à caractère économique, aux entrepôts douaniers et aux ports francs, l'élaboration d'une procédure de gestion des contingents tarifaires communautaires, l'élaboration de règles communes pour l'application uniforme du tarif douanier commun.

3. Abolition des contrôles à la frontière en ce qui concerne le commerce entre les Pays-membres.

La Commission:

a) propose au Conseil d'adopter une résolution visant à supprimer au plus tard le 1er janvier 1970, les contrôles à la frontière sur les échanges de marchandises entre les Etats-membres;

b) allégera au maximum, le plus vite possible, comme l'y invite l'article 10 du Traité, les formalités imposées au commerce, en apportant, dans toute la mesure du possible, des simplifications au régime institué il y a six ans dans le domaine des échanges de marchandises intra-communautaires;

c) proposera au Conseil, dans les meilleurs délais, une nouvelle série de mesures dont la réalisation est nécessaire pour atteindre l'objectif visé au § a);

d) demande au Conseil d'arrêter avant l'achèvement de l'union tarifaire, les mesures de politique commerciale permettant de renoncer à la procédure de l'article 115;

e) rappelle la directive qu'elle a soumise au Conseil concernant l'harmonisation des taxes sur le chiffre d'affaires, et insiste sur l'importance de son adoption.

4. Politique monétaire.

La Commission constate qu'au degré d'intégration déjà atteint dans d'autres domaines, une adaptation de la politique monétaire des pays constituant le Marché Commun apparaît indispensable.

4° Op 1 januari 1967 zullen de nog bestaande douanerechten worden afgeschaft.

5° Op 1 januari 1966 zal de derde en laatste aanpassing aan het gemeenschappelijk douanetarief plaatsvinden.

6° Wat de in bijlage II van het Verdrag vermelde producten betreft, zal worden overgegaan tot een versnelde afschaffing van de douanerechten, met inbegrip van de rechten welke gelden voor de onder een gemeenschappelijke marktordening vallende producten, alsmede tot een versnelde afschaffing van de « vaste elementen », bedoeld in de op grond van artikel 43 van het Verdrag vastgestelde verordeningen.

De douanerechten en de « vaste elementen » zullen met ingang van 1 januari 1968 tot 0 worden verlaagd.

Op voornoemde datum zullen het gemeenschappelijk douanetarief en het in de desbetreffende verordeningen voor de eindfase voorziene « vaste element » eveneens worden toegepast.

2. Totstandbrenging van een communautaire douanewetgeving met betrekking tot de handel met derde landen.

De Commissie zal zo spoedig mogelijk en zonder vooruit te lopen op andere initiatieven die zij eventueel geschikt acht, maatregelen voorstellen betreffende de definitie van de oorsprong der goederen, de toepassing van anti-dumpingrechten en compenserende rechten, de beginselen met betrekking tot de definitie van de douanewaarde, de opstelling van gemeenschappelijke bepalingen op het gebied van het veredelingsverkeer, de eenmaking van de nationale bepalingen met betrekking tot vrijstellingen die een economisch karakter dragen, de douane-entrepots en de vrijhavens, de uitwerking van een procedure voor het beheer van de communautaire tariefcontingenten, de opstelling van gemeenschappelijke regels voor de uniforme toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief.

3. Afschaffing van de controle aan de grens met betrekking tot de handel tussen de Lid-Statens.

De Commissie:

a) stelt de Raad voor een resolutie te aanvaarden waarmede beoogd wordt uiterlijk op 1 januari 1970 de controle aan de grens op het goederenverkeer tussen de Lid-Statens af te schaffen;

b) zal, zo spoedig mogelijk, overeenkomstig de in artikel 10 van het Verdrag aan haar gegeven opdracht de aan de handel opgelegde formaliteiten zo veel mogelijk verlichten door de zes jaar geleden op het gebied van het intra-communautaire goederenverkeer ingevoerde regeling voor zover mogelijk te vereenvoudigen;

c) zal aan de Raad binnen de kortst mogelijke tijd een nieuwe reeks van maatregelen voorstellen, die noodzakelijk zijn ten einde het onder a) genoemde doel te bereiken;

d) stelt aan de Raad voor reeds vóór de voltooiing van de douane-unie de maatregelen op het gebied van de handelspolitiek vast te stellen waardoor kan worden afgezien van de procedure van artikel 115;

e) brengt de richtlijn in herinnering die zij aan de Raad heeft voorgelegd met betrekking tot de harmonisatie van de omzetbelasting, en wijst op het belang van de goedkeuring daarvan.

4. Monetair beleid.

De Commissie constateert dat het noodzakelijk is het monetaire beleid van de zes E.E.G.-landen aan te passen aan de mate van integratie die reeds op andere gebieden is bereikt.

Elle présentera au Conseil dans les meilleurs délais des propositions en vue de la réalisation progressive de l'union monétaire. Le Comité Monétaire de la C.E.E. et le Comité des Gouverneurs des Banques Centrales des Etats-membres seront consultés au préalable sur ces propositions.

5. Politique sociale.

La Commission met principalement l'accent sur deux actions dans le domaine social.

La première action concerne la réforme du Fonds social. Comme elle l'a indiqué dans le programme d'action (§ 77), la Commission a conclu de l'expérience des premières années à la « nécessité d'attribuer au Fonds non seulement le rôle d'un organisme de compensation des dépenses supportées par les divers Etats-membres pour la rééducation professionnelle mais encore (à) la possibilité de susciter dans ce domaine des initiatives et des expériences dans les divers pays, qui lui permettront d'atteindre intégralement ses objectifs ».

La Commission souligne l'importance qu'elle attache à une telle révision qui, comme l'ont souhaité le Parlement Européen et le Comité Economique et Social, dotera la Communauté d'un instrument souple qui contribuera à résoudre les problèmes dans le domaine de la formation professionnelle, problèmes qui se posent d'une façon toujours plus aiguë au fur et à mesure de la réalisation de l'union économique. Les propositions de la Commission tendant à la révision du règlement n° 9 seront soumises au Conseil avant la fin de l'année.

La deuxième action est de caractère plus général. La Commission voudrait attirer l'attention des Etats-membres sur la nécessité d'intensifier la collaboration étroite prévue par l'article 118 en vue de favoriser l'harmonisation dans le progrès des conditions de vie et de travail. L'équilibre général voulu par le Traité rend indispensable, en effet, qu'un progrès sensible soit réalisé dans ce domaine, sur la base des programmes de travail qui ont été présentés par la Commission aux six gouvernements. Une telle harmonisation contribuerait d'ailleurs à faciliter la réalisation même de l'union économique dans la mesure où la différence des régimes nationaux crée soit des disparités qui altèrent les conditions de concurrence, soit des obstacles aux échanges.

Notons que l'ensemble de ces propositions n'a pas encore fait l'objet d'un débat en séance plénière. Quelques orateurs ont fait allusion à ce document au cours de la session d'octobre dernier, pour en souligner les aspects positifs.

C'est dans les différentes commissions que la discussion de ces propositions va être entamée.

D. — L'EUROPE POLITIQUE.

La session d'octobre dernier du Parlement Européen fut la plus « politique » des sessions depuis fort longtemps déjà, notamment les journées des 20, 21 et 22 octobre. La question de l'union politique fut longtemps débattue. Chacun des groupes fit connaître son sentiment par la voix d'un porte-parole: M. René Pléven au nom du groupe des libéraux et apparentés; M. Alain Poher au nom du groupe des démocrates chrétiens; M. de Lipkowski au nom de l'U.N.R. (gaullistes) et votre rapporteur au nom du groupe socialiste.

Deux textes, votés à la quasi-unanimité, reflètent la tendance générale du Parlement Européen en la matière.

Zij zal aan de Raad zo spoedig mogelijk voorstellen voorleggen met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van de monetaire unie. Het Monetair Comité van de E.E.G. en het Comité van Presidenten van de Circulatiebanken der Lid-Staten zullen vooraf over deze voorstellen worden geraadpleegd.

5. Sociaal beleid.

De Commissie wil op sociaal gebied in hoofdzaak de nadruk leggen op twee punten.

Het eerste punt betreft de hervorming van het Sociaal Fonds. Zoals zij in punt 77 van het werkprogramma te kennen heeft gegeven, hebben de ervaringen van de eerste jaren de Commissie tot het inzicht gebracht, « dat het noodzakelijk is aan het Fonds niet slechts de taak toe te bedelen van een orgaan tot compensering van door de verschillende Lid-Staten gedragen uitgaven voor de beroepsherscholing, maar ook de mogelijkheid te bieden initiatieven en experimenten op dit gebied in de verschillende landen op te wekken en te bevorderen, waardoor het zijn doeleinden integraal kan bereiken ».

De Commissie wijst met nadruk op de betekenis welke zij aan een dergelijke herziening hecht, waarmee de Gemeenschap overeenkomstig de wens van het Europese Parlement en van het Economisch en Sociaal Comité de beschikking krijgt over een handzaam werktuig, waarmee de problemen op het gebied van de beroepsopleiding tot een oplossing kunnen worden gebracht, welke problemen steeds urgenter en ingewikkelder worden naarmate de economische eenwording voortschrijdt. De voorstellen van de Commissie tot herziening van verordening n° 9 zullen vóór het einde van het jaar bij de Raad worden ingediend.

Het tweede punt is van meer algemene aard. De Commissie zou de aandacht van de Lid-Staten willen vestigen op de noodzaak de in artikel 118 bedoelde nauwe samenwerking op te voeren, ten einde de harmonisatie van de levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden op de weg van de vooruitgang te bevorderen. Op dit terrein moet immers, om het algemeen evenwicht te bereiken, waarop het Verdrag is gericht, een aanzienlijke vooruitgang worden geboekt, uitgaande van de werkprogramma's, welke door de Commissie bij de zes regeringen zijn ingediend. Een dergelijke harmonisatie is voorts een hulpmiddel bij het verwezenlijken van de economische eenwording zelf, in zoverre de verschillen tussen de nationale stelsels oorzaak zijn van dispariteiten, die de concurrentievoorwaarden wijzigen, of van handelsbelemmeringen.

Er zij genoteerd dat deze voorstellen nog niet in plenaire vergadering zijn behandeld. Enkele sprekers hebben tijdens de zitting van oktober j.l. op dit document gezinspeeld en zij hebben op de positieve aspecten ervan gewezen.

De beraadslaging over die voorstellen zal in de verschillende commissies aanvangen.

D. — HET POLITIEKE EUROPA.

De zitting van oktober j.l. van het Europese Parlement, met name de dagen van 20, 21 en 22 oktober, was de meest politiek getinte sedert lange tijd. Het probleem van de politieke eenmaking werd breedvoerig besproken. Iedere fractie gaf haar mening te kennen bij monde van een woordvoerder: de heer René Pléven namens de liberale fractie en geestverwanten; de heer Alain Poher namens de christen-democratische fractie; de heer de Lipkowski namens de U.N.R. (Gaullisten) en uw verslaggever namens de socialistische fractie.

Twee nagenoeg eenparig goedgekeurde teksten geven de algemene strekking weer die op dat gebied heerst in het

Celui-ci regrette le fait qu'aucun progrès n'ait été réalisé jusqu'à présent sur la voie de l'union politique et demande « que l'on reprenne les conversations en s'inspirant de la déclaration de Bonn du 18 juillet 1961 et des plans qui en ont découlé ».

Il est clair que le Parlement Européen souhaite que l'on arrive très bientôt à une solution valable. Pour pas mal de raisons — santé interne de la Communauté, mais encore relations avec le monde extérieur —, il est devenu impérieux de se mettre d'accord sur toutes les voies qui amènent au but poursuivi : l'Europe politique. Parmi elles, les matières touchant à la politique étrangère et à la défense collective retiennent beaucoup, en cette fin d'année, l'attention des milieux parlementaires de la Communauté.

Le Rapporteur,

L. RADOUX.

Le Président,

A. DE SCHRYVER.

Europese Parlement. Daarin wordt betreurd dat tot nog toe geen vooruitgang werd gemaakt inzake politieke eenmaking, en gevraagd « dat de onderhandelingen hervat worden op grond van de verklaring van Bonn van 18 juli 1961 en van de plannen waartoe deze laatste aanleiding heeft gegeven ».

Het Europese Parlement wenst natuurlijk dat men eerlang tot een regeling komt. Om allerlei redenen — voor een gezonde Gemeenschap, maar ook met het oog op de betrekkingen met derde landen — is het dringend nodig dat overeenstemming wordt bereikt over alle middelen ter verwezenlijking van het nagestreefde doel: het politieke Europa. Daarbij gaat de aandacht van de parlementairen der Gemeenschap op dit jaareinde vooral naar de buitenlandse politiek en de collectieve verdediging.

De Verslaggever,

L. RADOUX.

De Voorzitter,

A. DE SCHRYVER.